

รายงานการวิจัย

การคีกษาผลลัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น
ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะแบบบอคเมน์ต์เตด เรียลลิตี้
กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ

The Comparison of Mathematics Achievement in Identifying Areas of
General Region by Double Integral between The Use of Augmented
Reality Exercise Book and Traditional Exercise Book

วีระชัย ท่าดี Weerachai Thadee
เวคิน หนูนำวงศ์ Vekin Nunumvong

คณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต
งบประมาณรายได้ประจำปี 2563

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ (2) เพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ พัฒนาทั้งหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ โดยใช้เครื่องมือคือ แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ แบบสอบถาม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ วิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาและใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test โดยผลการวิจัยพบว่า (1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นโดยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ สูงกว่านักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) มีการสร้างสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และแอพพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ทำงานด้วยระบบปฏิบัติการแอนดรอยซึ่งเป็นระบบปฏิบัติการที่เป็น Open Source มีการใช้โปรแกรม Unity Game Engine และโปรแกรม Vuforia Augmented Reality SDK เข้ามาพัฒนาแอพพลิเคชันให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น โดยมีค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ E_1/E_2 เท่ากับ 80.13/80.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 80/80 (3) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.56

Abstract

The objectives of this study are; first, is to compare of the achievement of learning on finding any areas using double integrals between the use of the Augmented Reality Skill Training and Normal Skill Training; second, is to create learning materials in the form of the Augmented Reality Skill Training and find the effectiveness of this skill training; and third, is to examine the students satisfaction with the Augmented Reality Skill Training. This study used three instruments as; the Augmented Reality Skill Training, Questionnaire, and the Achievement Test to measure the achievement of learning. Descriptive statistics, for example, mean, and standard deviation were employed to analyze the data. In addition, the t-test was used to compare means between groups. The results revealed that there were significant differences in the achievement of learning on finding any areas using double integrals between the use of the Augmented Reality Skill Training and Normal Skill Training. The results of the study also showed that the learning materials was created in the form of the Augmented Reality Skill Training and learning applications on finding any areas using double integrals with android operating system which is Open Source operating system. In addition, Unity Game Engine and Vuforia Augmented Reality SDK program were used to develop applications for more interesting and the effectiveness of this learning materials (E_1/E_2) are 80.13/80.25 in accordance with required criteria at 80/80. Finally, students satisfaction with the Augmented Reality Skill Training was found at the highest level (mean=4.56).

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย งบประมาณแผ่นดินประจำปี 2563 เป็นงานวิจัยพื้นฐานเพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้พัฒนาสื่อการเรียนรู้ในรูปใหม่เพื่อสนับการเรียนรู้ของนักศึกษาในรายวิชาคณิตศาสตร์ 2 เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยที่ได้ให้การสนับสนุนทุนในการทำวิจัยนี้ ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่ได้ให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ทั้งความสะดวกในการใช้อุปกรณ์ และเครื่องมือวิเคราะห์ ตลอดจนสถานที่ในการตรวจวิเคราะห์ตัวอย่าง ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่ให้การช่วยเหลืออำนวยความสะดวกด้วยดีตลอดมา ขอขอบคุณผู้ร่วมวิจัยที่อุทิศกำลังกายและกำลังใจ ช่วยในการวิจัยครั้งนี้ลุล่วงได้ด้วยดี ตลอดจนครอบครัวและผองเพื่อนที่ให้ความห่วงใย เป็นกำลังใจให้เสมอมา ประโยชน์อันได้ที่เกิดจากการวิจัยนี้ย่อมเป็นผลมาจากการกรุณาของท่านและหน่วยงานผู้วิจัยจึงคร่ำขอบพระคุณมา ณ โอกาส นี้

วีระชัย ท่าดี
เศคิน หนูนำวงศ์
พฤษภาคม 2564

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ (Abstract)	๒
กิตติกรรมประกาศ	๓
สารบัญ	๔
สารบัญตาราง	๕
บทที่ 1 บทนำ	๑
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	๑
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	๓
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	๓
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	๔
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖
2.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	๖
2.2 ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์	๗
2.3 สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์	๑๑
2.4 ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	๑๓
2.5 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	๑๔
2.6 ความหมายแบบฝึกทักษะ	๑๖
2.7 ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี	๑๗
2.8 เทคโนโลยีอคอมเมเนต์เตด เรียนลิตี้	๒๐
2.9 การทดสอบประสิทธิภาพ นวัตกรรม สื่อการเรียนการสอน	๒๓
2.10 การหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น	๓๐
2.11 ความหมายของความพึงพอใจ	๓๓
2.12 การวัดความพึงพอใจ	๓๔
2.13 งานวิจัยในประเทศ	๓๔
2.14 งานวิจัยต่างประเทศ	๓๖
2.15 กรอบความคิดในการวิจัย	๓๘
2.16 สมมติฐานการวิจัย	๓๙

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	40
3.1 ประชากร	40
3.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา	40
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
3.4 วิธารสร้างเครื่องมือ	41
3.5 การสร้างแบบฝึกทักษะแบบอุคменต์เตด เรียลลิตี้	41
3.6 การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	46
3.7 การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและการนำไปใช้	46
3.8 วิธีดำเนินการทดลอง	47
3.9 การเก็บรวบรวมข้อมูล	48
3.10 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	48
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	49
4.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะแบบอุคเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ	49
4.2 การสร้างสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบฝึกทักษะแบบอุคเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น	51
4.3 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอุคเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น	54
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	58
5.2 ขอบเขตของการวิจัย	58
5.3 สมมติฐานการวิจัย	59
5.4 สรุปผลการวิจัย	59
5.5 อภิปรายผล	60
5.6 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	61
5.7 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	62

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	63
ภาคผนวก	64
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะแบบ อโศกเม่นต์เตด เรียลลิตี้	65
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบฝึกทักษะแบบอโศกเม่นต์เตด เรียลลิตี้	66
ภาคผนวก ค ตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของ บริเวณได้ ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น	67
ภาคผนวก ง ตัวอย่างเฉลยแบบฝึกทักษะแบบอโศกเม่นต์เตด เรียลลิตี้	68

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 4-1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนด้วยการใช้แบบฝึก ทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ด้วยสถิติ Independent Sample t-test.....	49
ตารางที่ 4-2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึก ทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ด้วยสถิติ Independent Sample t-test.....	49
ตารางที่ 4-3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มควบคุมก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ด้วยสถิติ Dependent Sample t-test 50	
ตารางที่ 4-4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มควบคุมก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ ด้วยสถิติ Dependent Sample t-test.....	50
ตารางที่ 4-5 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทนำของบทเรียน.....	54
ตารางที่ 4-6 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาของบทเรียน.....	54
ตารางที่ 4-7 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ภาษาและการอธิบายวิธีการทำแบบฝึก ทักษะแต่ละข้อ.....	55
ตารางที่ 4-8 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการออกแบบและการจัดรูปแบบของแบบฝึก ทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้.....	56
ตารางที่ 4-9 ความพึงพอใจต่อแอพพลิเคชันที่นำมาใช้กับแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ 56	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

วิชาคณิตศาสตร์ ถือเป็นศาสตร์ที่ใช้ในการพัฒนาระบบการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหา เพื่อเพิ่มพูนทักษะทางด้านการคิดวิเคราะห์ ทักษะทางด้านความรู้ และทักษะทางด้านปัญญา ผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่มากพอ จะสามารถนำความรู้ในส่วนนี้ไปต่อยอดในการศึกษาในศาสตร์อื่น ๆ ได้อีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ หรือศาสตร์ทางด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี โดยประสบการณ์ของผู้วิจัยที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ 2 ให้แก่นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ในหลาย ๆ ชั้นปีพบว่า เนื่องจากรายวิชาคณิตศาสตร์ 2 จะมีลักษณะของเนื้อหาที่บรรจุอยู่ในรายวิชา เทียบเท่าได้กับคณิตศาสตร์ขั้นสูง (Mathematics Advance) ซึ่งเป็นการนำเอาความรู้พื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ ในหลาย ๆ เรื่อง เข้ามาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาและการคำนวณ ซึ่งผู้วิจัยพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้พื้นฐานที่จำเป็นเต็มในวิชานี้อยู่พอสมควร สังเกตได้จากการผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่มีความต่างกันในหลาย ๆ ระดับ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันในเรื่องของความสามารถและความพร้อมในการศึกษาของนักศึกษาอย่างชัดเจน ทั้งนี้สาเหตุของความแตกต่างที่กล่าวมาข้างต้น อาจจะเป็นผลมาจากการ ปัจจัย อาทิเช่น ความใส่ใจในการเรียนและการทบทวนบทเรียนของนักศึกษาเอง วิธีการถ่ายทอดความรู้จากครุภัณฑ์สอน สื่อการเรียนรู้ที่ถูกนำมาใช้ในรายวิชา สภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน หรือแม้กระทั่งความล้าหลังของเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอน เป็นต้น ซึ่งปัจจัยข้างต้นล้วนแล้วแต่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยตรง ผู้วิจัย เล็งเห็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ค่อนข้างมีผลต่อผู้เรียนในยุคปัจจุบัน คือ ความล้าหลังของเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อนำมาใช้ในการถ่ายทอด กระบวนการนำเสนอสาระ หรือ แม้กระทั่งทำให้สามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการ ความคิดสร้างสรรค์ในวิชาคณิตศาสตร์เพื่อพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ที่สำคัญแก่นักศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมองว่า ไม่อาจจะกล่าวแบบมั่นใจได้ว่าเทคโนโลยีที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนรูปแบบใดที่มีความสมบูรณ์ แบบและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ซึ่งจุดสำคัญที่สุดที่จะส่งเสริมให้เทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทในการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพนั้น ต้องขึ้นอยู่กับความเหมาะสมสมในการเลือกรูปแบบเทคโนโลยี ให้เข้ากับตัวผู้เรียน ลักษณะและเนื้อหาของรายวิชา สภาพแวดล้อม ความสะดวกในการใช้งานให้แก่ผู้เรียน มากที่สุด และตอบโจทย์ที่เป็นวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ได้มากที่สุด ซึ่งจากการศึกษาพบว่ารูปแบบของเทคโนโลยีที่ถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนมีด้วยกันหลายรูปแบบ เทคโนโลยีอีคอมเมิร์ค เรียลลิตี้ (Augmented Reality) ถือเป็นเทคโนโลยีรูปแบบหนึ่งที่ค่อนข้างได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ซึ่งตามคำกล่าวของ

จันทกานต์ สถาพรวจนา และ สกนธ ม่วงสุน (2557) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติพิเศษของเทคโนโลยีสื่อผสมมิชนิจ ไว้ว่า เทคโนโลยีอุปกรณ์ เทดเรียลลิตี้ เป็นเทคโนโลยีที่ผสมโลกแห่งความเป็นจริง (Real) เข้ากับโลกเสมือน (Virtual) โดยผ่านทางอุปกรณ์ เช่น Webcam Camera ของคอมพิวเตอร์ Smartphone Tablet หรือแวนต้าพิเศษในการสแกน Portal Media ไม่ว่าจะเป็น สมุด หนังสือ หรือรูปภาพเพื่อให้สื่อนั้นๆ สามารถตอบโต้กับผู้ใช้ได้ โดยผู้ใช้จะเห็นภาพที่เป็น Object ทั้งที่เป็น 2D 3D หรือวีดีโอมาช้อนทับเข้ากับจากหลังของสื่อนั้น ๆ ผ่านจอของคอมพิวเตอร์ Smartphone Tablet หรือแวนต้าพิเศษ อภิชาต อนุกูลเวช และ ภูวดล บัววงศ์ (2556) กล่าวว่า AR ย่อมาจาก Augmented Reality ซึ่งอ่านว่า “อุปกรณ์ที่เดินเรียลลิตี้” เป็นการนำภาพกราฟฟิคของคอมพิวเตอร์ทั้งในรูปแบบที่เป็นสามมิติ (3D) สองมิติ (2D) หรือวีดีโอมาช้อนทับเข้ากับจากหลังซึ่งเป็นภาพในเวลาจริง (Real Time) อดีศักดิ์ มหาวรรณ (2556) กล่าวว่า Augmented Reality หรือ AR เป็นเทคโนโลยีที่ผสมโลกแห่งความเป็นจริง (Real) เข้ากับโลกเสมือน (Virtual) โดยผ่านทางอุปกรณ์ กล้องมือถือ หรือคอมพิวเตอร์ รวมกับการใช้ซอฟต์แวร์ต่าง ๆ ที่จะทำให้เห็นภาพในจอภาพจะเป็น Object 3 มิติ ซึ่งมีมุมมอง 360 องศา ชาตรี ชัยล้อม กิตติศักดิ์ คำผัด เอกชัย ไก่แก้ว ดำรง สุพล และ เรวัช จิตจง กล่าวไว้ว่า สื่อดิจิตอลในโลกแห่ง ความจริงผสมมิชนิจ (Augmented Reality: AR) หมายความว่า การพัฒนาสื่อที่ใช้กับอุปกรณ์ประเภท Smart Device เช่น ไอโฟน ไอแพด รวมถึง อุปกรณ์คอมพิวเตอร์พกพาต่าง ๆ ที่ใช้ระบบปฏิบัติการ iOS และ Android คุณสมบัติพิเศษของ ออรัسم่าจะเป็นตัวกลางสำหรับการเชื่อมโยงโลกของความจริง และโลกความเสื่อมจริงเข้าด้วยกัน โดยแสดงผลออกมารูปแบบสื่อปฏิสัมพันธ์ที่มองเห็น ควบคุม และสัมผัสได้ผ่านทางหน้าจอ ทั้งที่ เป็นภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว เสียง การเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง ศิลปะการแสดงประชาติประเทศในประชามาเซียน ด้วย เทคโนโลยีอรัสม่า (Aurusma Technology)

สำหรับเนื้อหาในหัวข้อการหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นนั้น เป็นหัวข้อที่นักศึกษามักจะทำความเข้าใจได้ยากเนื่องจาก ลิ่งสำคัญที่เป็นที่มาของการเริ่มกระบวนการหาพื้นที่บนบริเวณปิดล้อมได้ ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นนั้น นักศึกษาจะต้องสร้างรูปร่างของบริเวณที่เกิดจากการปิดล้อมของกราฟให้ออกมา ก่อน ซึ่งจากประสบการณ์พบว่า ในชั้นเรียนนั้น นักศึกษาจะมองออกจากรูปที่ผู้สอนสร้างให้เป็น ตัวอย่าง ณ เวลาที่นักศึกษาจะไม่สามารถสร้างบริเวณปิดล้อมเองได้ในกรณีที่ต้องกลับไปทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง หรือลองทำใจไทยในขณะที่ไม่มีผู้ที่มีความรู้ดูแลให้คำแนะนำ และเมื่อ สร้างบริเวณปิดล้อมไม่ได้ก็ไม่สามารถที่จะนำปริพันธ์สองชั้นมาใช้ในการคำนวณได้เช่นกัน

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำ เทคโนโลยีอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้ เข้ามาเป็นตัวช่วยในการนำเสนอข้อมูลที่จำเป็นต้องทราบในขณะที่นักศึกษาทำแบบฝึกหัด ผ่านรูปแบบของกราฟ 2D หรือ 3D การวีดีโອให้คำแนะนำ หรือวีดีโอบนเลยแบบฝึกหัด ที่สามารถเห็นได้ในตัวเล่มแบบฝึกหัดและแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้ ซึ่งถือเป็นความสะดวกแก่ตัวผู้เรียนเองที่จะ

สามารถทบทวนบทเรียนที่ได้เก็บไว้ เสมือนมีคนให้คำแนะนำอยู่ข้างกาย ซึ่งสอดคล้องกับ ซึ่งสอดคล้อง กับลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีตามค่ากล่าวของ สุวรรณี ไชยเทพ (2544) ว่าต้องเป็นแบบฝึก ทักษะที่มีความชัดเจนทั้งคำชี้แจง คำสั่ง และง่ายต่อการทำความเข้าใจ มีภาษาและรูปภาพที่ดึงดูด ความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนไม่ เป็น มีการตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน มีการสร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน ขณะทำแบบฝึก และมีคำตอบชัดเจน เพื่อจะนำไปสู่การเบรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ที่เกิดจาก การลงมือทำแบบฝึกทักษะจากเล่มที่สร้างด้วยเทคโนโลยีดังกล่าว ว่ามีความต่างจากการทำแบบฝึก ทักษะจากเล่มแบบฝึกทักษะแบบปกติหรือไม่ และจะเป็นการพัฒนาตัวเล่มของแบบฝึกทักษะแบบ ออกแบบต์เตด เรียลลิตี้ ให้กลายเป็นวัตถุธรรมทางการศึกษาใหม่ ๆ ที่จะสร้างประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติหรือไม่ และจะเป็นการพัฒนาตัวเล่มของแบบฝึกทักษะแบบปกติ
2. เพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบออกแบบต์เตด เรียลลิตี้ พร้อมทั้งหา ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบออกแบบต์เตด เรียลลิตี้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 222 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 กลุ่มเรียน กลุ่มละ 45 คน เลือกตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) และเลือกให้วิธีการทดลอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก

ขอบเขตด้านเนื้อหา ใน การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดย ใช้ปริพันธ์สองชั้น

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การใช้แบบฝึกทักษะแบบออกแบบต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึก ทักษะแบบปกติ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์ สองชั้น และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบออกแบบต์เตด เรียลลิตี้ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาในสามประเด็นคือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นระหว่างกลุ่มนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับกลุ่มนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ

2. สื่อการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ หมายถึง สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการเสริมสร้างทักษะ โดยเรียงเนื้อหาที่เกี่ยวข้องจากง่ายไปยาก มีลักษณะเป็นโจทย์ปัญหาให้ผู้เรียนได้ฝึกแก้ปัญหา มีการบททวนเนื้อหาที่จำเป็นและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนได้ศึกษามาแล้วก่อนหน้านี้ เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเอง โดยโจทย์แต่ละข้อที่ผู้เรียนได้ทำ จะมีเฉลยทั้งในรูปแบบของการพิมพ์บรรยายวิธีทำ และเฉลยในรูปแบบของวีดีโอพร้อมคำบรรยายจากผู้วิจัย

แบบฝึกทักษะแบบปกติ หมายถึง สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการเสริมสร้างทักษะ มีโจทย์ปัญหาให้ผู้เรียนฝึกแก้ปัญหาโดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปยากและมีเฉลยเพียงคำตอบสุดท้ายหรือพิมพ์บรรยายด้วยวิธีการโดยย่อ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนดิบที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เกณฑ์ 80/80 หมายถึง ระดับประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะและความเข้าใจในการแก้ปัญหาและการคำนวณ เป็นระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกทักษะจะพึงพอใจ

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งหมดหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

ค่าตัดซึ่นประสิทธิผลแบบฝึกทักษะ หมายถึงค่าเปรียบเทียบสัดส่วนคะแนนเฉลี่ยความก้าวหน้าในการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังการเรียนที่ผู้เรียนได้เรียนจากการใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการแปลผลค่าเฉลี่ยจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ ผู้วิจัยกำหนดไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอุคเมนต์ เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอุคเมนต์ เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอุคเมนต์ เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอุคเมนต์ เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนิพัฒนศาสตร์
- สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์
- ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
- ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
- ความหมายแบบฝึกหักษะ
- ลักษณะของแบบฝึกหักษะที่ดี
- เทคโนโลยีอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้
- การทดสอบประสิทธิภาพ นวัตกรรม สื่อการเรียนการสอน
- การหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น
- ความหมายของความพึงพอใจ
- การวัดความพึงพอใจ
- งานวิจัยในประเทศไทย
- งานวิจัยต่างประเทศ
- กรอบความคิดในการวิจัย
- สมมติฐานการวิจัย

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นจะกล่าวถึง ความสามารถ ความสามารถ ความสามารถ การเปลี่ยนพฤติกรรม คุณลักษณะและความรู้ของผู้เรียนที่ได้รับจากการการเรียนการสอน โดยมีผู้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ไว้หลายท่าน ดังนี้

สมพร เข็อพันธ์ (2547 : 53) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงความสามารถ ความสามารถ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

Good and others (1973 : 103) ให้ความหมายไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึงความสามารถ ความคล่องตัว ความชำนาญในทักษะหรือประยุกต์ใช้ความรู้ต่าง ๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอน หรือทั้งสองอย่างรวมกัน

ไฟโรเจน์ คะเซนทร์ (2556 : 89) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถของบุคคลว่า เรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ รวมทั้งความรู้สึกค่านิยม จริยธรรมต่าง ๆ ที่เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

ศิริชัย กาญจนวاسي (2544 : 124-125) ได้ให้คำนิยามของผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากการกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

ปราณี กองจินดา (2549 : 42) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถหรือผลสำเร็จ ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์เรียนรู้ทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย และยังได้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ตามลักษณะของวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และพะเยาว์ ยินดีสุข (2548 : 125) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนการสอน

อารีย์ วชิราภรณ์ (2542 : 143) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนการฝึกฝน หรือประสบการณ์ต่าง ๆ ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ คือ ผลที่ใช้แสดงถึงระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน ที่ได้จากการเรียนการสอน การฝึกทักษะ การฝึกประสบการณ์ เช่น ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ และการวิเคราะห์ ซึ่งเป็นผลมาจากการรับด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชาคณิตศาสตร์ โดยมีผู้ให้ความหมายเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ไว้ดังนี้

สมพร เชื้อพันธ์ (2547 : 53) สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนรู้อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีการต่าง ๆ

ฐิติยา เกตุคำ (2551: 46) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาในการเรียนรู้จากการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งประเมินได้จากการทاแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือจากการที่ได้รับมอบหมาย

Wilson. (1971 : 643-696) ได้กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญา (Cognitive Domain) ใน การเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ โดยเข้าอ้างอิง

ลำดับขั้นของพุทธิกรรมพุทธิพิสัย ตามกรอบแนวคิดของบลูม (Bloom's Taxonomy) ไว้เป็น 4 ระดับ คือ

1. ความรู้ความจำด้านการคิดคำนวณ (Computation) พุทธิกรรมในระดับนี้ถือว่าเป็นพุทธิกรรมที่อยู่ในระดับต่ำที่สุด แบ่งออกได้เป็น 3 ขั้นดังนี้

1.1 ความรู้ความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง (Knowledge of Specific facts) คำมาที่วัดความสามารถในการเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตลอดจนความรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนได้สั่งสมมาเป็นระยะเวลานานแล้วด้วย

1.2 ความรู้ความจำเกี่ยวกับศัพท์ และนิยาม (Knowledge of terminology) เป็นความสามารถในการระลึกหรือจำศัพท์และนิยามต่าง ๆ ได้โดยคำนวณอาจจะสามารถโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้ แต่ไม่ต้องอาศัยการคิดคำนวณ

1.3 ความสามารถในการใช้กระบวนการคิดคำนวณ (Ability to carry out Algorithms) เป็นความสามารถในการใช้ข้อเท็จจริงหรือนิยาม และกระบวนการที่ได้เรียนมาแล้วมาคิดคำนวณตามลำดับขั้นตอนที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ข้อสอบวัดความสามารถด้านนี้ต้องเป็นโจทย์ง่าย ๆ คล้ายคลึงกับตัวอย่าง นักเรียนไม่ต้องพับกับความยุ่งยากในการตัดสินใจเลือกใช้กระบวนการ

2. ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นพุทธิกรรมที่ใกล้เคียงกับพุทธิกรรมระดับความรู้ ความจำเกี่ยวกับการคิดคำนวณแต่ซับซ้อนกว่าแบ่งได้เป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ความเข้าใจเกี่ยวกับมโนคติ (Knowledge of Concepts) เป็นความสามารถที่ซับซ้อนกว่าความรู้ความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง เพราะมโนคติเป็นนามธรรม ซึ่งประมวลจากข้อเท็จจริงต่าง ๆ ต้องอาศัยการตัดสินใจในการตีความหรือยกตัวอย่างใหม่ที่แตกต่างไปจากที่เคยเรียน

2.2 ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ กฎ ทางคณิตศาสตร์ และการสรุปอ้างอิงเป็นกรณีทั่วไป (Knowledge of Principles, Rules and Generalizations) เป็นความสามารถในการนำเอาหลักการ กฎ และความเข้าใจเกี่ยวกับมโนคติไปสัมพันธ์กับโจทย์ปัญหา จนได้แนวทางในการแก้ปัญหาได้ ถ้าคำนวณนั้นเป็นคำนวณเกี่ยวกับหลักการและกฎ ที่นักเรียนเพิ่งเคยพบเป็นครั้งแรก อาจจัดเป็นพุทธิกรรมในระดับการวิเคราะห์ก็ได้

2.3 ความเข้าใจในโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ (Knowledge of Mathematical Structure) คำมาที่วัดพุทธิกรรมระดับนี้เป็นคำมาที่วัดเกี่ยวกับคุณสมบัติของระบบจำนวนและโครงสร้างทางพีชคณิต

2.4 ความสามารถในการเปลี่ยนรูปแบบปัญหา จากแบบหนึ่งเป็นอีกแบบหนึ่ง (Ability to Transform Problem From One Mode to Another) เป็นความสามารถในการแปลงข้อความที่กำหนดให้ เป็นข้อความใหม่หรือภาษาใหม่ เช่น แปลงจากภาษาพูดให้เป็นสมการซึ่งมีความหมายคงเดิม โดยไม่รวมถึงกระบวนการคิดคำนวณ (Algorithms) หลังจากแปลงแล้วอาจกล่าวได้ว่าเป็นพุทธิกรรมที่ง่ายที่สุดของพุทธิกรรมระดับความเข้าใจ

2.5 ความสามารถในการติดตามแนวของเหตุผล (Ability to Follow A Line of Reasoning) เป็นความสามารถในการอ่านและเข้าใจข้อความทางคณิตศาสตร์ ซึ่งแตกต่างไปจากความสามารถในการ อ่านทั่ว ๆ ไป

2.6 ความสามารถในการอ่านและตีความโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ (Ability to Read and Interpret a Problem) ข้อสอบที่วัดความสามารถในข้อนี้อาจดัดแปลงมาจากข้อสอบที่วัดความสามารถในข้ออื่น ๆ โดยให้นักเรียนอ่านและตีความโจทย์ปัญหาซึ่งอาจจะอยู่ในรูปของข้อความ ตัวเลข ข้อมูล ทางสถิติ หรือกราฟ

3. การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาที่นักเรียนคุ้นเคย เพราะคล้ายกับปัญหาที่นักเรียนประสบอยู่ ในระหว่างเรียนหรือแบบฝึกหัดที่นักเรียนเลือก กระบวนการ แก้ปัญหาและดำเนินการแก้ปัญหาได้โดยไม่ยาก พฤติกรรมในระดับนี้แบ่งออกเป็น 4 ขั้น คือ

3.1 ความสามารถในการแก้ปัญหาที่คล้ายกับปัญหาที่ประสบอยู่ในระหว่างเรียน (Ability to Solve Routine Problems) นักเรียนต้องอาศัยความสามารถในระดับ ความเข้าใจและเลือก กระบวนการแก้ปัญหาจนได้คำตอบอ กมา

3.2 ความสามารถในการเปรียบเทียบ (Ability to Make Comparisons) เป็นความสามารถ ในการค้นหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด เพื่อสรุปการตัดสินใจ ซึ่งในการแก้ปัญหาขั้นนี้อาจต้อง ใช้ วิธีการคิดคำนวณและจำเป็นต้องอาศัยความรู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความสามารถในการคิดอย่างมี เหตุผล

3.3 ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล (Ability to Analyze Data) เป็นความสามารถใน การติดสินใจอย่างต่อเนื่องในการหาคำตอบจากข้อมูลที่กำหนดให้ ซึ่งอาจต้องอาศัยการแยกข้อมูลที่ เกี่ยวข้องออกจากข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้อง พิจารณาว่า อะไรคือข้อมูล ที่ต้องการเพิ่มเติม มีปัญหาอื่น ใดบ้าง ที่อาจเป็นตัวอย่างในการหาคำตอบของปัญหาที่กำลังประสบอยู่หรือต้องแยกโจทย์ปัญหาออก พิจารณาเป็น ส่วน ๆ มีการตัดสินใจหลายครั้งอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ต้นจนได้คำตอบหรือผลลัพธ์ที่ ต้องการ

3.4 ความสามารถในการมองเห็นแบบลักษณะโครงสร้างที่เหมือนกันและการสมมาตร (Ability to Recognize Patterns, Isomorphisms, and Symmetries) เป็นความสามารถที่ต้อง อาศัยพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การระลึกถึงข้อมูล ที่กำหนดให้ การเปลี่ยนรูป ปัญหาการจัด กระทำกับข้อมูล และการระลึกถึงความสัมพันธ์ นักเรียนต้องสำรวจหาสิ่งที่คุ้นเคยกับข้อมูลหรือ สิ่งที่กำหนดจากโจทย์ปัญหาให้พบ

4. การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาที่นักเรียนไม่เคยเห็น หรือไม่ เคย ทำแบบฝึกหัดมาก่อน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโจทย์พิลึกแพลง แต่ก็อยู่ ในขอบเขตเนื้อหาวิชาที่เรียน การ แก้ปัญหาโจทย์ดังกล่าว ต้องอาศัยความรู้ที่ได้เรียนมาร่วมกับความคิดสร้างสรรค์สมมูลกัน

เพื่อแก้ปัญหา พฤติกรรมในระดับนี้คือว่าเป็นพฤติกรรมขั้นสูงสุดของการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ซึ่งต้องใช้สมรรถภาพสมองระดับสูง แบ่งเป็น 5 ขั้น คือ

4.1 ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาที่ไม่เคยประสบมาก่อน (Ability to Solve Nonroutine Problems) คำตามในขั้นนี้เป็นคำตามที่ซับซ้อน ไม่มีในแบบฝึกหัดหรือตัวอย่างไม่เคยเห็นมาก่อน นักเรียนต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์ผสมผสานกับความเข้าใจ มโนคติ นิยาม ตลอดจนทฤษฎี ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้วเป็นอย่างดี

4.2 ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ (Ability to Discover Relationships) เป็นความสามารถในการจัดส่วนต่าง ๆ ที่โจทย์กำหนดให้ใหม่ และสร้างความสัมพันธ์ขึ้นใหม่เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาแทนการจำความสัมพันธ์เดิมที่เคยพบแล้วมาใช้กับข้อมูลชุดใหม่เท่านั้น

4.3 สามารถในการพิสูจน์ (Ability to Construct Proofs) เป็นความสามารถในการพิสูจน์โจทย์ปัญหาที่ไม่เคยเห็นมาก่อน นักเรียนจะต้องอาศัยนิยาม ทฤษฎีต่าง ๆ เรียนมาแล้วมาช่วยในการแก้ปัญหา

4.4 ความสามารถในการวิจารณ์การพิสูจน์ (Ability to Criticize Proofs) ความสามารถ ในขั้นนี้เป็นการใช้เหตุผลที่ควบคู่กับความสามารถในการเขียนพิสูจน์ แต่ความสามารถในการวิจารณ์เป็นพฤติกรรมที่ยังยากซับซ้อนกว่า ความสามารถในขั้นต่อไปนักเรียนมองเห็นและเข้าใจการพิสูจน์ว่าถูกต้องหรือไม่ มีต่อนได้ผลลัพธ์ไปตามโนนคติ หลักการ กฏ นิยาม หรือวิธีการทางคณิตศาสตร์

4.5 ความสามารถเกี่ยวกับการสร้างสูตรและทดสอบความถูกต้องของสูตร (Ability to Formulate and Validate Generalizations) นักเรียนสามารถสร้างสูตรขึ้นมาใหม่ โดยให้สัมพันธ์กับเรื่อง เดิม และสมเหตุสมผลด้วยคือ การจะสามารถให้หาและพิสูจน์ประโยชน์ทางคณิตศาสตร์หรืออาจสามารถให้นักเรียน สร้างขบวนการคิดคำนวณใหม่พร้อมทั้งแสดงการใช้ขบวนการนั้น

สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์

อารีย์ ศรีเดือน (2547 : 60) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่อผลสัมฤทธิ์ทางเรียนคณิตศาสตร์ไว้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ก็คือทักษะการจัดกระบวนการเรียนการสอน วิธีการสอนของครูตลอดจนเจตนาคติในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ครูซึ่งมีหน้าที่โดยตรงจำเป็นต้องหาวิธีการสอนที่หลากหลายให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

ทิพสุคนธ์ ศรีแก้ว (2546 : 57) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ว่าเกิดจากภูมิภาวะ เจตคติต่อคณิตศาสตร์ สภาพแวดล้อม และที่สำคัญคือการจัดการเรียนการสอน

ไกรฤกษ์ พลพา (2551 : 64) กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ว่าเกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู ทำให้เกิดเจตคติไม่ดีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ตลอดจนการไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ครุภัยสอน

จะต้องหาวิธีแก้ไขเพื่อให้ผู้เรียนกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และสามารถพัฒนาความสามารถที่ผู้เรียนมี โดยครูผู้สอนจะต้องหาวิธีที่เหมาะสมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการคิดคำนวณ การได้ลงมือปฏิบัติด้านตนเองและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่นได้ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงขึ้น

Rawat and Gupta (1970 : 7-9) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการต่ำ มีดังนี้

1. นักเรียนขาดความรู้สึกในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียน
2. ความไม่เหมาะสมของกิจกรรมการจัดเวลาเรียน
3. ผู้ปกครองไม่เอาใจใส่ในเรื่องศึกษาบุตร
4. นักเรียนมีสุขภาพไม่สมบูรณ์
5. ความยากจนของผู้ปกครอง
6. ประเมินทางสังคม ความเชื่อที่ไม่เหมาะสม
7. โรงเรียนไม่มีการปรับปรุงที่ดี
8. การสอบตกช้าชั้น เพราะการวัดผลไม่ดี
9. อายุน้อยหรือมากเกินไป
10. สาเหตุอื่น ๆ เช่น การคุมน้ำนมไม่สะอาด

เป็นต้น

วัชรี บูรณสิงห์ (2525 : 435) กล่าวถึงสาเหตุที่ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ว่า เป็นนักเรียนที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ระดับสติปัญญา (I.Q.) อยู่ระหว่าง 75-90 และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางคณิตศาสตร์จะต่ำกว่า佩อร์เซ็นต์tileที่ 30
2. อัตราการเรียนรู้ทางคณิตศาสตร์จะต่ำกว่านักเรียนอื่น ๆ
3. มีความสามารถทางการอ่านต่ำ
4. จำหลักหรือมโนคติเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ที่เรียนไปแล้วไม่ได้
5. มีปัญหาในการใช้ทักษะคณิตศาสตร์
6. มีปัญหาในการทำความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ และการสรุปเป็นหลักเกณฑ์โดยทั่วไป
7. มีพื้นฐานความรู้ทางคณิตศาสตร์น้อย สังเกตจากการสอบตกวิชาคณิตศาสตร์บ่อยครั้ง
8. มีเจตคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียนและโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อวิชาคณิตศาสตร์
9. มีความกดดันและรู้สึกกังวลต่อความล้มเหลวทางด้านการเรียนของตนเองและบางครั้งรู้สึก

ดู ภูกตนเอง

10. ขาดความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง
11. อาจมาจากครอบครัวที่มีสภาพแวดล้อมแตกต่างจากนักเรียนอื่น ๆ ซึ่งมีผลทำให้ขาดประสบการณ์ที่จำเป็นต่อความสำเร็จในการเรียน

12. ขาดทักษะในการฟัง และไม่มีความตั้งใจในการเรียน หรือมีความตั้งใจในการเรียนเพียงชั่วระยะเวลาสั้น ๆ

13. มีข้อบกพร่องในด้านสุขภาพ เช่น สายตาไม่ปกติมีปัญหาด้านการฟัง และมีข้อบกพร่องทางทักษะการใช้มือ

14.. ไม่ประสบผลสำเร็จในด้านการเรียนทั่ว ๆ ไป

15. ขาดความสามารถในการแสดงออกทางคำพูด ซึ่งทำให้ไม่สามารถใช้คำตามแสดงให้เห็นว่า ตนเองเกี่ยงไม่เข้าใจในการเรียนนั้น ๆ

16. มีความไม่สงบค่อนข้างต่ำกว่าทั้งทางด้านอารมณ์และสังคม

ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์คือแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ ความสามารถของผู้เรียนที่ได้จากการเรียนการสอนในสภาพปัจจุบันของแต่ละบุคคล โดยมีผู้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้หลายท่าน ดังนี้

ภัตรา นิคมานนท์ (2543 : 23) กล่าวว่า “แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หมายถึงแบบทดสอบที่มุ่งวัดทักษะ ความรู้ สมรรถภาพด้านต่าง ๆ ที่ได้รับจากประสบการณ์ทั้งปวง และมุ่งวัดทางด้านวิชาการเป็นสำคัญ”

มนชิดา เรืองรัมย์ (2556 : 16) ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งหมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดทางด้านความรู้ (Cognitive Domain) ได้แก่ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า ลักษณะของแบบทดสอบมีสองประการคือ แบบปรนัย (ประกอบด้วยข้อสอบแบบถูกผิด จับคู่ เติมคำหรือแบบตอบตัวสั้น และเลือกตอบ) และอัตนัย ในการออกข้อสอบผู้ออกข้อสอบจะสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือเนื้อหา กับพฤติกรรมที่จะวัด โดยผู้ออกข้อสอบต้องวิเคราะห์ว่าในแต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ หรือเนื้อหาต่าง ๆ นั้น จะวัดพฤติกรรมใดบ้าง พฤติกรรมจะกี่ข้อ เช่นการวิเคราะห์พฤติกรรมของวิชาคณิตศาสตร์ที่มีเนื้อหา 4 เรื่องคือ การบวก การลบ การคูณ และการหาร

สมบูรณ์ ตันยะ (2545 : 143) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถใน เรื่องที่เรียนรู้มาแล้ว หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2544 : 95) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่ผู้เรียนได้เรียนรู้มาแล้ว ว่า บรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สมพร เชื้อพันธ์ (2547 : 59) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทำกิจกรรมการเรียนรู้

ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

สิริพร พิพิญคง (2545 : 193) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมองด้านต่าง ๆ ในเรื่องที่เรียนรู้ไปแล้วมากน้อยเพียงใด

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

พรเพ็ญ ฤทธิลัน (2554) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ดังนี้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการสร้างแบ่งได้ 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผนการสร้างแบบทดสอบ ประกอบด้วย

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของการทดสอบ สิ่งสำคัญประการแรกที่ผู้สร้างข้อสอบจะต้องรู้ คือ อะไรคือจุดมุ่งหมายของการทดสอบ ทำไม่เจิงต้องมีการสอบ และจะนำผลการสอบไปใช้อย่างไร

2. กำหนดเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด เนื้อหาที่ต้องการวัดได้จากจุดมุ่งหมายของการทดสอบ ผู้สร้างข้อสอบจะต้องวิเคราะห์จำแนกเนื้อหาที่ต้องการวัดให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด สำหรับพฤษติกรรมที่ต้องการวัดนั้นอาจจำแนกตามทฤษฎีโดยทฤษฎีหนึ่ง เช่น ทฤษฎีของบลูม (Benjamin S. Bloom) ซึ่งจำแนกพฤษติกรรมเป็น 6 ระดับ คือ ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การประเมินค่า เป็นต้น

3. กำหนดลักษณะหรือรูปแบบของแบบทดสอบ อาจเลือกแบบทดสอบประเภทความเรียง หรือแบบทดสอบอัตนัย (Subjective Test) แบบตอบสั้นและเลือกตอบหรือแบบทดสอบแบบปรนัย (Objectives Test) ซึ่งขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการทดสอบนั้น

4. การจัดทำตารางวิเคราะห์เนื้อหาและพฤษติกรรมที่ต้องการวัด เป็นการวางแผนผังการสร้างข้อสอบ ทำให้ผู้สร้างข้อสอบรู้ว่าในแต่ละเนื้อหาจะต้องสร้างข้อสอบในพฤษติกรรมใดบ้าง พฤษติกรรมละกี่ข้อ

5. กำหนดส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบ เช่นคะแนน ระยะเวลาการสอบ
ขั้นที่ 2 ขั้นตอนดำเนินการสร้างข้อสอบ เป็นการเขียนข้อสอบ ตามเนื้อหา พฤติกรรมและรูปแบบของแบบทดสอบที่กำหนดไว้ โดยจัดทำเป็นแบบทดสอบฉบับร่าง

ขั้นที่ 3 ขั้นตรวจสอบคุณภาพข้อสอบก่อนนำไปใช้ เมื่อสร้างแบบทดสอบแล้วจึงนำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งคุณภาพของแบบทดสอบอาจพิจารณาทั้งคุณภาพของแบบทดสอบรายข้อ ได้แก่ ความยาก (difficulty) และอำนาจจำแนก (discrimination) และคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ ได้แก่ ความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability) การตรวจสอบสามารถทำได้ทั้งตรวจสอบเองและให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ การตรวจสอบเป็นการตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถาม - คำตอบตามหลักการสร้างข้อสอบที่ดี สำหรับการตรวจโดยผู้เชี่ยวชาญจะเป็น

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เพื่อดูว่าข้อคำถามแต่ละข้อสัมพันธ์กับตัวตุประสงค์ของการวัดหรือไม่ ครอบคลุมเนื้อหาและเป็นตัวแทนของเนื้อหาที่กำหนดหรือไม่ แบบทดสอบที่ดีควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นความคงเส้นคงวาของของคะแนนที่ได้จากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบนั้นหลายๆ ครั้งกับผู้เข้าสอบกลุ่มเดียวกัน ความเชื่อมั่นเป็นคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่าตั้งแต่ 0 – 1 โดยมีแนวทางในการพิจารณา ดังนี้

1.1 ถ้าความเชื่อมั่น้อยกว่า 0.70 หมายความว่าความน่าเชื่อถือค่อนข้างต่ำ (ควรปรับปรุง)

1.2 ถ้าความเชื่อมั่นมากกว่าหรือเท่ากับ 0.70 หมายความว่าความน่าเชื่อถือยอมรับได้ (สังคม/มนุษยศาสตร์)

1.3 ถ้าความเชื่อมั่นมากกว่าหรือเท่ากับ 0.80 หมายความว่าความเชื่อถือยอมรับได้ (วิทยาศาสตร์/คณิตศาสตร์)

1.4 ถ้าความเชื่อมั่นมากกว่าหรือเท่ากับ 0.90 หมายความว่าความน่าเชื่อถือได้มาตรฐานระดับสากล

2. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นความสอดคล้องของแบบทดสอบกับตุประสงค์ในการวัด ได้ตrangกับสิ่งที่ต้องการจะวัด ความเที่ยงตรงแบ่งเป็นสามประเภทคือ

2.1 ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) หมายถึงคุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดเนื้อหาวิชาได้ตรงตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

2.2 ความเที่ยงตรงตามเกณฑ์ (Criterion-Related Validity) หมายถึงคุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถนำคะแนนจากการทดสอบนั้นมาใช้ในการพยากรณ์ผลการเรียนได้

2.3 ความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) หมายถึงคุณสมบัติของแบบทดสอบที่สามารถวัดสมรรถภาพของสมองด้านต่าง ๆ ได้

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) เป็นคุณสมบัติของแบบทดสอบ 3 ประการ คือ

3.1 อ่านแล้วเข้าใจตรงกัน

3.2 การตรวจให้คะแนนตรงกัน

3.3 การแปลความหมายของคะแนนตรงกัน

4. ความยาก (Difficulty) หมายถึงสัดส่วนของจำนวนผู้ที่ทำข้อสอบถูกกับจำนวนผู้เข้าสอบ ทั้งหมด ความยากมีค่าตั้งแต่ 0 – 1 ใช้สัญลักษณ์ p แทนความยาก โดยมีความหมายดังนี้ ถ้า $p < 0.80$ ข้อสอบง่ายมาก

5. อำนาจจำแนก (discrimination) เป็นประสิทธิภาพของข้อสอบในการจำแนกเด็กเก่งออกจากเด็กอ่อน อำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ -1 ถึง +1 ใช้สัญลักษณ์ r แทนอำนาจจำแนก โดยมีความหมายดังนี้ ถ้า $r > 0.60$ ข้อสอบมีอำนาจจำแนกมาก

คุณสมบัติที่ดีของตัวเลือก

1. ค่าความยากง่ายมีค่าอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80

2. ค่าอำนาจจำแนกมีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

คุณสมบัติที่ดีของตัวหลวง

1. ต้องมีผู้เลือกตอบไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 และควรเลือกตอบน้อยกว่าตัวเลือก
2. ค่าอำนาจจำแนกต้องมีค่าเป็นลบ

สรุปแนวทางการตรวจข้อสอบและแก้ไขปรับปรุงข้อสอบ

1. ความสอดคล้อง (Conformity) : Item Spec. หลักสูตร การเรียนการสอน
2. ความชัดเจน (Communicability) : สถานการณ์ คำตาม ตัวเลือก
3. ความเหมาะสม (Suitability) : ความยากง่ายของสถานการณ์ ความยากง่ายของคำตาม ทักษะ/กระบวนการคิด ความเป็นกลาง/ไม่ล้าเอียง
4. ความถูกต้องแม่นยำ (Accuracy) : เฉลยถูกต้อง คำตอบถูกต้องเพียงข้อเดียว

ความหมายแบบฝึกทักษะ

จากการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะพบว่า แบบฝึกทักษะจะหมายถึงนวัตกรรม หรือ จัดเป็นสื่อการสอนชนิดหนึ่ง ซึ่งสามารถนำมาเรียกได้หลายชื่อ ไม่ว่าจะเป็น แบบฝึก แบบฝึกทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะ หรือ แบบฝึกหัด ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (2524 : 106) กล่าวว่าแบบฝึกคือการจัดประสบการณ์ที่เน้นการฝึกหัด เพื่อให้เกิดความจำจักระทั้งสามารถปฏิบัติได้โดยอัตโนมัติ ขั้นตอนในการสอนมักจะเริ่มด้วยการบอก หรือทำให้ดูเป็นตัวอย่าง แล้วให้ผู้เรียนทำตามหรือฝึกหัดเรื่อยไป จนกระทั่งจำและทำได้โดยอัตโนมัติ

ใบบุลย์ มูลดี (2546 : 48) ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า แบบฝึกทักษะ เป็นชุดการเรียนรู้ที่ครุจัดทำขึ้น ให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้มาแล้วเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจซ่อนย เพิ่มทักษะความชำนาญ และช่วยฝึกทักษะการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมี ประโยชน์ในการลดภาระให้กับครู อีกด้วยทั้งพัฒนาความสามารถของ ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนมองเห็น ความก้าวหน้าจากการเรียนรู้ของตนเองได้

ฐานินยา ออมพลัง (2548 : 75) ได้สรุปถึงความหมายของแบบฝึกทักษะ คือ งาน กิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครุจัดให้นักเรียนได้ฝึกหัดกราท ฯ เพื่อทบทวนฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความจำ ฯ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550 : 53) ได้สรุปความสำคัญของแบบฝึกทักษะ ว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่จะช่วยส่งเสริมสร้างทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ขั้นตอนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

อกนิษฐ์ กร้าว (2549 : 18) ได้สรุปความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง สื่อที่สร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกหัดที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำโดย มีการตอบทวนสิ่งที่เรียนผ่านมาแล้วจากบทเรียน ให้เกิดความเข้าใจและเป็นการฝึกทักษะ และแก้ไขในจุดบกพร่องเพื่อให้นักเรียนได้มีความสามารถและศักยภาพยิ่งขึ้นเข้าใจบทเรียนดีขึ้น

กล่าวคือ มาศจรัส และมณี เรืองขำ (2549 : 18) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดไว้ว่า แบบฝึกหัดเป็นกิจพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลากหลาย และปริมาณเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุป ความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

กติกา สุวรรณสมพงศ์ (2541 : 40) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดว่า หมายถึง การจัดประสบการณ์การฝึกหัด โดยใช้วัสดุประกอบการสอน หรือเป็นกิจกรรมให้ผู้เรียนกระทำด้วย ตนเอง เพื่อฝึกฝนเนื้อหาต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เข้าใจดีขึ้น และเกิดความชำนาญจนสามารถนำไปใช้ได้โดยอัตโนมัติ ทั้งในการแก้ปัญหาระหว่างเรียนและในสถานการณ์อื่น ๆ ในชีวิตประจำวัน

วรรณภา ไชยวรรณ (2549 : 40) ได้สรุปความหมายและความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึก คือ แบบฝึกหัด หรือชุดฝึกที่ครุภักดิ์ให้นักเรียน เพื่อให้มีทักษะเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้เรียนรู้เรื่อง นั้น ๆ มาบ้างแล้ว โดยแบบฝึกต้องมีทิศทางตรงตามจุดประสงค์ ประกอบกิจกรรมที่น่าสนใจและสนุกสนาน

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

เนื่องจากแบบฝึกทักษะจะเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเสริมทักษะให้แก่ผู้เรียน ดังนั้นการที่จะสร้างแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ จะต้องมาจาก การศึกษาองค์ประกอบและลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ เพื่อให้สามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน เนื้อหา หรือ ลักษณะของวิชา โดยลักษณะของแบบฝึกที่ดีจะมีรายละเอียดดังนี้

สุพรรณี ไชยเทพ (2544 : 19) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. ต้องมีความชัดเจน ทั้งคำชี้แจง คำสั่ง ง่ายต่อการเข้าใจ
2. ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการรับ
3. มีภาษาและรูปภาพที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
4. แบบฝึกแต่ละเรื่องไม่ควรยาวมากจนเกินไป
5. ควรมีกิจกรรมหลากหลายรูปแบบทำให้นักเรียนไม่เบื่อ
6. ควรตอบสนองความต้องการและความสนใจของผู้เรียน สร้างความสนุกสนานเพลิดเพลิน
7. มีคำตอบที่ชัดเจน
8. แบบฝึกที่ดีสามารถประเมินความก้าวหน้า และความรู้ของนักเรียนได้

กุสยา แสงเดช (2545 : 6-7) ได้กล่าวแนะนำผู้สร้างแบบฝึกให้ยึดลักษณะแบบฝึกที่ดีดังนี้

1. แบบฝึกที่ดีควรความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่างแสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยกเกินไป เพราะจะทำความเข้าใจยาก ควรปรับให่ง่ายและเหมาะสมกับผู้ใช้ เพื่อนักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้

2. แบบฝึกที่ดีควรมีความหมายต่อผู้เรียนและตรงตามจุดหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นาน ทันสมัย

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึกหมายถึงภาษาที่นักเรียนรู้และพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน

4. แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรยาวเกินไป แต่ควรมีกิจกรรมหลายแบบเพื่อเร้าความสนใจ และไม่เบื่อในการทำและฝึกทักษะได้ทักษะหนึ่งจนชำนาญ

5. แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดคำตอบในแบบและให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ รูปภาพในแบบฝึกควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอยใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ว่า นักเรียนจะเรียนได้เร็ว ในการกระทำที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง ให้รู้จักค้นคว้ารวบรวมสิ่งที่พบเห็น บ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่ได้ฝึกนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับสติปัญญา และประสบการณ์ เป็นต้น ฉะนั้น การทำแบบฝึกแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งนักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน จะได้เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้ประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

8. แบบฝึกที่ดีทำเป็นรูปเล่ม นักเรียนสามารถเก็บรักษาไว้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป

9. การที่นักเรียนได้ทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญahan ได้ทันท่วงที

10. แบบฝึกที่ดีจัดขึ้นนอกจำกัดในหนังสือเรียนแล้ว จะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่

11. แบบฝึกที่ดีพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะต้องเตรียมแบบฝึกอยู่เสมอ ในด้านนักเรียนไม่ต้องเสียเวลาในการลอกแบบฝึกจากตำราเรียนหรือกระดาษ ทำ ให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกทักษะต่าง ๆ ได้มากขึ้น

12. แบบฝึกช่วยประยุกต์ค่าใช้จ่ายเพรากการพิมพ์เป็นรูปเล่มที่แม่นอน ลงทุนต่ำแทนที่จะใช้พิมพ์ลงกระดาษไว้ทุกครั้งไป นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ในการที่ผู้เรียนสามารถบันทึกและมองเห็นความก้าวหน้าของตนได้อย่างมีระบบและมีระเบียบ

วรสุดา บุญย์ไวโรจน์ (2536 : 37) กล่าวแนะนำให้ผู้สร้างแบบฝึกได้รับถูกชนิดของแบบฝึกที่ดี ไว้ดังนี้

1. แบบฝึกความมีความชัดเจนทั้งคำสั่งและวิธีทำ คำสั่งหรือตัวอย่าง แสดงวิธีทำที่ใช้ไม่ควรยากเกินไป เพราะจะทำให้เข้าใจยาก ควรปรับให้ง่ายเหมาะสมกับผู้ใช้ ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนสามารถศึกษาด้วยตนเองได้ถ้าต้องการ

2. แบบฝึกที่ดีต้องมีความหมายต่อผู้เรียน และตรงตามจุดมุ่งหมายของการฝึก ลงทุนน้อย ใช้ได้นาน ๆ และทันสมัยอยู่เสมอ

3. ภาษาและภาพที่ใช้ในแบบฝึก ควรเหมาะสมกับวัยและพื้นฐานความรู้ของ ผู้เรียน

4. แบบฝึกที่ดีควรแยกฝึกเป็นเรื่อง ๆ แต่ละเรื่องไม่ควรรายเกินไปแต่ควรมีกิจกรรมหลายรูปแบบ เพื่อเร้าใจให้นักเรียนเกิดความสนใจและไม่น่าเบื่อหน่ายในการทำ และเพื่อฝึกทักษะได้ทักษะ หนึ่งจนเกิดความชำนาญ

5. แบบฝึกที่ดีควรมีทั้งแบบกำหนดค่าตอบได้ แบบให้ตอบโดยเสรี การเลือกใช้คำ ข้อความ หรือรูปภาพในแบบฝึกหัดควรเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคยและตรงกับความสนใจของนักเรียน เพื่อว่าแบบฝึกที่สร้างขึ้นจะได้ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินและพอใจแก่ผู้ใช้ ซึ่งตรงกับหลักการเรียนรู้ที่ว่า เด็กมักจะเรียนรู้ได้เร็วในการกระทำที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจ

6. แบบฝึกที่ดีควรเปิดโอกาสให้รู้จักค้นคว้า รวบรวมสิ่งที่พบเห็นบ่อย ๆ หรือที่ตัวเองเคยใช้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ มากยิ่งขึ้น และรู้จักนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง มีหลักเกณฑ์และมองเห็นว่าสิ่งที่เขาได้ฝึกฝนนั้นมีความหมายต่อเขาตลอดไป

7. แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลผู้เรียนแต่ละคนมี ความสามารถ แตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความต้องการ ความสนใจ ความพร้อม ระดับ สติปัญญาและประสบการณ์ ฯลฯ ฉะนั้นการทำแบบฝึกหัดแต่ละเรื่องควรจัดทำให้มากพอและมีทุกระดับ ตั้งแต่ง่าย ปานกลาง จนถึงระดับค่อนข้างยาก เพื่อว่าทั้งเด็กเก่ง กลาง และอ่อน จะได้ เลือกทำได้ตามความสามารถ ทั้งนี้เพื่อให้เด็กทุกคนประสบผลสำเร็จในการทำแบบฝึก

8. แบบฝึกที่ดีควรสามารถเร้าความสนใจของนักเรียนได้ด้วยแต่หน้าปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย

9. แบบฝึกที่ดีควรได้รับการปรับปรุงควบคู่ไปกับหนังสือแบบเรียนอยู่เสมอ และ ควรใช้ได้ที่ ทั้งในและนอกห้องเรียน

10. แบบฝึกหัดที่ดีควรเป็นแบบฝึกที่สามารถประเมินและจำแนกความเจริญงอก งามของเด็ก ได้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 147) ยังได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ด้วยเช่นกันคือ แบบฝึกทักษะควรเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว เหมาะสมกับระดับ วัยหรือความสามารถของนักเรียน มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ใช้เวลาที่เหมาะสม มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ มีข้อแนะนำในการใช้ มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ทำศึกษาด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมี

หลายรูปแบบและให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย ควรใช้ภาษา สำนวนง่าย ๆ ฝึกให้คิดให้เร็วและสนุก รวมทั้งแบบฝึกควรปลูกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยาร่วมด้วย

ดังนั้น ลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดี คือต้องมีจุดประสงค์และคำสั่งที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนทำ ความเข้าใจได้ง่าย มีความครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหา มีลักษณะของปัญหาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่ เรียนมาแล้ว และสามารถนำสิ่งที่เรียนมาแล้วเข้าใช้ในการแก้ปัญหานี้แบบฝึกหักษะได้ ต้องซัก芻น ให้ผู้เรียนเกิดความสนใจที่จะลงมือทำแบบฝึกหัดต่อไป เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และ ความค่านึงไว้เสนอว่าต้องเป็นแบบฝึกที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้งานหรือศึกษาได้ด้วยตนเอง รูปแบบ น่าสนใจ และนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเพิ่มความน่าสนใจของแบบฝึกหักษะ

เทคโนโลยีอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้

เทคโนโลยีอีคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ หรือเทคโนโลยีสื่อผสมมือจริง หรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า เทคโนโลยีสื่อโลกผสมมือจริง เป็นเทคโนโลยีที่ถูกนำมาใช้ในการพัฒนางานหลาย ๆ ด้าน ซึ่งที่เด่นชัดประการหนึ่งคือการนำเทคโนโลยีชนิดนี้มาใช้ในการปรับปรุงรูปแบบและพัฒนาให้ เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ ๆ เป็นการส่งเสริมให้การเรียนการสอน หรือสื่อที่ใช้ในการเรียนการ สอนประสบผลลัพธ์ที่เมื่อเทียบกับการเรียนการสอนหรือสื่อที่ไม่ได้นำเทคโนโลยีชนิดนี้เข้ามาใช้ เนื่องจากเทคโนโลยีสื่อผสมมือจริงจัดเป็นลักษณะของสื่อที่เปลี่ยนรูปแบบความรู้แบบนามธรรมให้เป็น ความรู้แบบรูปธรรมที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์กับสื่อโดยตรง โดยมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมาย ของเทคโนโลยีข้างต้นไว้ดังนี้

วิศวัลย์ ประสงค์สุข (2555) กล่าวว่า Augmented Reality จะประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ด้วยกันคือ

1. Combines Real and Virtual (ผสมผสานกันระหว่างภาพจำลอง และภาพจริง)
2. Interactive in real Times (ตอบสนองได้ทันที)
3. Registered in 3D (แสดงผลเป็นสามมิติ)

Augmented Reality สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทตามลักษณะการใช้งาน คือ

1. ประเภทที่อยู่บนอุปกรณ์พกพา ดังจะเห็นอยู่ใน Application ที่มีอยู่ในตลาดทั่งบน ระบบปฏิบัติการ iOS และ Android หรืออื่น ๆ ตัวอย่างเช่น Application ที่ใช้ค้นหาสถานที่ด้วย การเปิดกล้อง และหมุนตัวไปในทิศทางต่าง ๆ ตามสถานที่ที่ต้องการ

2. ประเภทที่ใช้งานกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะใช้กล้องเว็บแคมในการอ่านสัญลักษณ์ เพื่อนำเข้า ไปประมวลผล และแสดงผลภาพกราฟิกผ่านทางหน้าจอ โดยเฉพาะประเภทที่ 1 นี้กำลังเป็นที่นิยม เมื่อสมาร์ทโฟนรุ่นต่าง ๆ มีความสามารถที่เอื้อเพื่อกับ Augmented Reality ไม่ว่าจะเป็นแบบมี GPS เอาไว้ระบุตำแหน่งของผู้ใช้ มี Gyroscope ไว้สำหรับอ่านทิศทางการเคลื่อนที่ของโทรศัพท์ มี อินเตอร์เน็ตที่โปรแกรมจะสามารถดึงข้อมูลที่อยู่ในรัศมีที่กำหนดมาแสดงได้ และมีกล้องถ่ายภาพ เอาไว้แสดงภาพของสถานที่จริง ซึ่งจะถูกช้อนด้วยข้อมูลที่มีโปรแกรมที่ดึงมาจากอินเตอร์เน็ต

ในยุคปัจจุบัน Augmented Reality มีประโยชน์มากมายหลายด้าน ซึ่งสามารถยกตัวอย่างได้ดังต่อไปนี้

1. ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษา
 2. ใช้ในการซ้อมบำรุงอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยผู้ปฏิบัติจะสามารถเว้นตาและฟัง เพื่อฟังขั้นตอนการทดสอบชิ้นส่วนพร้อมมีภาพกราฟฟิกประกอบ
 3. ใช้ในการหาเสียง เล่นผู้สนับสนุนนายบารัค โอบามา ในการชิงตำแหน่งประธานาธิบดี ในปี 2012 ที่ผ่านมา
 4. ใช้ในการเล่นเกมส์ ผู้เล่นจะมีแผ่นกระดาษสัญลักษณ์ เพื่อให้เครื่องเล่นเกมส์อ่านและประมวลผลออกมาเป็นภาพกราฟฟิก
 5. ใช้ในการขายสินค้า เช่น นาฬิกายี่ห้อหนึ่งใช้ Augmented Reality เพื่อให้ลูกค้าจำลองการสวมนาฬิกาข้อมือ ซึ่งทำให้ลูกค้าสามารถตัดสินใจเลือกแบบที่ตัวเองชอบได้ง่ายขึ้น
 6. ใช้ในการค้นหาสถานที่
- พนิดา ตนศิริ (2553 : 169-170) เทคโนโลยีสื่อผสมจริงเป็นนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่มีมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 2004 จัดเป็นแขนงหนึ่งของงานวิจัยด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ด้วยเทคนิคทางด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิกในการผนวกเทคโนโลยีความจริงเสมือนเข้ากับเทคโนโลยีภาพผ่านซอฟต์แวร์และอุปกรณ์เชื่อมต่อต่าง ๆ เช่น เว็บแคม คอมพิวเตอร์และแสดงผลผ่านหน้าจอ คอมพิวเตอร์หรือหน้าจอโทรศัพท์มือถือในรูปแบบภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว หรืออาจจะเป็นสื่อที่มีเสียงประกอบ ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างสื่อกับผู้ใช้งานได้ทันทีในมุมมอง 360 องศา ซึ่งเป็นการแสดงผลแบบ Real Time แนวคิดในการประดิษฐ์เทคโนโลยีสื่อผสมจริงเกิดขึ้นโดย Thomas Caudell ซึ่งเทคโนโลยีสื่อผสมจริงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ด้านต่าง ๆ อาทิเช่น ด้านอุตสาหกรรม ด้านการแพทย์ด้านธุรกิจด้านการโฆษณาด้านการท่องเที่ยวรวมไปถึงด้านการศึกษา

วิวัฒน์ มีสุวรรณ (2554 : 52) ได้กล่าวถึงเทคโนโลยีอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ว่า เทคโนโลยี อคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ สามารถใช้ จัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับมีประสบการณ์มี ความหมาย ลึกซึ้งมากขึ้นโดยการเชื่อมโยงเนื้อหา ที่ได้เรียนรู้กับสถานที่หรือวัตถุที่เฉพาะเจาะจง สอดคล้องกับ เนื้อหาที่เรียนรู้ด้วยภาพสามมิติ โดยการผนวกเข้ากับการเรียนรู้แบบสำรวจด้วย เทคโนโลยีมือถือและ อุปกรณ์สมัยใหม่ ที่ท าให้ การเรียนสามารถกว้างขวางมากยิ่งขึ้น หรือ เปลี่ยนแปลงให้เกิดการ เรียนรู้สู่ภายนอกห้องเรียน มากขึ้น และในบางกรณีเทคโนโลยีอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ สามารถผนวก เข้ากับรูปแบบการเรียนรู้ อื่น ๆ เข้าไป เช่น การนำมาใช้กับเกมการศึกษา นำมาใช้กับกิจกรรม ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม และนำมามิใช้การเรียนรู้แบบท้าทาย เป็นต้น

พจน์ศิรินทร์ ลิมปินันทน์ (2560) ได้กล่าวถึง เทคโนโลยีสื่อผสมจริง (Augmented Reality: AR) เป็นประเภทหนึ่งของเทคโนโลยีความจริงเสมือน (Virtual Reality Technology: VR) ซึ่ง VR เป็นวิวัฒนาการของเทคโนโลยีที่เริ่มจากการวิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีสำหรับการทหารและ จำลองการบินของประเทศไทย ระหว่างปี ค.ศ. 1960-1969 ปัจจุบัน เทคโนโลยีความจริง

เสนอให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และได้นำมาประยุกต์ใช้กับงานด้านต่าง ๆ อาทิ ด้าน วิศวกรรม ด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์ด้านบันเทิง เป็นต้น และมีการแบ่งประเภทของระบบความจริงเสมือน ตาม พื้นฐานวิธีที่ติดต่อกับผู้ใช้ ดังนี้

1. Desktop VR หรือ Window on World Systems (WoW) เป็นระบบความจริงเสมือนที่ใช้ภาพ ของคอมพิวเตอร์ในการแสดงผล

2. Video Mapping เป็นการนำวิดีโอมาเป็นอุปกรณ์หรือเครื่องมือนำเข้าข้อมูลของผู้ใช้ และใช้กราฟิก คอมพิวเตอร์นำเสนอการแสดงผลในโมเดลแบบสองมิติ หรือสามมิติ โดยผู้ใช้จะเห็นตัวเอง และเปลี่ยนแปลงตัวเองจากจอมาก

3. Immersive Systems เป็นระบบความจริงเสมือนสำหรับผู้ใช้ส่วนบุคคล โดยผู้ใช้นำ อุปกรณ์ ประเภทจุฬาสมรภูมิ (Head-Mounted Display หรือ HMD) ได้แก่ หมวกเหล็กหรือ หน้ากากมาใช้จำลองภาพและการได้ยิน

4. Telepresence เป็นระบบเสมือนจริงที่มีการนำอุปกรณ์ตรวจจับสัญญาณระยะไกลที่อาจ ติดตั้งกับ หุ่นยนต์เพื่อต่อการใช้งานกับผู้ใช้

5. Augmented / Mixed Reality Systems เป็นการผสมผสานระหว่าง Telepresence ระบบ เทคโนโลยีความเป็นจริงเสริมและเทคโนโลยีภาพเพื่อสร้างสิ่งที่เสมือนจริงให้กับผู้ใช้ เทคโนโลยี ความเป็นจริงเสริม (Augmented Reality) มีหลักการทำงาน ประกอบด้วย 3 กระบวนการ คือ

5.1. การวิเคราะห์ภาพ (Image Analysis) เป็นขั้นตอนการค้นหา Marker จากภาพ ที่ได้จากการถ่ายรูปแล้ว สืบค้นจากฐานข้อมูล (Marker Database) ที่มีการเก็บข้อมูลขนาดและ รูปแบบของ Marker โดย Marker แบ่งออก เป็น 3 ประเภท คือ

1. Marker-based AR การใช้ Marker กำหนดบริเวณที่จะแสดงโมเดล

2. Location-based คือ Marker ระบบพิกัดดาวเทียมกำหนดบริเวณที่จะแสดง โมเดล

3. Marker less คือการใช้วัตถุกำหนดบริเวณที่จะแสดงโมเดล

5.2. การคำนวณค่าตำแหน่งเชิง 3 มิติ (Pose Estimation) ของ Marker เพื่อนำมา วิเคราะห์รูปแบบของ Marker เทียบกับกล้อง

5.3. กระบวนการสร้างภาพ 2 มิติ จากโมเดล 3 มิติ (3D Rendering) เป็นการเพิ่ม ข้อมูลเข้าไปในภาพ โดยใช้ค่าตำแหน่งเชิง 3 มิติ ที่คำนวณได้จัดให้ภาพเสมือนจริง

กล่าวโดยสรุปคือเทคโนโลยี ออคเเมนต์เตด เรียลลิตี้ เป็นเทคโนโลยีที่มีคุณประโยชน์อย่าง กว้างขวาง ทั้งนี้ในด้านการเรียนการสอน ให้มีการนำมาประยุกต์ใช้ในห้องเรียน เพื่อสร้างบรรยากาศ ในการเรียนให้น่าตื่นเต้น และสนุกสนาน ทำให้ผู้เรียนเกิดการสนใจเรียนรู้ และสามารถพัฒนา ศักยภาพในการเรียนให้ดียิ่งขึ้นไป ทั้งยังเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียน ทำให้การเรียนการสอนมี ประสิทธิภาพ โดยจะช่วยทำให้ผู้เรียนได้มองเห็นภาพใกล้เคียงกับความเป็นจริง รวมทั้งนักศึกษา

สามารถทำการศึกษาด้วยตนเอง โดยไม่จำกัดเวลา สถานที่ และยังสามารถทบทวนซ้ำได้ตลอดเวลาที่ต้องการ

การทดสอบประสิทธิภาพ นวัตกรรม สื่อการเรียนการสอน

ชัยยงค์ พรมวงศ์ (2520 : 135 - 143) ได้ให้ แนวคิดและหลักปฏิบัติไว้ว่า เมื่อได้ผลิตสื่อหรือชุดการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้จะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่า สื่อหรือชุดการสอน ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียน การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่ และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือสื่อชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพ เรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ กล่าวคือ การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน หมายถึงการหาคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอนโดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Developmental Testing”

Developmental Testing คือ การทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบขั้นงานให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ความจำเป็นที่จะต้องทำประสิทธิภาพ

การทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนมีความจำเป็นด้วย เหตุผล 3 ประการคือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตสื่อหรือชุดการสอน

การทดสอบ ประสิทธิภาพช่วยประกันคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอนว่าอยู่ในขั้นสูง เหมาะสมที่ จะลงทุนผลิตออกมามาก เป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อน แล้ว เมื่อผลิตออกมายังไงนี่ไม่ได้ดี ก็จะต้องผลิตหรือทำขึ้นใหม่เป็นการ สิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงาน และเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้สื่อหรือชุดการสอน

สื่อหรือชุดการสอนที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยสอนได้ดี ในการสร้างสภาพการเรียนให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวัง บางครั้งชุดการสอน ต้องช่วย ครูสอน บางครั้งต้องสอนแทนครู (อาทิ ในโรงเรียนครูคนเดียว) ดังนั้น ก่อนนำสื่อ หรือชุดการสอนไปใช้ ครูจะมีความมั่นใจว่า ชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ นักเรียนเกิดการเรียนจริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้เราได้สื่อ หรือชุดการสอนที่มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอน

การทดสอบประสิทธิภาพจะทำ ให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในสื่อหรือชุดการสอนมีความเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงงาน แรงงาน เวลาและเงินทองในการเตรียมต้นแบบ

การกำหนดประสิทธิภาพ

1. ความหมายของเกณฑ์ (Criterion) เกณฑ์เป็นขีดกำหนดที่จะ ยอมรับว่าสิ่งใด หรือ พฤติกรรมใดมีคุณภาพและหรือป्रามाणที่จะรับได้

การตั้งเกณฑ์ ต้องตั้งไว้ครึ่งแรกครึ่งเดียว เพื่อจะปรับปรุงคุณภาพให้ถึง เกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้ จะตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เช่น เมื่อทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว ตั้งเกณฑ์ไว้ 60/60 แบบกลุ่ม ตั้งไว้ 70/70 ส่วนแบบบานาม ตั้งไว้ 80/80 ถือว่าเป็นการตั้งเกณฑ์ที่ไม่ ถูกต้อง อนึ่ง เนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้น หากต้องการ ทดสอบคุณภาพของสิ่งใด หรือพฤติกรรมใดได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มันยังสำคัญที่ ระดับ .05 หรืออนุโลมให้มีความคลาดเคลื่อน ต่ำ หรือสูงกว่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ เกิน 2.5 กิโลกรัมขึ้นไปอีกขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่า ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ ต้องปรับปรุงและนำไปทดสอบประสิทธิภาพใช้หลายครั้งในภาคสนาม จนได้ค่า ถึงเกณฑ์ ที่กำหนด

2. ความหมายของเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพ ของสื่อหรือชุดการสอน ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับ ที่ผู้ผลิตสื่อหรือชุดการสอนจะพึงพอใจ หากสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นก็มีคุณค่าที่จะนำไป สอนนักเรียน และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมาก เป็นจำนวนมาก การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ กระทำได้ โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียนเป็น 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่า ประสิทธิภาพเป็น $E_1 = \text{Efficiency of Process}$ (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_2 = \text{Efficiency of Product}$ (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

2.1 ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประสิทธิผลต่อเนื่อง ซึ่ง ประกอบด้วยพฤติกรรมอย่างของผู้เรียน เรียกว่า “กระบวนการ” (Process) ที่เกิดจากการประกอบ กิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำ โครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่มและรายงานบุคคล ได้แก่ งานที่ มอบหมาย และ กิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2.2 ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการ สอบไล่ ประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน จะกำหนดเป็นเกณฑ์ ที่ผู้สอน คาดหมาย ว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ผลเฉลี่ย คะแนนการทำ業 และการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่ออัตรายลักษณะของการ ประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั้นคือ $E_1/E_2 = \text{ประสิทธิภาพของกระบวนการ} / \text{ประสิทธิภาพของผลลัพธ์}$ ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่า เมื่อเราเรียนจากสื่อหรือชุดการสอน และ ผู้เรียนจะสามารถทำแบบ

ฝึกปฏิบัติ หรืองานได้ผลเฉลี่ย 80 % และประเมิน หลังเรียนและงานสุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80 % การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่ากันนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพกระทำได้ 2 วิธี คือ โดยใช้สูตร และการคำนวณธรรมดาก. โดยใช้สูตร กระทำได้โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$\text{สูตรที่ } 1 \quad E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{x}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum x$ คือ คะแนนรวมของแบบฝึกปฏิบัติกิจกรรมหรืองาน ที่ทำระหว่างเรียนทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียน นอกห้องเรียน หรือ ออนไลน์

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกปฏิบัติทุกชิ้นรวมกัน

N คือ จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ } 2 \quad E_2 = \frac{\sum F}{B} \times 100 \quad \text{หรือ} \quad \frac{\bar{F}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการประเมินสุดท้ายของแต่ละหน่วยประกอบด้วยผลการสอนหลังเรียนและคะแนนจากการประเมินงานสุดท้าย

N คือ จำนวนผู้เรียน

ข. โดยการคำนวณไม่ใช้สูตร

หากจำสูตรไม่ได้หรือไม่อยากใช้สูตร ก็สามารถใช้วิธีการคำนวณธรรมดาก้าวค่า E_1 และ E_2 ได้ ด้วยวิธีการคำนวณธรรมดาก

สำหรับค่า E_1 คือค่าประสิทธิภาพของงานและแบบฝึกปฏิบัติ กระทำได้โดยการนำคะแนนงานทุกชิ้นของนักเรียนในแต่ละกิจกรรมแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยและเทียบส่วนโดยเป็นร้อยละ

สำหรับค่า E_2 คือค่าประสิทธิภาพผลลัพธ์ของการประเมินหลังเรียนของแต่ละสื่อหรือชุดการสอน กระทำได้โดยการเอาคะแนนจากการสอบหลังเรียนและคะแนนจากการงานสุดท้ายของนักเรียนทั้งหมดรวมกันหาค่าเฉลี่ยแล้วเทียบส่วนร้อย เพื่อหาค่าร้อยละ

การตีความหมายผลการคำนวณ

หลังจากคำนวณหาค่า E_1 และ E_2 ได้แล้ว ผู้ที่ประสิทธิภาพต้อง ตีความหมายของผลลัพธ์โดยยึดหลักการและแนวทางดังนี้

1.1 ความคลาดเคลื่อนของผลลัพธ์ ให้มีความคลาดเคลื่อนหรือความแปรปรวนของผลลัพธ์ ได้ไม่เกิน .05 (ร้อยละ 5) จากช่วงต่างไปสูง = ± 2.5 นั่นให้ ผลลัพธ์ของค่า E_1 หรือ E_2 ที่ถือว่า เป็นไปตามเกณฑ์มีค่าต่างกว่าเกณฑ์ที่ไม่เกิน 25 % และสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 25 %

หากคะแนน E_1 หรือ E_2 ห่างกันเกิน 5 % แสดงว่ากิจกรรมที่ให้ นักเรียนทำกับการสอบหลังเรียนไม่สมดุลกัน เช่น ค่า E_1 มากกว่า E_2 แสดงว่างานที่ มอบหมายอาจจะง่ายกว่าการสอบ หรือ หากค่า E_2 มากกว่าค่า E_1 แสดงว่า การสอบง่ายกว่าหรือไม่สมดุลกับงานที่มอบหมายให้ทำ จำเป็นที่ จะต้องปรับแก้

หากสื่อหรือชุดการสอนได้รับการออกแบบและพัฒนาอย่างดีมีคุณภาพ ค่า E_1 หรือ E_2 ที่ คำนวณได้จากการทดสอบประสิทธิภาพจะต้องใกล้เคียงกันและ ต่างกันไม่เกิน 5 % ซึ่งเป็นตัวชี้ที่จะ ยืนยันได้ว่านักเรียนได้มีการเปลี่ยนพฤติกรรม ต่อเนื่องตามลำดับขั้นหรือไม่ก่อนที่จะมีการเปลี่ยน พฤติกรรมขั้นสุดท้าย หรืออีกนัย หนึ่งต้องประกันได้ว่านักเรียนมีความรู้จริง ไม่ใช่ทำกิจกรรมหรือทำ สูบไปเพราะ การเดา

การประเมินในอนาคตจะเสนอผลการประเมินเป็นเลขสองตัว คือ E_1 คู่ E_2 เพราะจะทำให้ ผู้อ่านผลการประเมินทราบลักษณะนิสัยของผู้เรียนระหว่างนิสัยในการทำงานอย่างต่อเนื่อง คงเส้นคง วาหรือไม่ (ดูจาก E_1 คือกระบวนการ) กับการทำงานสุดท้ายว่ามีคุณภาพมากน้อยเพียงใด (ดูจากค่า E_2 คือผลลัพธ์) เพื่อ ประโยชน์ของการกลั่นกรองบุคลากรเข้าทำงาน

ตัวอย่าง นักเรียนสองคนคือเกشمและปรีชา เกษมได้ผลลัพธ์ $E_1/E_2 = 78.50 / 82.50$ ส่วน ประชาได้ผลลัพธ์ $82.50/78.50$ แสดงว่า นักเรียนคนแรกคือ เกษม ทำงานและแบบฝึกปฏิบัติ ทั้งปี 78 % และสอบไล่ได้ 83% จะเห็นว่าจะมี ลักษณะนิสัยที่ เป็นกระบวนการสูนักเรียนคนที่สองคือ ปรีชาที่ ได้ผลลัพธ์ $E_1/E_2 = 82.50/78.50$ ไม่ได้

ขั้นตอนการทดสอบประสิทธิภาพ

เมื่อผลิตสื่อหรือชุดการสอนขึ้นเป็นต้นแบบแล้ว ต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหา ประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. การทดสอบประสิทธิภาพแบบเดียว (1:1) เป็นการทดสอบ ประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อ หรือชุดการสอนกับผู้เรียน 1 – 3 คน โดยใช้เด็กอ่อนปานกลาง และเด็กเก่ง ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับ เวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หุ่นยนต์ ทำหน้าลง หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ประเมินการเรียนจากกระบวนการ คือ กิจกรรม หรือ ภารกิจและงานที่มีอุปกรณ์ให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและ แบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น โดยปกติ คะแนนที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพ แบบเดียวนี้จะได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก แต่ไม่ต้องวิตก กังวลเมื่อปรับปรุงแล้วจะ สูงขึ้นมาก ก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่มนั้นค่า E_1/E_2 ที่ได้จะมีค่าประมาณ 60/60

2. การทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:10) เป็นการทดสอบ ประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับผู้เรียน 6 - 10 คน (คละผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางกับอ่อน) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับ เวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าลงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจหรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพให้ประเมินการเรียน จากรอบวนการ คือกิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและประเมินผลลัพธ์ คือการทดสอบหลังเรียนและงานสุดท้ายที่มอบให้นักเรียนทำส่งก่อนสอบประจำหน่วย ให้นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหา สาระ กิจกรรมระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น คำนวณหา ประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อีกเกือบท่าเกณฑ์โดยเฉลี่ยจะห่างจากเกณฑ์ประมาณ 10% นั่นคือ E_1/E_2 ที่ได้มีค่าประมาณ 70/70

3. การทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม (1:100) เป็นการทดสอบ ประสิทธิภาพที่ผู้สอน 1 คน ทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนกับนักเรียนทั้ง ชั้น (ปกติให้ใช้กับผู้เรียน 30 คน แต่ในโรงเรียนขนาดเล็กอนุโนมิให้ใช้กับนักเรียน 15 คน ขึ้นไป) ระหว่างทดสอบประสิทธิภาพให้จับเวลาในการประกอบกิจกรรม สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่า หงุดหงิด ทำหน้าลงน หรือทำท่าทางไม่เข้าใจ หรือไม่ หลังจากทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามแล้ว ให้ประเมินการเรียนจากรอบวนการ คือ กิจกรรมหรือภารกิจและงานที่มอบให้ทำและทดสอบหลังเรียน นำคะแนนมามา คำนวณหาประสิทธิภาพ หากไม่ถึงเกณฑ์ต้องปรับปรุงเนื้อหาสาระ กิจกรรมระหว่าง เรียนและแบบทดสอบหลังเรียนให้ดีขึ้น และนำไปทดสอบประสิทธิภาพภาคสนาม ซึ่งกับนักเรียนต่างกลุ่ม อาจทดสอบประสิทธิภาพ 2 – 3 ครั้ง จะได้ค่าประสิทธิภาพ ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำ ปกติไม่น่าจะทดสอบประสิทธิภาพเกณฑ์สามครั้ง ด้วยเหตุนี้ ขั้นทดสอบประสิทธิภาพ ภาคสนามแทนด้วย 1:100

ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามควรใกล้เคียงกัน เกณฑ์ที่ตั้งไว้ หากต่ำจากเกณฑ์ไม่เกิน 2.5% ก็ให้ยอมรับว่าสื่อหรือชุดการสอนมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

หากค่าที่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากกว่า -2.5 ให้ปรับปรุงและทดสอบประสิทธิภาพภาคสนามซ้ำ จนกว่าจะถึงเกณฑ์ จะหยุดปรับปรุงแล้วสรุปว่า ชุดการสอนไม่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หรือจะลดเกณฑ์ลงเพราะ “ถอนใจ” หรือ ยอมแพ้เม็ดเดียว

หากสูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน +2.5 ก็ยอมรับว่าสื่อหรือชุดการสอนมี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

หากค่าได้สูงกว่าเกณฑ์เกิน +2.5 ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกขั้นหนึ่ง เช่น ตั้งไว้ 80/80 ก็ให้ปรับขึ้นเป็น 85/85 หรือ 90/90 ตามค่าประสิทธิภาพได้

ตัวอย่าง เมื่อทดสอบหาประสิทธิภาพแล้วได้ 83.5/85.4 ก็แสดงว่าสื่อ หรือชุดการสอนนั้นมี ประสิทธิภาพ 83.5/85.4 ใกล้เคียงกับเกณฑ์ 85/85 ที่ตั้งไว้ แต่ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 เมื่อทดสอบ ประสิทธิภาพเป็น 83.5/85.4 ก็อาจเลื่อนเกณฑ์ขึ้นมาเป็น 85/85 ได้

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.)

ดัชนีประสิทธิผล คือ ค่าตัวเลขที่ใช้พิจารณาว่าภายหลังการเรียนด้วยชุดการสอนหรือสื่อการเรียนที่ได้สร้างขึ้นผู้เรียนมีพัฒนาการมากกว่าก่อนการเรียนหรือไม่ ซึ่งมีวิธีการหาค่าดังนี้ (เพชร กิตติภรณ์ และ สมนึก ภัททิยธนี 2545)

- การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยอาศัยการหาค่า t-test แบบ Dependent Samples เป็นการพิจารณาว่านักเรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยทำการทดสอบนักเรียนทุกคนก่อนเรียนและหลังเรียนแล้วนำมาทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ หากมีนัยสำคัญทางสถิติ ก็ถือได้ว่านักเรียนกลุ่มนี้ผู้วิจัยกำลังศึกษามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างเชื่อถือได้

- การหาพัฒนาการที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนโดยการหาค่าดัชนีประสิทธิผล ซึ่งมีสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนหลังเรียนทุกคน} - \text{ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน}}{\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}}$$

คณ

(จำนวนนักเรียน X คะแนนเต็ม) - ผลรวมของคะแนนก่อนเรียนทุกคน

หรือหาดัชนีประสิทธิผลในรูปดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ร้อยละของผลรวมคะแนนหลังเรียน} - \text{ร้อยละของผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}{100 - \text{ร้อยละผลรวมของคะแนนก่อนเรียน}}$$

ข้อสังเกตเกี่ยวกับค่าดัชนีประสิทธิผล

- ดัชนี E.I. เป็นเรื่องของอัตราส่วนของผลต่าง จะมีค่าสูงสุดเป็น 1.00 ส่วนต่ำสุดไม่สามารถกำหนดได้ เพราะมีค่าต่ำกว่า -1.000 ก็ได้ และถ้าเป็นค่าลบแสดงว่า คะแนนผลสอบก่อนเรียนมากกว่าหลังเรียน ซึ่งมีความหมายว่าระบบการเรียนการสอนหรือสื่อที่ใช้มีคุณภาพ และก่อนจะหาค่าดัชนี E.I. ต้องหาค่า E1/E2 มา ก่อน ค่า E2 คือคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งจะเป็นค่าเดียวกับคะแนนหลังเรียนของการหาค่า E.I. ดังนั้นหากคะแนนหลังสอนต่ำหรือมากกว่าคะแนนก่อนสอน ค่า E2 จะไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งทำให้ไม่จำเป็นต้องหาค่า E.I. ตามมา แต่ถ้าปรับปรุงสื่อการสอนให้ดีจนทำให้ค่า E2 ถึงเกณฑ์ การหาค่าดัชนี E.I. ก็จะมีค่าสูงไปเอง โดยดัชนีประสิทธิผลที่ใช้ได้ครั้งมีค่า 0.50 ขึ้นไป

- การแปลความหมายค่าดัชนี E.I. ค่าดัชนีประสิทธิผลมีค่าเท่ากับ 0.624 หรือคิดเป็นร้อยละ 62.4 หมายความว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางพัฒนาการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.4 (ไม่ใช่แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.4)

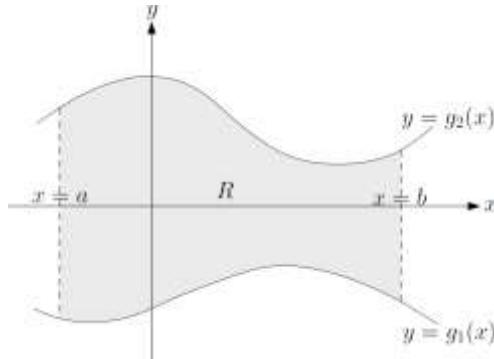
การหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

จากการศึกษาการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น พบว่าได้มีการให้นิยามของ การพื้นที่ไว้ดังนี้

พิจารณากรณีของ f ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่อง โดยที่ $f(x, y) \geq 0$ บนบางบริเวณ $R \subset \mathbb{R}$ ถ้า R อよดในรูป

$$R = \{(x, y) | a \leq x \leq b, g_1(x) \leq y \leq g_2(x)\}$$

ซึ่งแสดงไว้ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 บริเวณ R

และจากปริมาตร V ที่อยู่ใต้ผิว $z = f(x, y)$ และอยู่เหนือบริเวณ R นิยามโดย

$$V = \int_a^b A(x) dx = \int_a^b \int_{g_1(x)}^{g_2(x)} f(x, y) dy dx \quad (1)$$

สำหรับทุก ๆ ค่า x แล้ว $A(x)$ จะเป็นพื้นที่ของภาคตัดขวางของทรงตันที่สอดคล้องกับค่าเฉพาะของ x โดยบทนิยามของปริพันธ์จำกัดเขตจะได้ว่า

$$\int_a^b A(x) dx = \lim_{\|P_1\| \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n A(c_i) \Delta x_i \quad (2)$$

โดยที่ P_1 จะหมายถึงผลแบ่งกันของช่วงปิด $[a, b]$ และ c_i คือจุดใดจุดหนึ่งที่อยู่ในช่วงย่อย $[x_{i-1}, x_i]$ และ $\Delta x_i = x_i - x_{i-1}$ (ความกว้างของช่วงย่อยที่ i)

สำหรับทุก ๆ ค่า $x \in [a, b]$ เนื่องจาก $A(x)$ เป็นพื้นที่ของภาคตัดขวางเราจะได้ว่า

$$A(x) = \int_{g_1(x)}^{g_2(x)} f(x, y) dy = \lim_{\|P_2\| \rightarrow 0} \sum_{j=1}^m f(x, v_j) \Delta y_j \quad (3)$$

โดยที่ P_2 จะหมายถึงผลแบ่งกันของช่วงปิด $[g_1(x), g_2(x)]$ และ v_j คือจุดใดจุดหนึ่งที่อยู่ในช่วงย่อย $[y_{j-1}, y_j]$ ของผลการแบ่งกัน และ (ความกว้างของช่วงย่อยที่ j) โดยการรวมสมการที่ (1), (2) และ (3) เข้าด้วยกันจะได้ว่า

$$V = \lim_{\|P_1\| \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n A(c_i) \Delta x_i$$

$$\begin{aligned}
 &= \lim_{\|P_1\| \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n \left[\lim_{\|P_2\| \rightarrow 0} \sum_{j=1}^m f(c_i, v_j) \Delta y_j \right] \Delta x_i \\
 &= \lim_{\|P_1\| \rightarrow 0} \lim_{\|P_2\| \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m f(c_i, v_j) \Delta y_j \Delta x_i
 \end{aligned} \tag{4}$$

ผลรวมคู่ปรากฏในสมการ (4) จะถูกเรียกว่า ผลบวกรีมันน์คู่ (Double Riemann Sum) ซึ่งทุก ๆ พจน์ จะสมนัยกับกล่องสี่เหลี่ยมนูนจากที่มีความยาว ความกว้าง และความสูงเป็น Δx_i , Δy_j และ $f(c_i, v_j)$ ตามลำดับ ซึ่งเราพบว่าจากการซ้อนทับกันของสองผลแบ่งกัน เราจะได้ผลแบ่งกันภายในของบริเวณ R ถ้าเราแทนผลแบ่งกันภายในของ R ด้วย P และแทนนอร์ม (Norm) ของผลแบ่งกัน P ด้วย $\|P\|$ ซึ่งจะหมายถึงความยาวของเส้นทแยงมุมที่ยาวที่สุดของรูปสี่เหลี่ยมนูนจากในผลแบ่งกัน เราจะสามารถเขียนสมการ (4) ด้วยลิมิตเพียงตัวเดียวในรูป

$$V = \lim_{\|P\| \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m f(c_i, v_j) \Delta y_j \Delta x_i \tag{5}$$

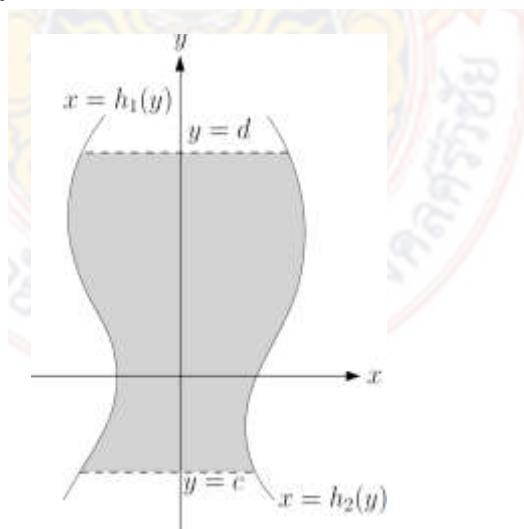
ทำให้เราสามารถเขียนสมการ (5) ในรูปของปริพันธ์แทนการหาปริมาตรได้เป็น

$$\begin{aligned}
 V &= \lim_{\|P\| \rightarrow 0} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m f(c_i, v_j) \Delta y_j \Delta x_i \\
 &= \int_a^{b g_2(x)} \int_c^{g_1(x)} f(x, y) dy dx
 \end{aligned} \tag{6}$$

และในทำนองเดียวกันกับ f ซึ่งเป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่อง โดยที่ $f(x, y) \geq 0$ บนบางบริเวณ $R \subset \mathbb{R}$ ถ้า R อยู่ในรูป

$$R = \{(x, y) | h_1(y) \leq x \leq h_2(y), c \leq y \leq d\}$$

ซึ่งแสดงไว้ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 บริเวณ R

เราสามารถนิยามการหาปริมาตรของทรงตันผ่านปริพันธ์สองชั้นได้เป็น

$$\begin{aligned}
 V &= \lim_{\|P\| \rightarrow 0} \sum_{j=1}^m \sum_{i=1}^n f(c_i, v_j) \Delta x_i \Delta y_j \\
 &= \int_c^{h_2(y)} \int_{h_1(y)}^{h_2(y)} f(x, y) dx dy
 \end{aligned} \tag{7}$$

สำหรับบริเวณที่มีขอบเขต (Bounded Region) $R \subset \mathbb{R}^2$ นั้น ปริพันธ์ที่เขียนในรูป $\iint_R 1 dA$ หรือ เขียนโดยทั่วไปในรูป $\iint_R dA$ จะหมายถึงปริมาตรใต้ผิว $z = 1$ เหนือบริเวณ R ซึ่งอยู่ในระนาบ xy และเนื่องจากทุก ๆ ภาคตัดขวางที่ขานกับระนาบ xy จะมีลักษณะเหมือนกัน จะทำให้ทรงตันเป็นทรงกระบอกและ ปริมาตรของทรงตันจะเกิดจากการคูณกันของ ความสูงที่มีค่าเป็น 1 คูณกับพื้นที่ ภาคตัดขวาง ซึ่งจะได้ว่า

$$\iint_R dA = (1)(\text{Area of } R) = \text{Area of } R \tag{8}$$

เราเรียกสมการ (8) ว่า นิยามการหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

ความหมายของความพึงพอใจ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

ทวีพงษ์ หินคำ (2541 : 8) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความชอบของบุคคลที่ มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งสามารถลดความดึงเครียดและตอบสนองความต้องการของบุคคลได้ทำให้เกิด ความพึงพอใจต่อสิ่งนั้น

ธนียา ปัญญาแก้ว (2541 : 12) ได้ให้ความหมายว่า สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจที่เกี่ยวกับ ลักษณะของงาน ปัจจัยเหล่านี้นำไปสู่ความพอใจในงานที่ทำ ได้แก่ ความสำเร็จ การยกย่อง ลักษณะ งาน ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า เมื่อปัจจัยเหล่านี้อยู่ต่ำกว่า จะทำให้เกิดความไม่พอใจในงานที่ ทำ ถ้าหากงานให้ความก้าวหน้า ความท้าทาย ความรับผิดชอบ ความสำเร็จและการยกย่องแก่ ผู้ปฏิบัติงานแล้ว พวกเขาก็พอใจและมีแรงจูงใจในการทำงานเป็นอย่างมาก

วิทย์ เที่ยงบูรณธรรม (2541 : 754) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า หมายถึง ความ พอดี การทำให้พอดี ความสาแก่ใจ ความหนำใจ ความจุใจ ความแนใจ การชดเชย การไถ่บาปการ แก้แค้นสิ่งที่ชดเชย

วิรุพ พรรณเทวี (2542 : 11) ให้ความหมายไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ ที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งเป็นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหมายกับสิ่งหนึ่ง สิ่งใดอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมี ความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมากแต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวัง หรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ ว่าจะมีมากหรือน้อย

กชกร เป้าสุวรรณ และคณะ (2550) ได้กล่าวถึง ความหมายของความพึงพอใจว่า สิ่งที่ควร จะเป็นไปตามความต้องการ ความพึงพอใจเป็นผลของการแสดงออกของทัศนคติของบุคคลอีกรูปแบบ

หนึ่ง ซึ่งเป็นความรู้สึกโอนเอียงของจิตใจที่มีประสบการณ์ที่มนุษย์เราได้รับอาจจะมากหรือน้อยก็ได้ และเป็นความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ แต่ก็เมื่อได้สิ่งนั้น สามารถตอบสนองความต้องการ หรือทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ ก็จะเกิดความรู้สึกบวก เป็นความรู้สึกที่พึงพอใจ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าสิ่งนั้นสร้างความรู้สึกผิดหวัง ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ เป็นความรู้สึกไม่

Applewhite (1965) ได้กล่าวถึง ความพึงพอใจ เป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่งรวมไปถึงความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่งรวมไปถึงความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้วย การมีความสุขที่ทำงานร่วมกับคนอื่นที่เข้ากันได้มีทัศนคติที่ดีต่องานด้วย

ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลในการตัดสินว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งดีหรือไม่ดี ซึ่งเป็นผลมาจากการที่สิ่งนั้นตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้นได้หรือไม่

การวัดความพึงพอใจ

การวัดความพึงพอใจสามารถทำได้หลายวิธีดังนี้ (สาระน์ ไสยสมบัติ, 2534: 39)

1. การใช้แบบสอบถามซึ่งเป็นวิธีที่นิยมใช้มากอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่ง
2. การสัมภาษณ์ซึ่งเป็นวิธีที่ต้องอาศัย เทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ตอบคำถามตามข้อเท็จจริง
3. การสังเกต เป็นการสังเกตพฤติกรรมทั้ง ก่อนการปฏิบัติกิจกรรม ขณะปฏิบัติกิจกรรม และหลังการปฏิบัติกิจกรรมจะเห็นได้ว่าการวัดความพึงพอใจในการเรียนรู้สามารถที่จะวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความ หลากหลายของเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมาย หรือเป้าหมายของการวัดด้วย ซึ่งจะส่งผลให้การวัดนั้น มีประสิทธิภาพน่าเชื่อถือ

งานวิจัยในประเทศไทย

ชาตรี ชัยลอม กิตติศักดิ์ คำผัด เอกชัย ไก่แก้ว ดำรง สุพล และเรวัช จิตวงศ์ (2558) ได้พัฒนาและหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนระบบ เทคโนโลยี AR โดยการผลิตสื่อสามมิติระบบปฏิสัมพันธ์ เรื่อง หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้ เทคโนโลยี AR บนมือถือ และ ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ครุวิทยาลัยเทคนิคแพร่ ที่มีต่อสื่อการสอนระบบเทคโนโลยี AR ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ และ ครุวิทยาลัยเทคนิคแพร่ พบร่วมกับ ความพึงพอใจต่อสื่อการสอนระบบเทคโนโลยี AR โดยการผลิตสื่อสามมิติระบบปฏิสัมพันธ์ เรื่อง หลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้เทคโนโลยี AR บนมือถือ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 75.00/75.75 และ นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนระบบเทคโนโลยี AR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 (S.D.=0.49) และ ครุ

วิทยาลัยเทคนิค แพร่ มีความพึงพอใจต่อสื่อการสอนระบบเทคโนโลยี AR โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43 (S.D.=0.79)

วิจัตน์ มีสุวรรณ (2554) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการสร้างโลกเสมือนผ่านโลกจริง (AUGMENTED REALITY TECHNOLOGY FOR LEARNING) พบว่า ในบรรดาเทคโนโลยี มือถือกลุ่มหนึ่งของเทคโนโลยีที่น่าสนใจและสามารถเข้าถึงได้ก็คือ การผสมผสานระหว่างสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงกับเทคโนโลยีเสมือนจริง เป็นประสบการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้น ได้จริงจากการผสมผสานโลกเสมือนจริง กับโลกจริง จะตอบสนองต่อการเรียนรู้ และรวมถึงความ หลากหลายของส่วนประกอบหรืออุปกรณ์ อื่น ๆ บางอย่างของโลกแห่งความจริง เช่น พื้นที่ ระยะทาง ลักษณะทางกายภาพตตุจริง เงื่อนไข หรือข้อกำหนดของสภาพแวดล้อมจริง โดยสามารถนำข้อมูลส่ง ประมวลผลและสามารถผสมผสานกับ วัตถุแบบดิจิตอลได้ ช่วยเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้ การค้นคว้า หาความรู้ของผู้เรียน เกิดปฏิสัมพันธ์กับโลกเสมือนผ่านโลกจริงที่ช่วยลดรอยต่อของการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างโลกจริงกับโลกเสมือน นักการศึกษาควรศึกษาวิจัยค้นหาประเด็นเกี่ยวกับเทคโนโลยีนี้เพื่อให้ คุณลักษณะหรือวิธีการที่เหมาะสม และดีที่สุดในการประยุกต์ใช้กับสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ แตกต่างกันไป ต้องมีกระบวนการที่ สะท้อนการรับรู้ของผู้เรียนอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึงผลที่ ก่อให้เกิดประโยชน์และเสริมสร้างการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

เสาวภา กลินสูงเนิน (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเสมือนจริงเรื่องหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า สื่อเทคโนโลยีเสมือนจริงเรื่องการทำงานของคอมพิวเตอร์มีคุณภาพในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.92$) และคุณภาพด้านเทคนิคการผลิตสื่อยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.88$) ประสิทธิภาพของบนเรียนมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ $89.67/87.31$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไม่ต่ำกว่า $80/80$ และนักเรียนที่เรียนด้านเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่องหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

สมรรค แก้วนิม (2556) รายงานผลการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คอมพิวเตอร์ ชั้นม.1 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง คอมพิวเตอร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นม.1 มีประสิทธิภาพ $88.80/85.75$

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง คอมพิวเตอร์เบื้องต้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จิตรลดา ศรีจันทร์ดี (2557) รายงานผลการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร ผลการศึกษาพบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.89/85.50
2. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6901 แสดงว่า�ักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 69.01
4. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางไทรวิทยา สนใจที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 พบร่วมนักเรียนมีความพึงพอใจต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับมาก

เอกสารชุด หล่อพิเชียร (2559) ได้พัฒนาสื่อการเรียนรู้ความเป็นจริงเสริม (Augmented Reality) เรื่อง โปรโตคอล TCP/IP เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพบว่า

1. การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ความเป็นจริงเสริม เรื่องโปรโตคอล TCP/IP วิชาการสื่อสารข้อมูล และเครือข่ายคอมพิวเตอร์ พบร่วมนักศึกษาทำกิจกรรมและแบบทดสอบระหว่างเรียนได้ถูกต้อง โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.00 และทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 92.58 ดังนั้นประสิทธิภาพสื่อการเรียนรู้ความเป็นจริงเสริม มีค่าเท่ากับ $85.00/92.55 = 0.92$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยสื่อการเรียนรู้ความเป็นจริงเสริม สูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

3. ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนจากการใช้สื่อการเรียนความเป็นจริงเสริม มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{x} = 4.55$ และ $SD = 0.683$

รายงาน กลืนสูงเนิน (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่องหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบร่วม เสือเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่อง หลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ มีคุณภาพโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.90$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า คุณภาพด้านเนื้อหาอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.92$) และคุณภาพด้านเทคนิคการผลิตสื่ออยู่ในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.88$) ประสิทธิภาพของบทเรียนมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ $89.67/87.31 = 0.98$ ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไม่ต่ำกว่า $80/80$ และนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่อง หลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Bernd Mayer and Hannes (2007) ได้ศึกษาทำการศึกษาเรื่องการจำลองการทดลองทางฟิสิกส์ในโลกเสมือนผ่านโลกจริง ได้นำ AR มาประยุกต์ใช้กับการศึกษาคลาสสตร์ เพื่อจำลองการทดลองทางฟิสิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ได้ในทันที (Real Time) นักเรียนจะสร้างและศึกษาการทดลองด้วยตนเองในโลกเสมือนจริง 3 มิติ มีเครื่องมือหลากหลายรายการสำหรับวิเคราะห์ เรื่องแรง มวล

และคุณสมบัติอื่น ๆ ของวัตถุทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทดลอง ใช้เนื้อหาใหม่ในการสอน เพื่อสำรวจจุดเด่นของสภาพแวดล้อมเสมือนจริง โดยวิธีการอธิบายการเคลื่อนไหวร่วมกันของวัตถุที่มนุษย์รับรู้ในชีวิตประจำวันด้วยกฎการเคลื่อนที่ข้อที่ 3 ของไอแซค นิวตัน คือ แรง ความเร็ว และความเร่ง

Brett E. Shelton and Nicholas R. Hedley (2002) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์เตตด เรียลลิตี้ ARToolKit ในการสอนเรื่องความสัมพันธ์ของโลกกับพระอาทิตย์สำหรับนักศึกษาสาขาวัฒนศาสตร์ โดยการให้นักศึกษาจำนวน 30 คน มีส่วนร่วมในการใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์เตตด เรียลลิตี้ ในการทำแบบฝึกหัด โดยให้ออกแบบหุ่นจำลองในการสอนเรื่องการโคจร เรื่องอyan หรือจุดที่ดวงอาทิตย์โคจรไปถุงสุดทางหนึ่งและใต้ และเรื่องการเปลี่ยนแสงและฤทธิกาล พบร่วมนักศึกษามีความเข้าใจที่ดีขึ้นหลังจากทำแบบฝึกหัดที่ใช้เทคโนโลยีอุปกรณ์เตตด เรียลลิตี้

Dunleavy, M., and Dede, C. (2012) การบททวนวรรณกรรมเน้นความสำคัญที่เทคโนโลยีอุปกรณ์เตตด เรียลลิตี้ เพื่อการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีการเคลื่อนที่ การล่วงรู้บริบท เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับข้อมูลดิจิทัล ที่ถูกฝังอยู่ในสภาพแวดล้อมทางภาษาพ ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ในสภาพแวดล้อมแบบทางการและไม่ทางการ เช่นโรงเรียนมหาวิทยาลัย พิพิธภัณฑ์ สถานสาธารณะ สวนสัตว์ เป็นต้น ซึ่งเน้นวิธีการใช้งานและข้อจำกัดของเทคโนโลยีอุปกรณ์เตตด เรียลลิตี้ในการเรียนการสอน และออกแบบบทเรียนในฐานะคู่มือเสริมปัญญาและวิธีการสอนเทคโนโลยีอุปกรณ์เตตด เรียลลิตี้ ถูกนำมาใช้กับทฤษฎีสร้างความรู้ใหม่โดยผู้เรียนเอง โดยให้ผู้เรียนเสมือนอยู่ในภาษาพของโลกความจริงและบริบทของสังคมในขณะให้แนวทาง ในระหว่างการเรียนมีการเสริมต่อและอำนวยความสะดวกในการเรียน และเป็นกระบวนการเรียนรู้แบบอภิปัญญา เช่นการสืบค้นตามสภาพจริง การสำรวจ การนิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนแบบซึ่งกันและกัน และรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมกับตัวอย่างที่หลากหลาย

Enyedy (2012) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนพิสิกส์โดยการเล่น ผ่านสภาพแวดล้อมความจริงเสมือน กับผู้เรียนอายุ 6 – 8 ปีผลการศึกษาจากการทดสอบก่อนเรียน – หลังเรียน พบว่า ผู้เรียนมีความเข้าใจและสามารถพัฒนาความคิดรวบยอดของ แรง, แรงตัว, แรง เสียง ทาน และการเคลื่อนที่สองมิติ หลังจากการเรียนด้วยหลักสูตรการเรียนรู้พิสิกส์ผ่านการเล่น ผู้วิจัยยังได้เสนอกรนีศึกษา 2 กรณีที่แสดงให้เห็นถึงการใช้หลักการนี้ในทางปฏิบัติโดยจาก กรนีศึกษาแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยง ระหว่างการใช้ความจริงเสมือน กับการเล่น อย่างมีความหมาย และรู้แบบของนิเวศเชิงสัญลักษณ์ของการเรียนรู้ด้วยวิธีการสืบเสาะทาง วิทยาศาสตร์ในตัวผู้เรียนอีกด้วย

Rees (2008) ทำการวิจัยโดยใช้เกมความจริงเสมือน ชื่อ “The Heat Game” เพื่อพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์โดยการสร้างสถานการณ์จำลองให้ผู้เรียนเป็นนักวิทยาศาสตร์รุ่นเยาว์เพื่อออกแบบบ้านประทัยดพลงงาน ในการศึกษาขั้นต้น แสดงให้เห็นว่า หลังผู้เรียนได้เล่นเกม ผู้เรียนมีการพัฒนาความเข้าใจและเจตคติเกี่ยวกับกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ การสร้างความรู้ การน าความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในการพัฒนาเทคโนโลยีและกระบวนการเลือกใช้เทคโนโลยีอย่างชาญฉลาดเพื่อช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

Margarita Vilkoniene (2009) ได้ทำการศึกษาเรื่อง อิทธิพลของเทคโนโลยีเล็กเสมือนพสานโลกจริงที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนกี่ยกบัณฑิตทางเดินอาหารของมนุษย์ ซึ่งจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมการเรียนรู้เสมือนช่วยให้ผลการเรียนรู้สูงขึ้น จากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 จำนวน 110 คน ส่งผลต่อการเรียนรู้ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

จากการวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ชัดว่า การนำเทคโนโลยี Augmented Reality เข้ามาช่วยในการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบการสอน สื่อการเรียนการสอน หรือแบบทดสอบ เป็นต้น จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้น ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะ มีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน มีความพร้อมที่จะเรียนรู้จริง โดยที่สำคัญคือตัวผู้สอนเองจะต้องออกแบบสื่อการเรียนการสอนให้น่าสนใจ สร้างความกระตือรือร้นให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียนรู้และสนใจในศาสตร์นั้น ๆ อีกทั้งยังส่งผลต่อเจตคติที่ดีของผู้เรียนในวิชาหนึ่ง ๆ อีกด้วย

กรอบความคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีออกเมนต์เตด เรียลลิตี้ และการนำเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้ในการเรียนการสอนทำให้ผู้วิจัยมีความคิดว่าหากนักศึกษาใช้วิธีการเรียนรู้โดยการใช้แบบฝึกทักษะออกเมนต์เตด เรียลลิตี้ จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจต่อแบบฝึกหัดของนักศึกษามีผลดีกว่านักศึกษาที่ใช้วิธีการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกหัดแบบปกติ ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้ด้วยแผนภาพดังต่อไปนี้

ตัวแปรต้น

วิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยการทำแบบฝึกทักษะโดยใช้

1. แบบฝึกทักษะแบบออกเมนต์เตด เรียลลิตี้
2. แบบฝึกทักษะแบบปกติ

ตัวแปรตาม

1. ผลสัมฤทธิ์ใน การเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น
2. ความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะแบบออกเมนต์เตด เรียลลิตี้

สมมุติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการทำแบบฝึกทักษะของนักศึกษา เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น โดยใช้แบบฝึกทักษะแบบออกเมนต์เตด เรียลลิตี้ มีความแตกต่างกับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ และนักศึกษาที่ใช้วิธีการเรียนรู้โดยการทำแบบฝึกทักษะแบบออกเมนต์เตด เรียลลิตี้ มีความพึงพอใจมาก

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย สงขลา ชั้งลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 222 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลครีวิชัย สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 กลุ่มเรียน กลุ่มละ 45 คน เลือกตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) และเลือกให้วิธีการทดลอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เนื้อหาเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเตรียมทดลอง (Pre-Experimental Design) ผู้วิจัยใช้รูปแบบ เปรียบเทียบกับกลุ่มคงที่ (Two Groups Static Design)

กลุ่ม	ตัวแปรอิสระ	ทดสอบหลัง
กลุ่มทดลอง (E)	วิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยการทำแบบฝึกทักษะอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ (X)	Y2
กลุ่มควบคุม (C)	วิธีการเรียนรู้ของนักศึกษาโดยการทำแบบฝึกทักษะแบบปกติ (-)	Y2

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชนิด ดังนี้

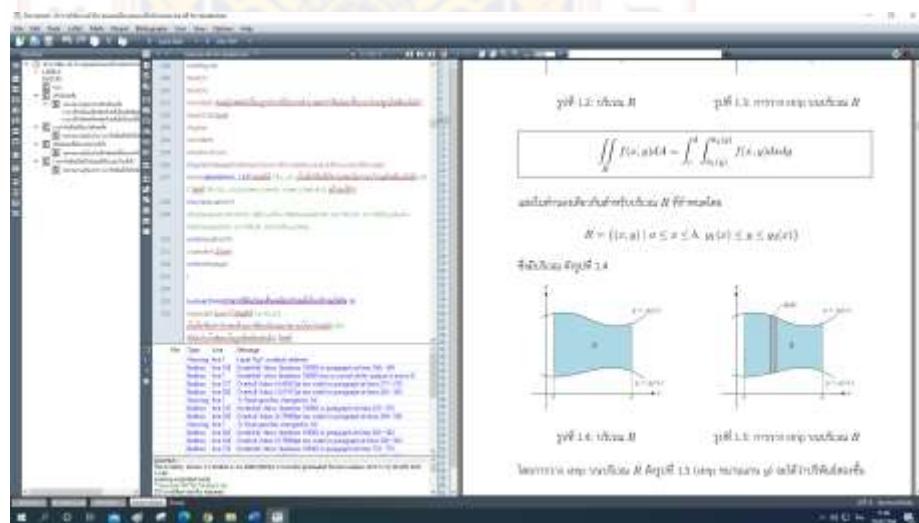
- แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ประกอบด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 4 หัวข้อ
- แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นจำนวน 1 ชุด มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
- แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือ ซึ่งได้แก่แบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

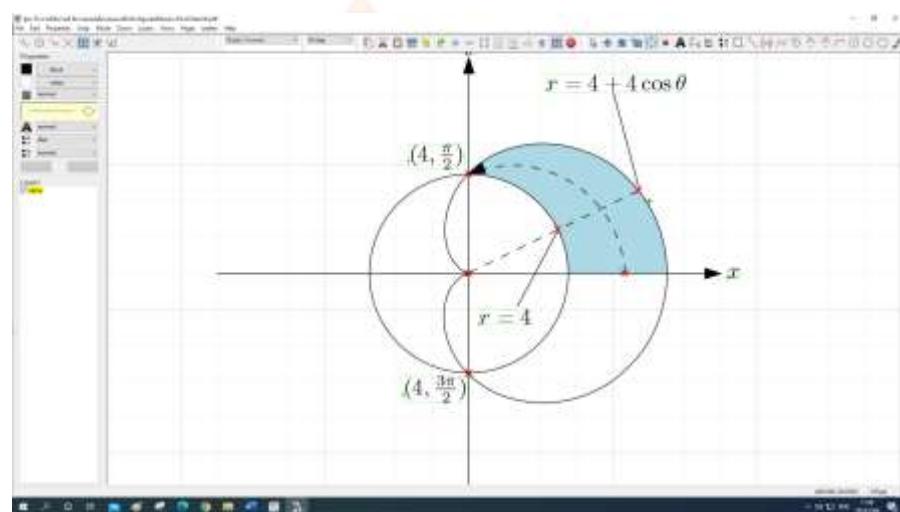
การสร้างแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้
2. ศึกษาความหมาย ลักษณะที่ดี และวิธีการสร้างของแบบฝึกทักษะ
3. ศึกษาพื้นฐาน รายละเอียด ตัวอย่างโจทย์ เกี่ยวกับการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น
4. จัดเตรียมข้อมูลก่อนสร้างแบบแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น โดยมีรายละเอียดดังนี้
 - 4.1 กำหนดเนื้อหาพื้นฐานที่จำเป็นของการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น
 - 4.2 รวบรวมตัวอย่างโจทย์เกี่ยวกับการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ทั้งในระบบพิกัดฉากและระบบพิกัดเชิงข้าว
 - 4.3 พิมพ์ตัวอย่างโจทย์แบบฝึกทักษะเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น โดยใช้โปรแกรม Latex จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสม ของเนื้อหา และจุดประสงค์ ของแบบฝึกทักษะ

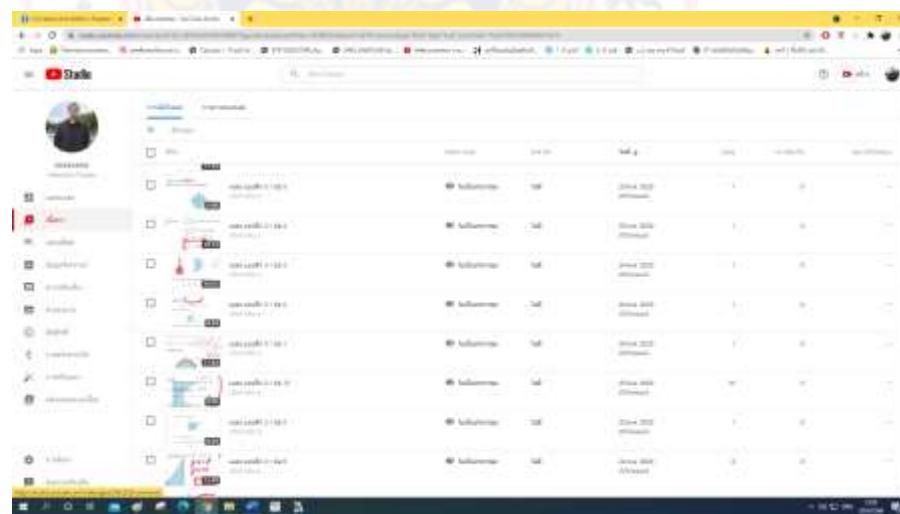
รูปที่ 1 การสร้างตัวอย่างโจทย์โดยใช้โปรแกรม Latex

4.4 สร้างเฉลยสำหรับแบบฝึกหักษะเรื่องการหาพื้นที่ได้ ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น โดยใช้โปรแกรม Latex และสร้างภาพประกอบเฉลยแต่ละข้อโดยใช้โปรแกรม IPE จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเหมาะสมของเฉลยแบบฝึกหักษะแบบอุคเมนต์เดด เรียลลิตี้

รูปที่ 2 การสร้างภาพประกอบแบบฝึกหักษะโดยใช้โปรแกรม IPE

4.5 นำเฉลยที่สร้างได้จากขั้นตอนที่ 4.4 มาสร้างเป็นวีดีโออธิบายเฉลย พร้อมทั้งนำวีดีโอที่ได้ไปอัพโหลดบนช่อง youtube และนำ URL ของแต่ละวีดีโอที่อัพโหลดไปใช้ในการเชื่อมต่อกับ Marker ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการพัฒนาแอพพลิเคชั่นเพื่อการเรียนรู้ เรื่องการหาพื้นที่ของปริเวณได ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

รูปที่ 3 การอัพโหลดเฉลยแบบฝึกหักษะบน youtube

5. ดำเนินการสร้างแบบฝึกหัดระบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น โดยการจัดรูปเล่มและใส่ Marker สำหรับการใช้เทคโนโลยีแบบ อคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ ในแต่ละข้อสำหรับการนำใช่วรุ่งกับแอพพลิเคชั่นเพื่อการเรียนรู้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น
6. สร้างแอพพลิเคชั่นเพื่อการเรียนรู้เรื่อง การหาพื้นที่ของบริเวณได ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ซึ่งเป็นแอพพลิเคชั่นนี้ จะเป็นการทำงานโดยใช้รูปแบบของเทคโนโลยีอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ ซึ่งเป็นรูปแบบการผสมผสานของมุมมองภาพความเป็นจริงผ่านเลนส์ของ อุปกรณ์สื่อสาร เช่น สมาร์ทโฟน รวมเข้ากับโลกเสมือน ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการสื่อสารกับผู้ใช้งาน หรือทำให้สื่อสารนั้น มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น โดยแบ่งได้เป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบใช้ภาพเป็นสัญลักษณ์ (Image Based AR) และ แบบใช้ระบบพิกัด (Location based) โดย จะต้องมีตัวระบุตำแหน่ง (Marker) เพื่อทำ หน้าที่เป็นตัวบอกพิกัดในการวิเคราะห์ข้อมูลในกรณีที่ผู้ใช้งานโปรแกรมเลื่อนอุปกรณ์รับ ภาพมาตรงกับสัญลักษณ์ที่ได้กำหนดไว้ โดยตัวแอพพลิเคชั่นจะมีขั้นตอนในการพัฒนา และองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้
 - 6.1 ขั้นตอนพัฒนาแอพพลิเคชั่นเพื่อการเรียนรู้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได ๆ โดยใช้ ปริพันธ์สองชั้น
 - 6.1.1 อุปกรณ์แสดงผล โดยผู้พัฒนาเลือกอุปกรณ์ที่ทำงานด้วยระบบปฏิบัติการแอน ดรอย เนื่องจากมีความยืดหยุ่นในการใช้งาน และยังเป็นระบบปฏิบัติการที่เป็น Open source ซึ่งไม่มีค่าใช้จ่ายหรือปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์ในการใช้งาน
 - 6.1.2 Unity game engine ซึ่งเป็นโปรแกรมที่ให้ในการพัฒนาแอพพลิเคชั่น หรือ เกมส์ที่รองรับรูปแบบการทำงานในสภาพแวดล้อมหรือ ทุกแพลตฟอร์ม

รูปที่ 4 หน้าจอโปรแกรม Unity game engine

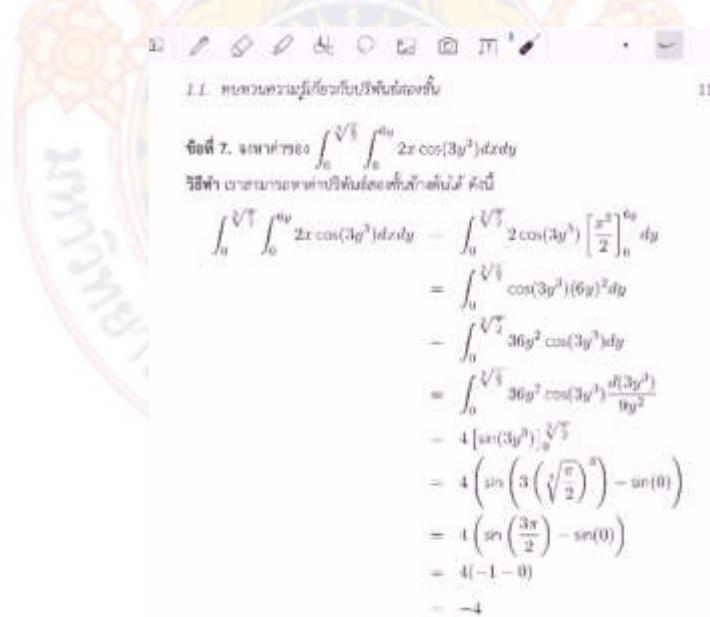
6.1.3 Vuforia Augmented Reality SDK คือโปรแกรมเสริม (plug-in) ที่เข้ามาช่วยให้การพัฒนาแอพพลิเคชันด้านเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Augmented Reality : AR) ได้มีขีดความสามารถที่มากขึ้นรองรับการทำงานทั้งแบบ 2 มิติ และแบบ 3 มิติ

6.1.4 Marker ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวระบุตำแหน่งพิกัดของข้อมูล โดยมีการทำหนดคุณลักษณะเด่นของ Marker แต่ละตัวแตกต่างกันเพื่อลดความซ้ำซ้อนของข้อมูล

รูปที่ 5 Marker

6.1.5 สื่อช่วยสอน ทั้งในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์และสื่อเคลื่อนไหว โดยมีรายละเอียดแต่ละบทเรียนตามขอบเขตของการวิจัย โดยใช้เป็นสื่อที่จะนำมาเชื่อมโยงกับเทคโนโลยีความเป็นจริงเสมือน (Augmented Reality)

รูปที่ 6 ตัวอย่างสื่อช่วยสอน

7. การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้

- 7.1 นำแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ชุดการสอน และนำคะแนนทดสอบมาหาค่าประสิทธิภาพแบบเดียวของแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้ โดยใช้สัมประสิทธิ์ E1/E2 ครั้งที่ 1 ซึ่งผลการหาประสิทธิภาพได้เป็น 60/60
- 7.2 นำแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น มาปรับปรุงแก้ไขหลังจากได้ทำการทดลองครั้งที่ 1 แล้วนำไปทดลองใช้เป็นครั้งที่ 2 กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน และนำคะแนนทดสอบมาหาค่าประสิทธิภาพแบบกลุ่มโดยใช้สัมประสิทธิ์ E1/E2 ครั้งที่ 2 ซึ่งผลการหาประสิทธิภาพได้เป็น 70/70
- 7.3 นำแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นมาปรับปรุงแก้ไขหลังจากได้ทำการทดลองครั้งที่ 3 กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้ภาคสนามโดยใช้สัมประสิทธิ์ E1/E2 ว่าเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 หรือไม่ ซึ่งผลการหาค่าประสิทธิภาพได้ 80.13/80.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
- 7.4 นำคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยโดยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นของนักศึกษากลุ่มทดลองครั้งที่ 3 มาคำนวณหาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : EI) มีค่าเท่ากับ 0.84

การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น จำนวน 1 ชุด มีจำนวน 56 ข้อ และหาคุณภาพของแบบทดสอบดังนี้
 - หาค่าความตรงตามเนื้อหาของแบบทดสอบโดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านช่วยพิจารณาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และเลือกข้อที่มีค่าดัชนีระหว่าง 0.6-1.0 จำนวน 40 ข้อ
 - นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักศึกษาซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความยาก (p), ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.2-0.8 ให้จำนวน 20 ข้อ

2.3. นำแบบทดสอบไปทดสอบกับนักศึกษาซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธี KR-20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้ในการทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ เพื่อการเก็บข้อมูลคะแนนแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจและการนำไปใช้

1. ศึกษาเอกสารและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

2. นำผลที่ได้จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความพึงพอใจไปสร้างแบบสอบถาม (ฉบับร่าง) ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบบสอบถามความความพึงพอใจจะประกอบด้วยการวัดความพึงพอใจทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาของบทเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ภาษาและการอธิบายวิธีการทำแบบฝึกทักษะแต่ละข้อ ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการออกแบบและการจัดรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และความพึงพอใจต่อแอพพลิเคชันที่นำมาใช้กับแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ มีข้อคำถามรวมกันทั้งสิ้น 40 ข้อและนำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้ที่ปรึกษาโครงการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาในขั้นตอนต่อไป

3. หากุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้สื่อซึ่งหมายถึงแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น โดยดำเนินการดังนี้

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบจากปรึกษาโครงการไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผ่านการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน

5. ทำการปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามความความพึงพอใจโดยการตรวจสอบและปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ซึ่งได้ข้อคำถามทั้งสิ้น 26 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการวัดระดับความพึงพอใจ

6. วัดระดับความพึงใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ ใน การเรียนการสอนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น โดยใช้แบบสอบถามเป็นคำตามแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ประกอบด้วยระดับความพึงใจในด้านต่าง ๆ โดยมีเกณฑ์ของค่าคะแนนจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดตามลำดับ กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองดังขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการแบ่งกลุ่มนักศึกษากลุ่มทดลองออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ จำนวน 15 กลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มจะมีนักศึกษา เก่ง 1 คน ปานกลาง 3 คน และอ่อน 1 คน โดยพิจารณาจากคะแนนการ

ทดสอบอย่างจำกัดเรียนที่ผู้วิจัยได้เคยทำการทดสอบเก็บคะแนนไว้มาเป็นเกณฑ์ในการแยกความสามารถของนักศึกษา

2. ผู้วิจัยอธิบายวิธีการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น พร้อมแอพพลิเคชันส่งเสริมการเรียนรู้ กับนักเรียนกลุ่มทดลอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. กลุ่มควบคุมใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ผู้วิจัยใช้เวลาในการสอนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 3 คาบ ๆ ละ 50 นาที

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นไปทำการทดสอบกับนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม หลังเรียน ด้วยตนเอง โดยใช้เวลาในการทดสอบ 60 นาที

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ไปใช้ในเก็บข้อมูลสำหรับนักศึกษากลุ่มทดลองจำนวน 45 คนเพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์

3. นำข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจที่ได้มารวบรวมไว้ในข้อมูลเพื่อหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยผู้วิจัยจะนำผลที่ได้มาสรุปเป็นความเรียง ซึ่งในการแปลผลค่าเฉลี่ยจากการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ ผู้วิจัยกำหนดไว้วัดนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษาที่ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษาที่ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษา อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง ความพึงพอใจนักศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการทดสอบค่าเฉลี่ยของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยสถิติ t-test แบบกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มเป็นอิสระจากกัน (Independent Sample t -Test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจำแนกตามวัตถุประสงค์ดังนี้ ดังนี้

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ได้ผล ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาก่อนเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ด้วยสถิติ Independent Sample t-test

นักศึกษา	n	\bar{x}	S.D.	t	P-Value
กลุ่มควบคุม	45	8.33	1.41421	-0.846	0.420
กลุ่มทดลอง	45	8.60	1.57249		

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาก่อนเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แสดงด้วยค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน ทำให้มีนัยสำคัญทางสถิติไม่ต่างกัน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ด้วยสถิติ Independent Sample t-test

นักศึกษา	n	\bar{x}	S.D.	t	P-Value
กลุ่มควบคุม	45	10.80	2.06265	-13.166*	0.025
กลุ่มทดลอง	45	15.73	1.73654		

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.73 และกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.80
ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มควบคุมก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ด้วยสถิติ Dependent Sample t-test

การเปรียบเทียบ	n	\bar{x}	S.D.	t	P-Value
ก่อนเรียน	45	8.33	1.41421	-13.008***	.000
หลังเรียน	45	10.80	2.06265		

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า นักศึกษากลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

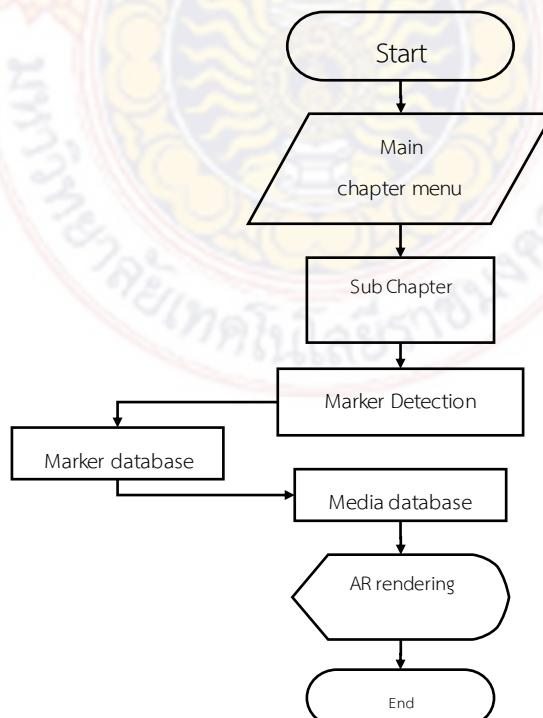
ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษากลุ่มควบคุมก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ ด้วยสถิติ Dependent Sample t-test

การเปรียบเทียบ	n	\bar{x}	S.D.	t	P-Value
ก่อนเรียน	45	8.60	1.57249	-32.195***	.000
หลังเรียน	45	15.75	1.43654		

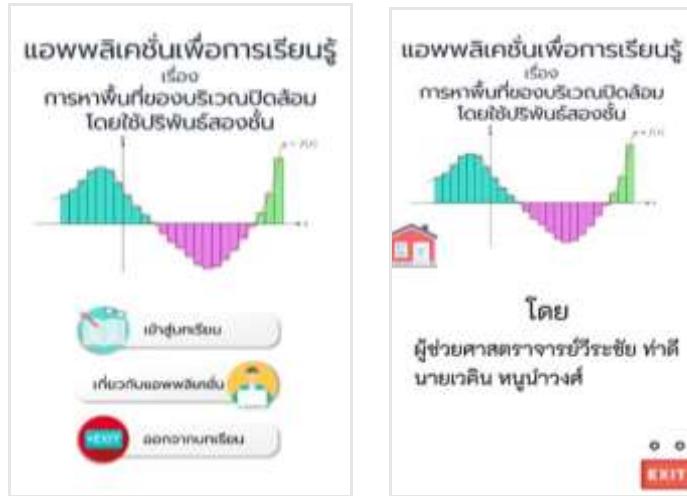
จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า นักศึกษากลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การสร้างสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

1. สื่อการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น จะมีขั้นตอนการทำงานร่วมกับแอพพลิเคชั่นส่งเสริมการเรียนรู้ ดังนี้

2. เริ่มต้นการทำงานของแอพพลิเคชันโปรแกรมจะแสดงหน้าจอตอนรับผู้ใช้งานสามารถเข้าสู่บทเรียนหรือดูข้อมูลเกี่ยวกับผู้สอนได้จากหน้าแรกของแอพพลิเคชัน ดังรูปที่ 7

รูปที่ 7 หน้าจอตอนรับของแอพพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

3. เมื่อผู้เรียนเลือกเมนูเข้าสู่บทเรียนแอพพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น จะแสดงรายละเอียดของบทเรียนทั้งหมดซึ่งประกอบไปด้วย 4 หัวข้อดังรูปที่ 8

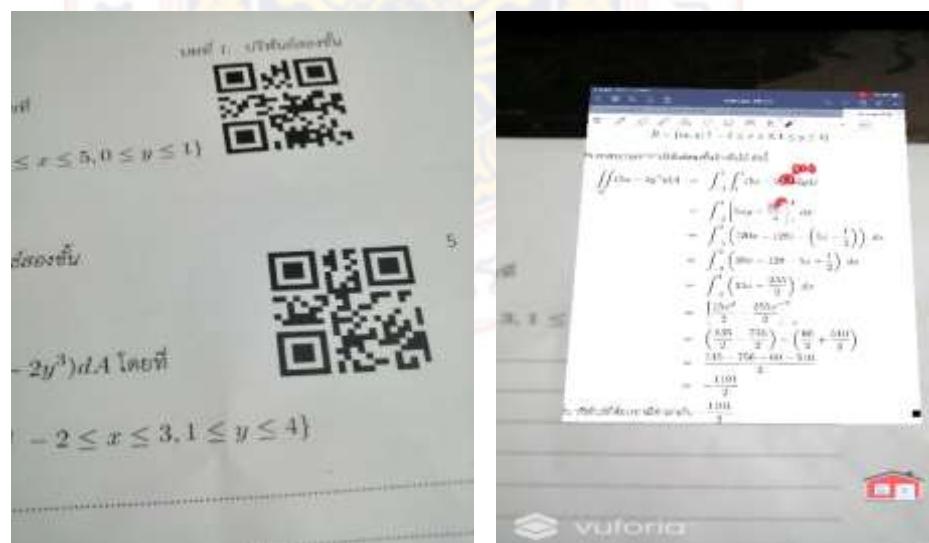
รูปที่ 8 เม뉴หลักแสดงงบทเรียนภายในแอพพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

4. กรณีที่ผู้เรียนหรือผู้ใช้งานแอพพลิเคชันเลือกเข้าสู่บทเรียนน้อยอย่าง แอพพลิเคชันจะแสดงรายละเอียดของเนื้อหาประจำบทเรียนพร้อมทั้งปุ่มการทำงานต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ปุ่มกลับไปยังหน้าจอแสดงผลหลัก ปุ่มเปิดเอกสารเพิ่มเติมรูปแบบ PDF ปุ่มแสดงผลไปรูปแบบ AR และปุ่มที่เชื่อมโยงไปยังเนื้อหาเพิ่มเติมที่อยู่บน YouTube

รูปที่ 9 ตัวอย่างของแอพพลิเคชัน เมื่อเข้าสู่บทเรียน

5. หากผู้เรียนเลือกปุ่มแสดงผลในรูปแบบ AR แอพพลิเคชันจะเปิดล้องถ่ายภาพของอุปกรณ์แสดงผลหรือโทรศัพท์มือถือเครื่องนั้นๆ เพื่อเริ่มทำการตรวจสอบหาตัวระบุตำแหน่ง (Marker) และเมื่อตรวจพบก็จะเข้าสู่ขั้นตอนการแสดงผลสื่อช่วยสอน ดังรูปที่ 10

รูปที่ 10 ผลลัพธ์ที่ได้จากการแสดงผลในรูปแบบ AR

ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกหัดแบบอคอมเมนต์เต็ด เรียลลิตี้เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

การวัดระดับความพึงพอใจจำแนกเป็น 5 ด้าน ดังตารางต่อไปนี้
ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหน้าของบทเรียน

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความหมาย
			มาตราฐาน
ความน่าสนใจ	4.77	0.42	มากที่สุด
วัตถุประสงค์	4.77	0.42	มากที่สุด
รวม	4.77	0.42	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 เรายพบว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อหน้าของบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.77$, $S.D. = 0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของความน่าสนใจ และวัตถุประสงค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ที่ 4.77 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 6 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาของบทเรียน

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความหมาย
			มาตราฐาน
เนื้อหามีความซัดเจนถูกต้องน่าเชื่อถือ	4.62	0.48	มากที่สุด
ข้อมูลมีความทันสมัยน่าสนใจ	4.64	0.48	มากที่สุด
การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย	4.68	0.47	มากที่สุด
จัดรูปแบบหน้าจอด้วยรูปภาพ	4.64	0.48	มากที่สุด
ตัวอักษรและสี มีความเหมาะสม			
ความเป็นระเบียบของการแสดงวิธีทำ	4.64	0.48	มากที่สุด
และการคำนวณ			
การเรียงลำดับความยากง่ายของโจทย์ในแบบฝึกหัด	4.48	0.58	มาก
เนื้อที่นำเสนอ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในวิชาอื่น ๆ ต่อไป	4.51	0.58	มากที่สุด
ตัวอย่างที่นำมาประกอบการนำเสนอ มีความสมบูรณ์และเพียงพอต่อการทำ	4.66	0.47	มากที่สุด
ความเข้าใจ			

รวม	4.61	0.50	มากที่สุด
จากตารางที่ 6 เรายกข้อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาของบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของการจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอน และต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมา เป็นประเด็นของตัวอย่างที่นำมาประกอบการนำเสนอ มีความสมบูรณ์และเพียงพอต่อการทำความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด และประเด็นของการเรียงลำดับความยากง่ายของโจทย์ ในแบบฝึกหัดจะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย			
ตารางที่ 7 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ภาษาและการอธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดจะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ			
ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความหมาย
มาตราฐาน			
ใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสม เข้าใจง่ายกับ วัยผู้ของเรียน	4.37	0.49	มาก
สื่อความหมายได้ชัดเจนเหมาะสมกับ บริบทของเนื้อหา	4.66	0.47	มากที่สุด
การอธิบายมีความถูกต้องและกระชับ	4.64	0.82	มากที่สุด
รวม	4.56	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 7 เรายกข้อความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ภาษาและการอธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดจะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56, S.D.= 0.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของการสื่อความหมายได้ชัดเจนเหมาะสมกับบริบทของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นประเด็นของการอธิบายมีความถูกต้องและกระชับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด และประเด็นของการใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสม เข้าใจง่าย กับวัยผู้ของเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 8 ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการออกแบบและการจัดรูปแบบของแบบฝึกหัดจะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความหมาย
มาตราฐาน			
หน้าเอกสารชัดเจนมีความสวยงาม	4.46	0.62	มาก
เหมาะสม น่าสนใจ			
รูปแบบตัวอักษรอ่านได้ง่ายและสวยงาม	4.64	0.48	มากที่สุด
รูปภาพที่ใช้มีความชัดเจนและสอดคล้อง	4.57	0.58	มากที่สุด

กับภาษาที่บรรยาย			
สีของพื้นหลังที่ใช้สวยงามและสบายตา	4.44	0.65	มาก
ความชัดเจนของรูปภาพที่นำมาใช้ในการประกอบการคำนวณ	4.62	0.57	มากที่สุด
รวม	4.55	0.58	มากที่สุด

จากการที่ 8 เราย่ำว่าความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการออกแบบและการจัดรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของรูปแบบตัวอักษรอ่านได้ง่ายและสวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นประเด็นของความชัดเจนของรูปภาพที่นำมาใช้ในการประกอบการคำนวณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับมากที่สุด และประเด็นของสีของพื้นหลังที่ใช้สวยงามและสบายตา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 9 ความพึงพอใจต่อแอพพลิเคชันที่นำมาใช้กับแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้

ประเด็น	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	ความหมาย
มาตรฐาน			
ออกแบบหน้าจอเหมาะสม ง่ายต่อใช้สัดส่วนเหมาะสมสมสวยงาม	4.48	0.66	มาก
มาตรฐาน			
ขนาด สีตัวอักษร ชัดเจน สวยงาม อ่านง่ายเหมาะสมสมกับผู้เรียน	4.71	0.61	มากที่สุด
มาตรฐาน			
ภาพกราฟิกเหมาะสมสมชัดเจนสอดคล้อง กับเนื้อหา	4.55	0.72	มากที่สุด
มาตรฐาน			
คุณภาพการใช้เสียงประกอบบทเรียน เหมาะสม ชัดเจนน่าสนใจ	4.44	0.61	มาก
มาตรฐาน			
ความสะดวกในการเข้าถึงแอพพลิเคชันที่จะนำมาใช้กับแบบฝึกทักษะ	4.31	0.86	มาก
มาตรฐาน			
ความครอบคลุมในการรองรับกับระบบปฏิบัติการต่าง ๆ	4.35	0.70	มาก
มาตรฐาน			
มีปุ่มปฏิบัติการที่ทำให้เข้าใจการใช้แอพพลิเคชันได้ง่าย	4.48	0.58	มาก
มาตรฐาน			
ท่านมีความพึงพอใจในภาพรวมต่อ แอพพลิเคชัน จะนำมาใช้กับแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับใด	4.40	0.57	มาก

รวม	4.46	0.66	มาก
จากตารางที่ 9 เรายพบว่าความพึงพอใจต่อแอ็พอพลิเคชันที่นำมาใช้กับแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตดเรียลลิตี้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$, S.D.= 0.669) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของขนาด สีตัวอักษร ชัดเจน สวยงาม อ่านง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นประเด็นของภาพกราฟิกเหมาะสมสมชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 อยู่ในระดับมากที่สุด และประเด็นของความสะดวกในการเข้าถึงแอ็พอพลิเคชันที่จะนำมาใช้กับแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย			

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ
2. เพื่อสร้างสื่อการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเนต์เตด เรียลลิตี้ พร้อมทั้งหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอคอมเนต์เตด เรียลลิตี้

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 222 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 กลุ่มเรียน กลุ่มละ 45 คน เลือกตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) และเลือกให้วิธีการทดลอง ให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก

ขอบเขตด้านเนื้อหา ใน การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหารี่องการหาการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเนต์เตด เรียลลิตี้ กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกศึกษาในสองประเด็นคือ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นระหว่าง กลุ่มนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเนต์เตด เรียลลิตี้ กับกลุ่มนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ
2. สื่อการเรียนรู้ในรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเนต์เตด เรียลลิตี้ และประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ
3. ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอคอมเนต์เตด เรียลลิตี้

สมมุติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการทำแบบฝึกทักษะของนักศึกษา เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น โดยใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ มีความแตกต่างกับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ และนักศึกษาที่ใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ มีความพอใจอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นระหว่างแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้กับการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติ ผู้วิจัยพบว่า

1. นักศึกษาหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิจัยได้นำเสนอเกี่ยวกับการนำเนื้อหาที่เป็นส่วนหนึ่งของวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นศาสตร์ที่ใช้ในการพัฒนาระบบการคิด การวิเคราะห์ การแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มาพนักร่วมเข้ากับเทคโนโลยี ความจริงเสมือน (Augmented Reality: AR) ที่จะเป็นตัวช่วยในการนำเสนอข้อมูลแก่นักศึกษาในการทำแบบฝึกทักษะผ่านรูปแบบของกราฟ 2D และ 3D พร้อมด้วยวีดีโອิให้คำแนะนำ หรือวีดีโอบนลایนแบบฝึกหัดทำให้รูปแบบการเรียนรู้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น โดยแอพพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ที่ถูกพัฒนาเพื่อมามีใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นนั้น ได้ถูกพัฒนาโดยให้ความสำคัญไปยังความสามารถของแอพพลิเคชันในด้านการทำงานร่วมกับอุปกรณ์ประเภทสมาร์ทโฟน ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก เนื่องจากนักศึกษาได้มีการใช้งานสมาร์ทโฟนในชีวิตประจำวันอยู่แล้วเป็นปกติ นักศึกษาจึงสามารถทำแบบฝึกทักษะและนับเป็นการทำทบทวนบทเรียนด้วยตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.13/80.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 80/80

3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทนำของบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.77$, S.D.= 0.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของความน่าสนใจ และวัตถุประสงค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ที่ 4.77 อยู่ในระดับมากที่สุด ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาของบทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.61$, S.D.= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของการจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่ายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นประเด็นของตัวอย่างที่นำมาประกอบการนำเสนอ มีความสมบูรณ์และเพียงต่อการทำความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุด และประเด็นของการเรียงลำดับความยากง่ายของโจทย์ในแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ภาษาและการอธิบายวิธีการทำแบบฝึกทักษะแต่ละข้อ อยู่ใน

ระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของการสื่อความหมายได้ชัดเจนเหมาะสมกับบริบทของเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นประเด็นของการอธิบายมีความถูกต้องและกระชับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุด และประเด็นของการใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสม เข้าใจง่ายกับวัยผู้ของเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการออกแบบและการจัดรูปแบบของแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของรูปแบบตัวอักษรอ่านได้ง่ายและสวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 อยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นประเด็นของความชัดเจนของรูปภาพที่นำมาใช้ในการประกอบการคำนวณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ในระดับมากที่สุด และประเด็นของสีของพื้นหลังที่ใช้สวยงามและสบายตา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย ความพึงพอใจต่อแอพพลิเคชันที่นำมาใช้กับแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.46$, S.D.= 0.669) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นของขนาด สีตัวอักษร ชัดเจน สวยงาม อ่านง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.71 อยู่ในระดับมากที่สุด เป็นอันดับแรก รองลงมาเป็นประเด็นของภาพกราฟิกเหมาะสมกับชุดเจนสอดคล้องกับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 อยู่ในระดับมากที่สุด และประเด็นของความสะดวกในการเข้าถึงแอพพลิเคชันที่จะนำมาใช้กับแบบฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับมากเป็นอันดับสุดท้าย และความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D.= 0.63)

อภิปรายผล

1. จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น ระหว่างแบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และแบบฝึกทักษะแบบปกติ จะเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลังเรียนด้วยการใช้แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ และการใช้แบบฝึกทักษะแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวภา กลินสูงเนิน (2558) ได้ศึกษาการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่องหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยสื่อเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่องหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. แบบฝึกทักษะแบบอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นนับเป็นแบบฝึกทักษะในรูปแบบใหม่ ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมทางการเรียนที่ใช้เทคโนโลยีความจริงเสมือน (Augmented Reality: AR) เข้ามาช่วยในการยกกระดับของแบบฝึกทักษะที่อยู่ในรูปแบบของเอกสารโดยทั่วไป ให้อยู่ในรูปแบบที่ใช้งานได้ง่าย โดยไม่ยึดติดกับสถานที่หรือเวลา

เปรียบเสมือนมืออาจารย์คอยให้คำแนะนำและชี้แนวทางในการทำแบบฝึกทักษะตลอดการใช้งาน อีกทั้งเนื้อหาในแบบฝึกทักษะยังสามารถปรับปรุงให้มีความหลากหลายเป็นปัจจุบันได้่ายาก ว่าแบบฝึกทักษะที่เป็นเอกสารโดยทั่วไป ทั้งนี้แบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เต็ม เรียลลิตี้มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.13/80.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดที่ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวภา กลินสูงเนิน (2558) คุณภาพด้านเทคนิคการผลิตสื่อเทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่องหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อุปในระดับดีมาก ($\bar{x} = 4.88$) ประสิทธิภาพของบทเรียนมีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 89.67/87.31 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไม่ต่ำกว่า 80/80

3. การวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เต็ม เรียลลิตี้ นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.56$, S.D.= 0.63) ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ เอกรัฐ หล่อพิเชียร (2559) ซึ่งได้ศึกษาการใช้สื่อการเรียนรู้ความเป็นจริง เสริม (Augmented Reality) เรื่องโปรโตคอล TCP/IP เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิชาการสื่อสารข้อมูลและเครือข่ายคอมพิวเตอร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่าระดับความพึงพอใจของผู้เรียนต่อการใช้ สื่อการเรียนรู้ความเป็นจริงมีค่าเฉลี่ยโดยรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เต็ม เรียลลิตี้ เป็นแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมประสิทธิภาพ ทางการเรียนของนักศึกษาให้สูงขึ้น อีกทั้งยังเป็นแบบฝึกทักษะรูปแบบใหม่ที่นักศึกษายังไม่คุ้นเคยกับ วิธีการใช้ ผู้สอนควรเสริมความรู้ด้านเทคนิคการใช้งานแบบฝึกทักษะและแอพพลิเคชั่นควบคู่กันไป เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาการเรียนรู้และสร้างเจตคติที่ดีในด้าน การเรียนการสอน

2. อาจารย์ผู้สอนควรจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับนักศึกษาที่มี พื้นฐานที่แตกต่างกัน ทั้งด้านความรู้พื้นฐาน กระบวนการเรียนรู้ หรือแม้กระทั่งปัจจัยในด้านอุปกรณ์ พื้นฐานที่จะใช้กับเทคโนโลยี AR ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดความสนใจที่จะเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ความมีการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นผ่านแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เต็ม เรียลลิตี้ กับรูปแบบของแบบฝึกทักษะ หรือสื่อการสอนแบบอื่น ๆ

2. ความมีการพัฒนาแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เต็ม เรียลลิตี้ กับเนื้อหาในหัวข้อหรือวิชาอื่น ๆ เพื่อประโยชน์แก่นักศึกษาโดยทั่วไป

บรรณานุกรม

- [1] เกวลี ผ้าใต้ พิเชนทร์ จันทร์ปุ่ม และ อภิวัฒน์ วัฒนະสุระ. (2561). “สื่อการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี มิติเสมือนจริง เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษสัตว์โลกน่ารัก”, วารสารโครงการวิทยาการ คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ. 23-28.
- [2] ชนารีป พร垦. (2554). การออกแบบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [3] นริศรา ก้าพมาตย์, ชนารร ฐูปพุดชา. (2544). “การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอคอมเมนเต็ดเรียลลิตี้ สำหรับหนังสือการ์ตูน 3 มิติ เรื่องพระมหาชนก”, สารนิพนธ์วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขา เทคโนโลยีสารสนเทศ ภาควิชาคณิตศาสตร์ สถิติและคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- [4] เสาวภา กลินสูงเนิน, สมเกียรติ ตันติวงศ์วนิช และศรีรัตน์ เพ็ชร์แสงศรี (2558). “การพัฒนาสื่อ เทคโนโลยีเสมือนจริง เรื่องหลักการทำงานของคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1”, วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม ปีที่ 14 ฉบับที่ 3 เดือนกันยายน-ธันวาคม 2558.
- [5] ศุษมา แสนภาคดี. (2557). “การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเสมือนจริงในบอร์ดประชาสัมพันธ์ประชาคม เชรชู๊กิจจาเซียน”, วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี: การประชุมวิชาการ มหาสารคาม วิจัย ครั้งที่ 10, 256-264. 288-295.
- [6] เอกรัฐ หล่อพิเชียร. (2560). “การใช้สื่อการเรียนรู้ความเป็นจริงเสริม (Augmented Reality) เรื่อง โปรโตคอล TCP/IP เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา วิชาการสื่อสารข้อมูล และ เครื่อข่ายคอมพิวเตอร์ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศการศึกษา คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ชั้นปูรี”, การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 9 (RMUTNC 9th). 1116-1122.

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะแบบอุคเมนต์เตด เรียลลิตี้

ภาคผนวก ข

ตัวอย่างแบบฝึกทักษะแบบอุคเมน์เตด เรียลลิตี้

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณได้ ๆ
โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างเฉลยแบบฝึกหัดชั้นแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้

แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. ระดับการศึกษา (ปริญญาตรี) ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4
 สูงกว่าชั้นปีที่ 4
3. สาขาวิชา วิศวกรรมโทรคมนาคม วิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมการผลิต
 วิศวกรรมเครื่องกล วิศวกรรมโยธา วิศวกรรมไฟฟ้า
4. รูปแบบของการศึกษา ก่อนเข้าสู่ระดับอุดมศึกษา
 สายสามัญ (มัธยมศึกษา) สายอาชีพ (ปวช., ปวส.)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เตด เรียลลิตี้

โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับระดับความพึงพอใจ ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมินเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 1 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “น้อยที่สุด”

ระดับ 2 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “น้อย”

ระดับ 3 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “ปานกลาง”

ระดับ 4 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “มาก”

ระดับ 5 หมายถึง ความพึงพอใจอยู่ในระดับ “มากที่สุด”

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อบทนำของบทเรียน					
ความน่าสนใจ					
วัสดุประสงค์					
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อเนื้อหาของบทเรียน					
เนื้อหาไม่ความชัดเจนถูกต้องน่าเชื่อถือ					
ข้อมูลมีความทันสมัยน่าสนใจ					

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การจัดลำดับเนื้อหาเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง อ่านแล้วเข้าใจง่าย					
จัดรูปแบบหน้าจอด้วยรูปภาพ ตัวอักษรและสี มีความเหมาะสม					
ความเป็นระเบียบของการแสดงวิธีทำและการคำนวณ					
การเรียงลำดับความยากง่ายของโจทย์ในแบบฝึกหัดกษะ					
เนื้อที่นำเสนอ มีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในวิชาอื่น ๆ ต่อไป					
ตัวอย่างที่นำมาประกอบการนำเสนอ มีความสมบูรณ์และเพียงพอต่อการทำความเข้าใจ					
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้ภาษาและการอธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดกษะแต่ละข้อ					
ใช้ภาษาถูกต้อง เหมาะสม เข้าใจง่ายกับผู้เรียน					
สื่อความหมายได้ชัดเจนเหมาะสมกับบริบทของเนื้อหา					
การอธิบายมีความถูกต้องและกระชับ					
4. ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการออกแบบและการจัดรูปแบบของแบบฝึกหัดกษะแบบอุปกรณ์เต็ต เรียลลิตี้					
หน้าจอพลิเคชันมีความสวยงามเหมาะสม น่าสนใจ					
รูปแบบตัวอักษรอ่านได้ง่ายและสวยงาม					
รูปภาพที่ใช้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับภาษาที่บรรยาย					
สีของพื้นหลังที่ใช้สวยงามและสบายตา					
ความชัดเจนของรูปภาพที่นำมาใช้ในการประกอบการคำนวณ					
5. ความพึงพอใจต่อแอพพลิเคชันที่นำมาใช้กับแบบฝึกหัดกษะแบบอุคเมนต์เต็ต เรียลลิตี้					
ออกแบบหน้าจอเหมาะสม ง่ายต่อใช้ สัดส่วนเหมาะสมสวยงาม					
ขนาดสี ตัวอักษร ชัดเจน สวยงาม อ่านง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน					
ภาพกราฟิกเหมาะสม ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหา					
คุณภาพการใช้เสียงประกอบบทเรียนเหมาะสม ชัดเจนน่าสนใจ					
ความสะดวกในการเข้าถึงแอพพลิเคชันที่จะนำมาใช้กับแบบฝึกหัดกษะ					
ความครอบคลุมในการรองรับระบบปฏิบัติการต่าง ๆ					
มีปุ่มปฏิบัติการที่ทำให้เข้าใจการใช้แอพพลิเคชันได้ง่าย					

ประเด็นวัดความพึงพอใจ	ดีมาก (5)	ดี (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ท่านมีความพึงพอใจในภาพรวมต่อแอ��泮ลิเคชั่นอยู่ในระดับใด					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เต็ม เรียลลิตี้

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะต่อแบบฝึกทักษะแบบอุปกรณ์เต็ม เรียลลิตี้

.....

.....

.....

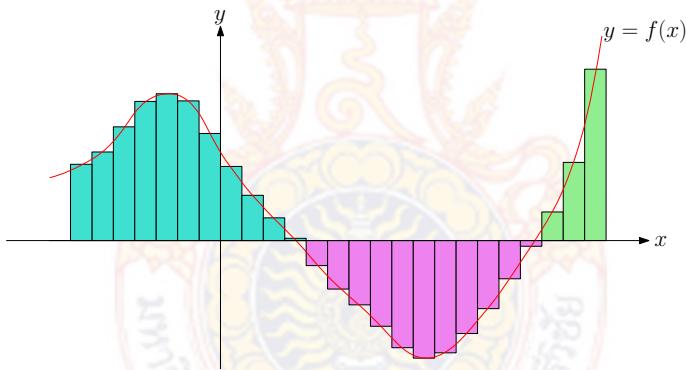
ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือ

ແບບຝຶກທັກະະ

ກາຮາພື້ນທີ່ຂອງປຣິເວັນໄດ້ ຈ ໂດຍໃຫ້ປຣິພັນຮໍສອງໜັນ

ວິຮະຊຍ ທ່າດີ ແລະ ເວຄີນ ພູນໍາວັງຄໍ

คำนำ

การเรียนวิชา แคลคูลัสถือ เป็นการฝึกทักษะทางด้าน การวิเคราะห์ และ การคำนวณ ที่ จำเป็นอย่างยิ่ง สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาในคณะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี ซึ่งในความเป็นจริงแล้วการเรียนวิชา แคลคูลัสให้ได้ดีนั้น ผู้เรียนจะต้องมีพื้นฐาน ทางด้านวิชาคณิตศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษามาแล้วในระดับหนึ่ง แล้วค่อยนำความรู้ที่มีนั้น มาแต่ต่อยอดกับวิชา แคลคูลัสและนำไปสมมติฐานกับวิชาคำนวณหลาย ๆ วิชาในสาขาวิชาที่ นักศึกษาเลือกเรียน ซึ่งหากเป็นเช่นนั้นให้ก็จะทำให้นักศึกษาเข้าใจในวิชา แคลคูลัสมากยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยเป็นหนึ่งในกลุ่มของคณาจารย์ที่ทำการสอนวิชา แคลคูลัสมากว่า 9 ปี ซึ่งตลอด เวลาที่ผ่านมาในช่วงชีวิตการสอนพบว่า จากอัตราติดจนถึงปัจจุบันพื้นฐานทางด้านคณิตศาสตร์ ที่นักศึกษาควรมีมาก่อนที่เข้าสู่ห้องเรียน แคลคูลัสนั้น นับวันยิ่งน้อยลง ซึ่งผู้วิจัยจะไม่ พยายามมองย้อนไปว่าสาเหตุเกิดจากอะไร แต่ผู้วิจัยจะพยายามพัฒนารูปแบบการสอนของ ผู้วิจัยกับนักศึกษาในปัจจุบันให้ออกมาดีและ เหมาะสมที่สุดสำหรับผู้เรียน ซึ่งรูปแบบของ การสอนที่ผู้วิจัยต้องการพัฒนาด้านหนึ่งคือการสร้างสื่อการเรียนการสอนที่ น่าสนใจและ พัฒนาการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด

แบบฝึกหัดอคอมเมนต์เตด เรียลลิตี้ เรื่องการหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองขั้น นับเป็นสื่อการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ขั้นหนึ่งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกทำแบบฝึกหักษะ ที่มีรูปแบบต่างไปจากเดิม กล่าวคือเล่มแบบฝึกหักษะนี้จะไม่เพียงแค่บรรจุโจทย์และเฉลยคำตอบสุดท้ายไว้เหมือนแบบฝึกหักษะ โดยทั่วไป แต่ยังมีการสร้างเฉลยแบบฝึกหักษะในรูปของวีดีโอพร้อมคำบรรยายและนำเสนอกราฟ ในรูปแบบของสามมิติ ผ่านแอปพลิเคชั่นในสมาร์ทโฟนของนักศึกษา เปรียบเสมือนว่าผู้เรียนสามารถทำแบบฝึกหักษะโดยมืออาจารย์ผู้สอนอยู่ให้คำแนะนำในส่วนที่ นักศึกษามิอาจเข้าใจได้ตลอดเวลา

ทีมผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าสื่อการเรียนการสอนแบบฝึกหักษะอคอมเมนต์เตดเรียลลิตี้นี้ น่าจะเป็นผลดีสำหรับตัวนักศึกษาในการเพิ่มทักษะในวิชาแคลคูลัสได้ดียิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการสอนรูปแบบใหม่ทางด้านวิชาคำนวนให้ แก่อาจารย์ผู้สอนอีกด้วย ท่านมีข้อผิดพลาดหรือข้อเสนอแนะประการใด ทีมผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป

ทีมผู้วิจัย

สารบัญ

คำนำ

i

สารบัญ

iv

1	ปริพันธ์สองชั้น	1
1.1	ทบทวนความรู้เกี่ยวกับปริพันธ์สองชั้น	1
1.1.1	การหาปริพันธ์สองชั้นเหนือบริเวณที่เป็นรูปสี่เหลี่ยม ผืนผ้า	1
1.1.2	การหาปริพันธ์สองชั้นเหนือบริเวณที่เป็นบริเวณปิดใด ๆ	2
2	การหาพื้นที่โดยใช้ประพันธ์สองชั้น	21
2.1	ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น	21
3	ปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้าว	33

3.1	ทบทวนความรู้เกี่ยวกับปริพันธ์สองขั้นในระบบพิกัดเชิงข้า	33
4	การหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองขั้นในระบบพิกัดเชิงข้า	47
4.1	ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองขั้นในระบบ พิกัดเชิงข้า	47

ปริพันธ์สองชั้น

1.1 ทบทวนความรู้เกี่ยวกับปริพันธ์สองชั้น

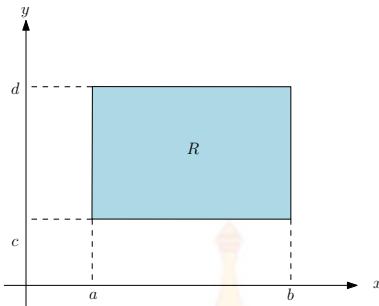
การหาปริพันธ์ของฟังก์ชันสองตัวแปร $f(x, y)$ เป็นการหาปริพันธ์ที่ใช้แนวคิดเดียวกัน กับการหาปริพันธ์ของฟังก์ชันตัวแปรเดียว กล่าวคือ หากการหาปริพันธ์ของฟังก์ชันตัวแปรเดียวจะนิยามบนช่วงหรือปริภูมิหนึ่งมิติ (One-Dimensional Space) โดยแทนด้วยสัญลักษณ์ \mathbb{R} และการหาปริพันธ์ของฟังก์ชันสองตัวแปรก็จะนิยามบนบริเวณในปริภูมิสองมิติ (Two-Dimensional Space) ซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ \mathbb{R}^2 นั่นเอง

1.1.1 การหาปริพันธ์สองชั้นเหนือนอกบริเวณที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

กำหนดให้ R เป็นบริเวณที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยที่มีด้านใดด้านหนึ่งขนานกับแกน x และอีกด้านหนึ่งขนานกับแกน y โดยที่

$$R = \{(x, y) \mid a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$$

โดยที่ a, b, c และ d เป็นจำนวนจริงใด ๆ ดังรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1: บริเวณ R เมื่อ $a \leq x \leq b, c \leq y \leq d$

ทฤษฎีบท 1.1.1. กำหนดให้ $f(x, y)$ เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องบนบริเวณสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ผืนผ้า R โดยที่ $R = \{(x, y) \mid a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$ และจะได้ว่า

$$\iint_R f(x, y) dA = \int_a^b \int_c^d f(x, y) dy dx = \int_c^d \int_a^b f(x, y) dx dy$$

1.1.2 การหาปริพันธ์สองชั้นเหนือบริเวณที่เป็นบริเวณปิดได ๆ

กำหนดให้ $z = f(x, y)$ เป็นฟังก์ชันค่าจริงสองตัวแปรที่ต่อเนื่องและนิยามเป็นบริเวณปิด R (ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า) โดยที่

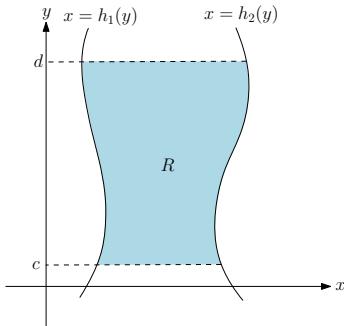
$$R = \{(x, y) \mid h_1(y) \leq x \leq h_2(y), c \leq y \leq d\}$$

ซึ่งมีบริเวณ ดังรูปที่ 1.2

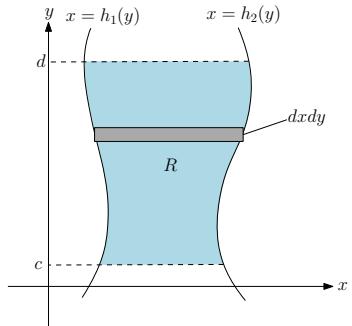
โดยการวาง strip บนบริเวณ R ดังรูปที่ 1.3 (strip ขนาดแกน x) จะได้ว่าปริพันธ์สองชั้นของฟังก์ชัน $z = f(x, y)$ บริเวณ R นิยามโดย

1.1. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับปริพันธ์สองชั้น

3

รูปที่ 1.2: บริเวณ R

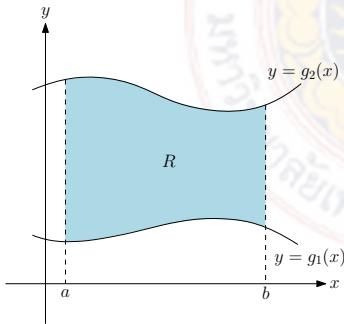
รูปที่ 1.3: การวาง strip บนบริเวณ R

$$\iint_R f(x, y)dA = \int_c^d \int_{h_1(y)}^{h_2(y)} f(x, y)dx dy$$

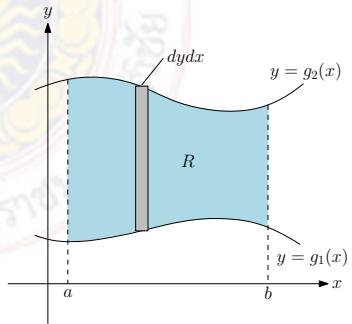
และในทำนองเดียวกันสำหรับบริเวณ R ที่กำหนดโดย

$$R = \{(x, y) \mid a \leq x \leq b, g_1(x) \leq y \leq g_2(x)\}$$

ซึ่งมีบริเวณ ดังรูปที่ 1.4

รูปที่ 1.4: บริเวณ R

รูปที่ 1.5: การวาง strip บนบริเวณ R

โดยการวาง strip บนบริเวณ R ดังรูปที่ 1.5 (strip ขนาดแกน y) จะได้ว่าปริพันธ์สองชั้น

ของฟังก์ชัน $z = f(x, y)$ บริเวณ R นิยามโดย

$$\iint_R f(x, y)dA = \int_a^b \int_{g_1(x)}^{g_2(x)} f(x, y)dydx$$

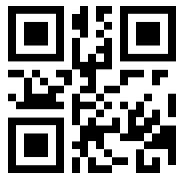
1.1. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับปริพันธ์สองชั้น

5

แบบฝึกหัด 1.1.

ข้อที่ 1. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R (5x - 2y^3) dA$ โดยที่

$$R = \{(x, y) \mid -2 \leq x \leq 3, 1 \leq y \leq 4\}$$

ข้อที่ 2. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R xy dA$ โดยที่

$$R = \{(x, y) \mid 2 \leq x \leq 5, 0 \leq y \leq 1\}$$

ข้อที่ 4. จงหาค่าของ $\int_0^4 \int_0^2 4ye^{2x} dx dy$

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรังสิต

หลักสูตรรายวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์

การทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

วิชาคณิตศาสตร์ 2 เรื่อง การหาพื้นที่ของบริเวณใด ๆ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

คำชี้แจง

1. ข้อสอบมี 6 หน้า ปรนัย 5 ข้อ คิดเป็น 20 คะแนน
2. ให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว
3. ห้ามนำสูตร เอกสารใด ๆ เครื่องคำนวณ และเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดเข้ามาในห้องสอบ และไม่หยิบยืมเครื่องเขียนกัน
4. กรอกรายละเอียดประจำตัวของนักศึกษาทุกตำแหน่งที่กำหนดให้

วัตถุประสงค์

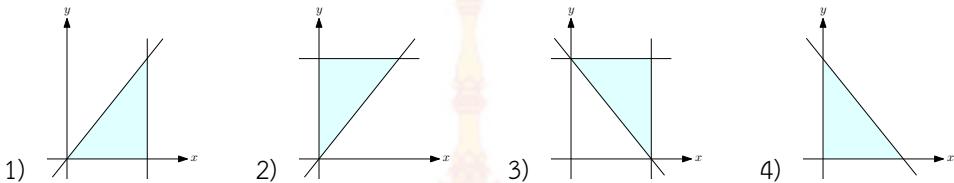
1. สามารถเขียนบริเวณปิดล้อมตามที่กำหนดให้ได้
2. อ่านขอบเขตของการหาปริพันธ์ที่เหมาะสมได้
3. นิยามพื้นที่ของบริเวณปิดล้อมในรูปปริพันธ์สองชั้นได้
4. คำนวณหาค่าพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นได้

ชื่อ-สกุล.....	สาขา.....	กลุ่มเรียน.....	เลขที่.....
----------------	-----------	-----------------	-------------

แบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกหัด AR

ข้อที่ 1. จงใช้บริเวณปิดล้อม R ที่เกิดจากการตัดกันของกราฟ $y = 2x$, $x = 2$ และ $y = 0$ ตอบคำถามข้อที่ 1.1 - 1.4
(ข้อละ 1 คะแนน)

ข้อที่ 1.1 บริเวณปิดล้อม R ดังรายละเอียดข้างต้นมีลักษณะตรงกับข้อใด

ข้อที่ 1.2 ขอบเขตของการหาปริพันธ์สำหรับบริเวณปิดล้อม R ข้างต้นตรงกับข้อใด

- 1) $R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 2, 0 \leq y \leq 4\}$
- 2) $R = \{(x, y) \mid 2y \leq x \leq 2, 0 \leq y \leq 4\}$
- 3) $R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 2, 0 \leq y \leq 2x\}$
- 4) $R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 2y, 0 \leq y \leq 4\}$

ข้อที่ 1.3 พื้นที่ (A) ที่นิยามโดยใช้ปริพันธ์สองชั้นสำหรับบริเวณปิดล้อม R ตรงกับข้อใด

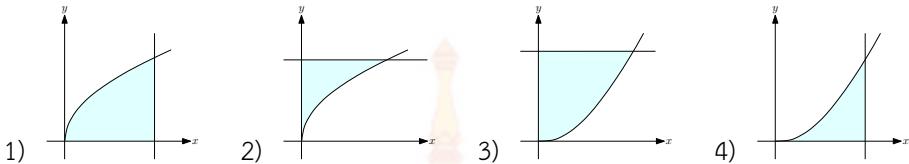
- 1) $A = \int_0^2 \int_0^{2x} dx dy$
- 2) $A = \int_0^2 \int_{2x}^2 dy dx$
- 3) $A = \int_0^4 \int_0^{\frac{y}{2}} dx dy$
- 4) $A = \int_0^2 \int_0^{2x} dy dx$

ข้อที่ 1.4 พื้นที่ของบริเวณปิดล้อม R มีค่าตรงกับข้อใด

- 1) 2 ตารางหน่วย
- 2) 4 ตารางหน่วย
- 3) 6 ตารางหน่วย
- 4) 8 ตารางหน่วย

ข้อที่ 2. จงใช้บริเวณปิดล้อม R ที่เกิดจากการตัดกันของกราฟ $y = \sqrt{x}$, $x = 9$ และ $y = 0$ ตอบคำถามข้อที่ 2.1 - 2.4 (ข้อละ 1 คะแนน)

ข้อที่ 2.1 บริเวณปิดล้อม R ดังรายละเอียดข้างต้นมีลักษณะตรงกับข้อใด

ข้อที่ 2.2 ขอบเขตของการหาปริพันธ์สำหรับบริเวณปิดล้อม R ข้างต้นตรงกับข้อใด

1) $R = \{(x, y) \mid y^2 \leq x \leq 9, 0 \leq y \leq 3\}$

2) $R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 9, \sqrt{x} \leq y \leq 3\}$

3) $R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 9, 0 \leq y \leq \sqrt{x}\}$

4) $R = \{(x, y) \mid 9 \leq x \leq y^2, 0 \leq y \leq 3\}$

ข้อที่ 2.3 พื้นที่ (A) ที่นิยามโดยใช้ปริพันธ์สองชั้นสำหรับบริเวณปิดล้อม R ตรงกับข้อใด

1) $A = \int_0^3 \int_{y^2}^9 dx dy$

2) $A = \int_0^9 \int_0^{\sqrt{x}} dy dx$

3) $A = \int_0^9 \int_{\sqrt{x}}^3 dy dx$

4) $A = \int_0^3 \int_{y^2}^9 dx dy$

ข้อที่ 2.4 พื้นที่ของบริเวณปิดล้อม R มีค่าตรงกับข้อใด

1) 22 ตารางหน่วย

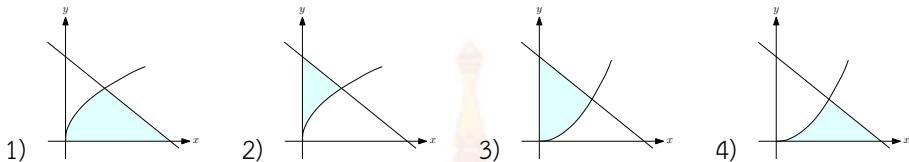
2) 20 ตารางหน่วย

3) 18 ตารางหน่วย

4) 16 ตารางหน่วย

ข้อที่ 3. จงใช้ปริเวณปิดล้อม R ที่เกิดจากการตัดกันของกราฟ $x = \sqrt{y}$, $y + 2x = 8$ และ $x = 0$ ตอบคำถามข้อที่ 3.1 - 3.4
(ข้อละ 1 คะแนน)

ข้อที่ 3.1 ปริเวณปิดล้อม R ดังรายละเอียดข้างต้นมีลักษณะตรงกับข้อใด

ข้อที่ 3.2 ขอบเขตของการหาปริพันธ์สำหรับปริเวณปิดล้อม R ข้างต้นตรงกับข้อใด

1) $R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 4, x^2 \leq y \leq 8 - 2x\}$

2) $R = \{(x, y) \mid \sqrt{y} \leq x \leq \frac{y-8}{2}, 0 \leq y \leq 2\}$

3) $R = \{(x, y) \mid \sqrt{y} \leq x \leq \frac{8-y}{2}, 0 \leq y \leq 4\}$

4) $R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 2, x^2 \leq y \leq 8 - 2x\}$

ข้อที่ 3.3 พื้นที่ (A) ที่นิยามโดยใช้ปริพันธ์สองชั้นสำหรับปริเวณปิดล้อม R ตรงกับข้อใด

1) $A = \int_0^2 \int_{\sqrt{y}}^{\frac{y-8}{2}} dx dy$

2) $A = \int_0^4 \int_{\sqrt{y}}^{\frac{8-y}{2}} dx dy$

3) $A = \int_0^2 \int_{x^2}^{8-2x} dy dx$

4) $A = \int_0^4 \int_{x^2}^{8-2x} dy dx$

ข้อที่ 3.4 พื้นที่ของปริเวณปิดล้อม R มีค่าตรงกับข้อใด

1) $\frac{19}{3}$ ตารางหน่วย

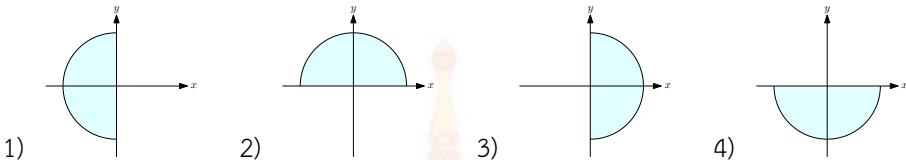
2) $\frac{23}{3}$ ตารางหน่วย

3) $\frac{26}{3}$ ตารางหน่วย

4) $\frac{28}{3}$ ตารางหน่วย

ข้อที่ 4. จงใช้บริเวณปิดล้อม R ที่เกิดจากการตัดกันของกราฟ $y = \sqrt{4 - x^2}$ และ $y = 0$ ตอบคำถามข้อที่ 4.1 - 4.4 (ข้อละ 1 คะแนน)

ข้อที่ 4.1 บริเวณปิดล้อม R ดังรายละเอียดข้างต้นมีลักษณะตรงกับข้อใด

ข้อที่ 4.2 ขอบเขตของการหาปริพันธ์สำหรับบริเวณปิดล้อม R ข้างต้นตรงกับข้อใด

- 1) $R = \{(r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 2, 0 \leq \theta \leq \pi\}$
- 2) $R = \left\{(r, \theta) \mid -2 \leq r \leq 2, 0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{2}\right\}$
- 3) $R = \{(r, \theta) \mid -2 \leq r \leq 0, 0 \leq \theta \leq \pi\}$
- 4) $R = \{(r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 2, 0 \leq \theta \leq 2\pi\}$

ข้อที่ 4.3 พื้นที่ (A) ที่นิยามโดยใช้ปริพันธ์สองชั้นสำหรับบริเวณปิดล้อม R ตรงกับข้อใด

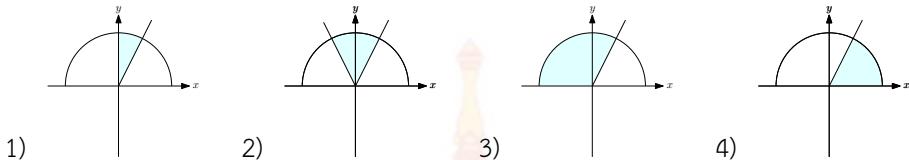
- 1) $A = \int_0^\pi \int_{-2}^0 dr d\theta$
- 2) $A = \int_0^{2\pi} \int_0^2 r dr d\theta$
- 3) $A = \int_0^\pi \int_0^2 r dr d\theta$
- 4) $A = \int_{-2}^2 \int_0^{\frac{\pi}{2}} dr d\theta$

ข้อที่ 4.4 พื้นที่ของบริเวณปิดล้อม R มีค่าตรงกับข้อใด

- 1) π ตารางหน่วย
- 2) 2π ตารางหน่วย
- 3) $\frac{\pi}{2}$ ตารางหน่วย
- 4) $\frac{3\pi}{2}$ ตารางหน่วย

ข้อที่ 5. จงใช้บริเวณปิดล้อม R ที่เกิดจาก การตัดกันของกราฟ $y = \sqrt{16 - x^2}$, $x = -4$, $y = \sqrt{3}x$ และ $y = 0$ ตอบคำถามข้อที่ 5.1 - 5.4 (ข้อละ 1 คะแนน)

ข้อที่ 5.1 บริเวณปิดล้อม R ดังรายละเอียดข้างต้นมีลักษณะตรงกับข้อใด

ข้อที่ 5.2 ขอบเขตของการหาปริพันธ์สำหรับบริเวณปิดล้อม R ข้างต้นตรงกับข้อใด

$$1) R = \left\{ (r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 16, 0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{6} \right\}$$

$$2) R = \left\{ (r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 4, \frac{\pi}{3} \leq \theta \leq \pi \right\}$$

$$3) R = \left\{ (r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 16, \frac{\pi}{6} \leq \theta \leq \frac{\pi}{2} \right\}$$

$$4) R = \left\{ (r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 4, \frac{\pi}{3} \leq \theta \leq \frac{2\pi}{3} \right\}$$

ข้อที่ 5.3 พื้นที่ (A) ที่นิยามโดยใช้ปริพันธ์สองชั้นสำหรับบริเวณปิดล้อม R ตรงกับข้อใด

$$1) A = \int_{\frac{\pi}{3}}^{\pi} \int_0^4 r dr d\theta$$

$$2) A = \int_{\frac{\pi}{6}}^{\pi} \int_0^4 r dr d\theta$$

$$3) A = \int_{\frac{\pi}{3}}^{\pi} \int_0^4 dr d\theta$$

$$4) A = \int_{\frac{\pi}{6}}^{\pi} \int_0^4 dr d\theta$$

ข้อที่ 5.4 พื้นที่ของบริเวณปิดล้อม R มีค่าตรงกับข้อใด

$$1) \frac{7\pi}{3} \text{ ตารางหน่วย}$$

$$2) \frac{10\pi}{3} \text{ ตารางหน่วย}$$

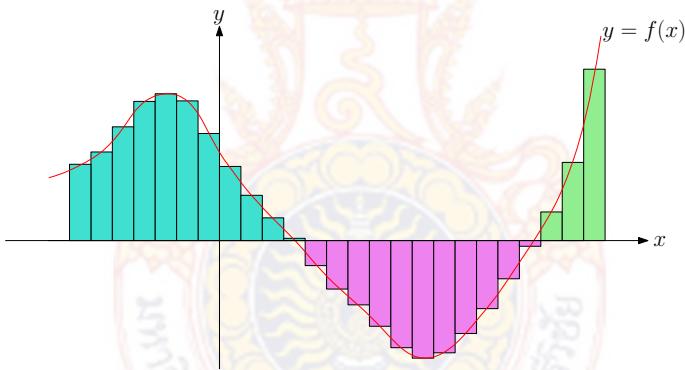
$$3) \frac{13\pi}{3} \text{ ตารางหน่วย}$$

$$4) \frac{16\pi}{3} \text{ ตารางหน่วย}$$

ເສລຍແບບຝຶກທັກະນະ

ກາຮາພື້ນທີ່ຂອງປຣິວັນດີ ၇ ໂດຍໃຫ້ປຣິພັນຮ່ສອງໜັນ

ວິຮະຊຍ ທ່າດີ ແລະ ເວຄີນ ພູນໍາວັງຄໍ

1

ปริพันธ์สองชั้น

1.1 ทบทวนความรู้เกี่ยวกับปริพันธ์สองชั้น

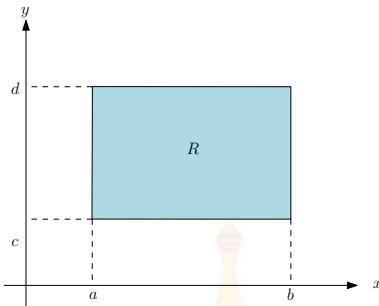
การหาปริพันธ์ของฟังก์ชันสองตัวแปร $f(x, y)$ เป็นการหาปริพันธ์ที่ใช้แนวคิดเดียวกัน กับการหาปริพันธ์ของฟังก์ชันตัวแปรเดียว กล่าวคือ หากการหาปริพันธ์ของฟังก์ชันตัวแปรเดียวจะนิยามบนช่วงหรือปริภูมิหนึ่งมิติ (One-Dimensional Space) โดยแทนด้วยสัญลักษณ์ \mathbb{R} และการหาปริพันธ์ของฟังก์ชันสองตัวแปรก็จะนิยามบนบริเวณในปริภูมิสองมิติ (Two-Dimensional Space) ซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์ \mathbb{R}^2 นั่นเอง

1.1.1 การหาปริพันธ์สองชั้นเหนือนอกบริเวณที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า

กำหนดให้ R เป็นบริเวณที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า โดยที่มีด้านใดด้านหนึ่งขนานกับแกน x และอีกด้านหนึ่งขนานกับแกน y โดยที่

$$R = \{(x, y) \mid a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$$

โดยที่ a, b, c และ d เป็นจำนวนจริงใด ๆ ดังรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1: บริเวณ R เมื่อ $a \leq x \leq b, c \leq y \leq d$

ทฤษฎีบท 1.1.1. กำหนดให้ $f(x, y)$ เป็นฟังก์ชันที่มีความต่อเนื่องบนบริเวณสี่เหลี่ยมผืนผ้า

ผืนผ้า R โดยที่ $R = \{(x, y) \mid a \leq x \leq b, c \leq y \leq d\}$ และจะได้ว่า

$$\iint_R f(x, y) dA = \int_a^b \int_c^d f(x, y) dy dx = \int_c^d \int_a^b f(x, y) dx dy$$

1.1.2 การหาปริพันธ์สองชั้นเหนือบริเวณที่เป็นบริเวณปิดได ๆ

กำหนดให้ $z = f(x, y)$ เป็นฟังก์ชันค่าจริงสองตัวแปรที่ต่อเนื่องและนิยามเป็นบริเวณปิด R (ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า) โดยที่

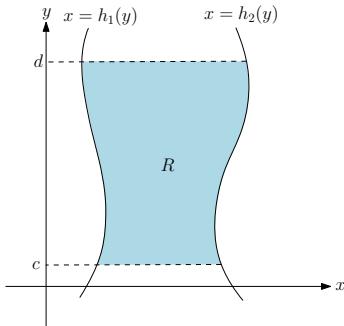
$$R = \{(x, y) \mid h_1(y) \leq x \leq h_2(y), c \leq y \leq d\}$$

ซึ่งมีบริเวณ ดังรูปที่ 1.2

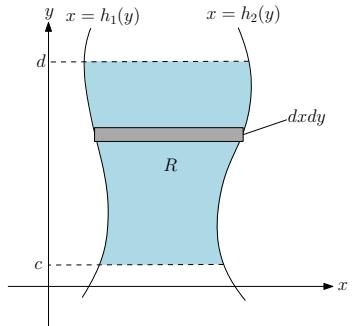
โดยการวาง strip บนบริเวณ R ดังรูปที่ 1.3 (strip ขนาดแกน x) จะได้ว่าปริพันธ์สองชั้นของฟังก์ชัน $z = f(x, y)$ บริเวณ R นิยามโดย

1.1. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับปริพันธ์สองชั้น

3

รูปที่ 1.2: บริเวณ R

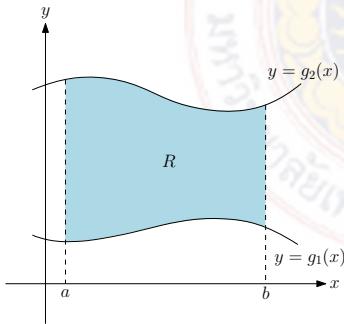
รูปที่ 1.3: การวาง strip บนบริเวณ R

$$\iint_R f(x, y)dA = \int_c^d \int_{h_1(y)}^{h_2(y)} f(x, y)dx dy$$

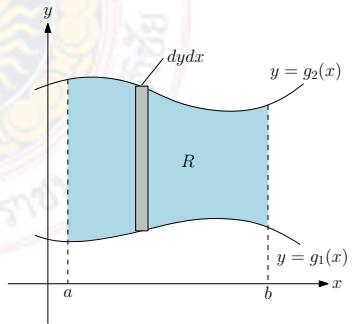
และในทำนองเดียวกันสำหรับบริเวณ R ที่กำหนดโดย

$$R = \{(x, y) \mid a \leq x \leq b, g_1(x) \leq y \leq g_2(x)\}$$

ซึ่งมีบริเวณ ดังรูปที่ 1.4

รูปที่ 1.4: บริเวณ R

รูปที่ 1.5: การวาง strip บนบริเวณ R

โดยการวาง strip บนบริเวณ R ดังรูปที่ 1.5 (strip ขนาดแกน y) จะได้ว่าปริพันธ์สองชั้น

ของฟังก์ชัน $z = f(x, y)$ บริเวณ R นิยามโดย

$$\iint_R f(x, y)dA = \int_a^b \int_{g_1(x)}^{g_2(x)} f(x, y)dydx$$

แบบฝึกหัด 1.1.

ข้อที่ 1. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R (5x - 2y^3) dA$ โดยที่

$$R = \{(x, y) \mid -2 \leq x \leq 3, 1 \leq y \leq 4\}$$

วิธีทำ เราสามารถหาค่าปริพันธ์สองชั้นข้างต้นได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \iint_R (5x - 2y^3) dA &= \int_{-2}^3 \int_1^4 (5x - 2y^3) dy dx \\ &= \int_{-2}^3 \left[5xy - \frac{2y^4}{4} \right]_1^4 dx \\ &= \int_{-2}^3 \left((20x - 128) - \left(5x - \frac{1}{2} \right) \right) dx \\ &= \int_{-2}^3 \left(20x - 128 - 5x + \frac{1}{2} \right) dx \\ &= \int_{-2}^3 \left(15x - \frac{255}{2} \right) dx \\ &= \left[\frac{15x^2}{2} - \frac{255x}{2} \right]_{-2}^3 \\ &= \left(\frac{135}{2} - \frac{756}{2} \right) - \left(\frac{60}{2} + \frac{510}{2} \right) \\ &= \frac{135 - 756 - 60 - 510}{2} \\ &= -\frac{1191}{2} \end{aligned}$$

ดังนั้น ปริพันธ์ที่ต้องการมีค่าเท่ากับ $-\frac{1191}{2}$

■

ข้อที่ 2. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R xydA$ โดยที่

$$R = \{(x, y) \mid 2 \leq x \leq 5, 0 \leq y \leq 1\}$$

วิธีทำ เราสามารถหาค่าปริพันธ์สองชั้นข้างต้นได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \iint_R xydA &= \int_0^1 \int_2^5 xydxdy \\ &= \int_0^1 y \left[\frac{x^2}{2} \right]_2^5 dy \\ &= \int_0^1 y \left(\frac{25}{2} - \frac{4}{2} \right) dy \\ &= \frac{21}{2} \int_0^1 ydy \\ &= \frac{21}{2} \left[\frac{y^2}{2} \right]_0^1 \\ &= \frac{21}{2} \left(\frac{1}{2} - 0 \right) \\ &= \frac{21}{2} \left(\frac{1}{2} \right) \\ &= \frac{21}{4} \end{aligned}$$

ดังนั้น ปริพันธ์ที่ต้องการมีค่าเท่ากับ $\frac{21}{4}$

ข้อที่ 3. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R \frac{1}{(x+y)^2} dA$ โดยที่

$$R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 2, 1 \leq y \leq 2\}$$

วิธีทำ เราสามารถหาค่าปริพันธ์สองชั้นข้างต้นได้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \iint_R \frac{1}{(x+y)^2} dA &= \int_0^2 \int_1^2 \frac{1}{(x+y)^2} dy dx \\ &= \int_0^2 \int_1^2 (x+y)^{-2} d(x+y) dx \\ &= \int_0^2 \left[\frac{(x+y)^{-1}}{-1} \right]_1^2 dx \\ &= - \int_0^2 \left[\frac{1}{x+y} \right]_1^2 dx \\ &= - \int_0^2 \left(\frac{1}{x+2} - \frac{1}{x+1} \right) dx \\ &= - \left(\int_0^2 \frac{1}{x+2} dx - \int_0^2 \frac{1}{x+1} dx \right) \\ &= - \left(\int_0^2 \frac{1}{x+2} d(x+2) - \int_0^2 \frac{1}{x+1} d(x+1) \right) \\ &= - [\ln|x+2| - \ln|x+1|]_0^2 \\ &= - ((\ln|2+2| - \ln|2+1|) - (\ln|0+2| - \ln|0+1|)) \\ &= - ((\ln 4 - \ln 3) - (\ln 2 - \ln 1)) \\ &= - (\ln 4 - \ln 3 - \ln 2 + \ln 1) \\ &= \ln 2 + \ln 3 - \ln 4 \end{aligned}$$

ดังนั้น ปริพันธ์ที่ต้องการมีค่าเท่ากับ $\ln 2 + \ln 3 - \ln 4$

ข้อที่ 4. จงหาค่าของ $\int_0^4 \int_0^2 4ye^{2x} dx dy$

วิธีทำ เรากล่าวมาถึงวิธีการหาปริพันธ์สองชั้นข้างต้นได้ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \int_0^4 \int_0^2 4ye^{2x} dx dy &= \int_0^4 \int_0^2 4ye^{2x} \frac{d(2x)}{2} dy \\
 &= \int_0^4 \int_0^2 2ye^{2x} d(2x) dy \\
 &= \int_0^4 2y [e^{2x}]_0^2 dy \\
 &= \int_0^4 2y (e^4 - e^0) dy \\
 &= (e^4 - 1) \int_0^4 2y dy \\
 &= (e^4 - 1) \left[\frac{2y^2}{2} \right]_0^4 \\
 &= (e^4 - 1) (16 - 0) \\
 &= 16 (e^4 - 1)
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\int_0^4 \int_0^2 4ye^{2x} dx dy = 16 (e^4 - 1)$

ข้อที่ 5. จงหาค่าของ $\int_0^4 \int_0^1 2xye^{2y} dy dx$

วิธีทำ เราสามารถหาค่าปริพันธ์สองชั้นข้างต้นได้ ดังนี้

$$\int_0^4 \int_0^1 2xye^{2y} dy dx = \int_0^4 2x \int_0^1 ye^{2y} dy dx \quad (1.1)$$

พิจารณา $\int_0^1 ye^{2y} dy$ โดยการใช้เทคนิคการหาปริพันธ์โดยการแยกส่วน (Integration By Part) โดยการใช้ตาราง ดังนี้

u	dv
+	y
-	1
+	0

จากตารางและสมการ (1.1) จะได้ว่า

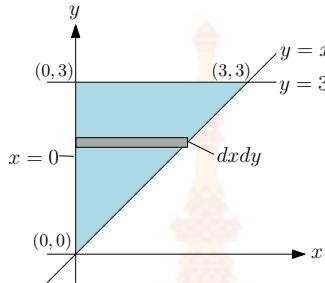
$$\begin{aligned}
 \int_0^4 \int_0^1 2xye^{2y} dy dx &= \int_0^4 2x \left[\frac{ye^{2y}}{2} - \frac{e^{2y}}{4} \right]_0^1 dx \\
 &= \int_0^4 2x \left[\left(\frac{e^2}{2} - \frac{e^2}{4} \right) - \left(0 - \frac{1}{4} \right) \right] dx \\
 &= \int_0^4 2x \left(\frac{e^2}{2} - \frac{e^2}{4} + \frac{1}{4} \right) dx \\
 &= \left(\frac{e^2}{2} - \frac{e^2}{4} + \frac{1}{4} \right) \int_0^4 2x dx \\
 &= \left(\frac{e^2}{2} - \frac{e^2}{4} + \frac{1}{4} \right) \left[\frac{2x^2}{2} \right]_0^4 \\
 &= \left(\frac{e^2}{2} - \frac{e^2}{4} + \frac{1}{4} \right) (16 - 0) \\
 &= 8e^2 - 4e^2 + 4 \\
 &= 4e^2 + 4
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\int_0^4 \int_0^1 2xye^{2y} dy dx = 4e^2 + 4$

■

ข้อที่ 10. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R e^{y^2} dA$ โดยที่ R เป็นบริเวณปิดล้อมด้วยกราฟของสมการ $y = x$, $y = 3$ และ $x = 0$

วิธีทำ จากโจทย์เราระบุรากลับของบริเวณ R ได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq y, 0 \leq y \leq 3\}$$

เราสามารถพิจารณา $\iint_R e^{y^2} dA$ ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned}\iint_R e^{y^2} dA &= \int_0^3 \int_0^y e^{y^2} dx dy \\ &= \int_0^3 e^{y^2} [x]_0^y dy \\ &= \int_0^3 e^{y^2} y dy \\ &= \int_0^3 e^{y^2} y \frac{d(y^2)}{2y} \\ &= \frac{1}{2} [e^{y^2}]_0^3 \\ &= \frac{e^9 - 1}{2}\end{aligned}$$

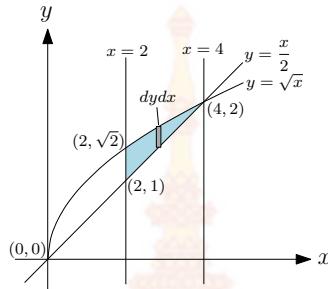
ดังนั้น $\iint_R e^{y^2} dA = \frac{e^9 - 1}{2}$

■

ข้อที่ 11. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R 6xy \, dA$ เมื่อ R เป็นบริเวณที่ล้อมรอบด้วยกราฟของ

$$\text{สมการ } y = \frac{x}{2}, y = \sqrt{x}, x = 2 \text{ และ } x = 4$$

วิธีทำ จากโจทย์เราระบุตัวแปรและเส้นทางที่กำหนดให้ R ได้ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \left\{ (x, y) \mid 2 \leq x \leq 4, \frac{x}{2} \leq y \leq \sqrt{x} \right\}$$

เราระบุตัวแปรและเส้นทางที่กำหนดให้ $\iint_R 6xy \, dA$ ได้ตามกระบวนการการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} \iint_R 6xy \, dA &= \int_2^4 \int_{\frac{x}{2}}^{\sqrt{x}} 6xy \, dy \, dx \\ &= \int_2^4 6x \left[\frac{y^2}{2} \right]_{\frac{x}{2}}^{\sqrt{x}} \, dx \\ &= \int_2^4 3x \left((\sqrt{x})^2 - \left(\frac{x}{2} \right)^2 \right) \, dx \\ &= \int_2^4 3x \left(x - \frac{x^2}{4} \right) \, dx \\ &= \int_2^4 3x \left(\frac{4x - x^2}{4} \right) \, dx \\ &= \frac{3}{4} \int_2^4 (4x^2 - x^3) \, dx \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= \frac{3}{4} \left[\frac{4x^3}{3} - \frac{x^4}{4} \right]_2^4 \\
 &= \frac{3}{4} \left(\left(\frac{256}{3} - \frac{256}{4} \right) - \left(\frac{32}{3} - \frac{16}{4} \right) \right) \\
 &= \frac{3}{4} \left(\frac{64}{3} - \frac{20}{3} \right) \\
 &= \frac{3}{4} \left(\frac{44}{3} \right) \\
 &= 11
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\iint_R e^{y^2} dA = 11$

■

ข้อที่ 12. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R x^2 dA$ เมื่อ R เป็นบริเวณที่ล้อมรอบด้วยกราฟของสมการ $y = x^2$ และ $3x^2 + y = 4$

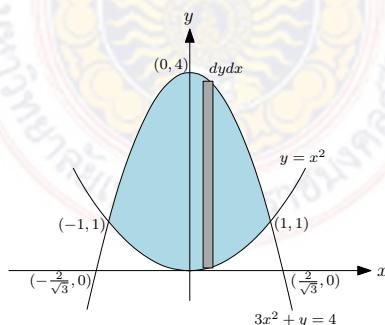
วิธีทำ เนื่องจากสมการ $3x^2 + y = 4$ จะมีกราฟเป็นพาราโบลาคว่ำที่มีจุดยอดอยู่ที่จุด $(0, 4)$ และมีจุดตัดแกน x อยู่ที่จุด $\left(-\frac{2}{\sqrt{3}}, 0\right)$ และจุด $\left(\frac{2}{\sqrt{3}}, 0\right)$ สมการ $y = x^2$ จะมีกราฟเป็นพาราโบลาหงายซึ่งมีจุดยอดอยู่ที่จุด $(0, 0)$ ซึ่งจากรายละเอียดของกราฟของทั้งสองสมการที่กล่าวมาแล้วข้างต้นเราพบว่ากราฟทั้งสองเส้นจะมีจุดตัดกันอยู่สองจุด ซึ่งเราสามารถพิจารณาจุดตัดของกราฟ $y = x^2$ และ $3x^2 + y = 4$ ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$3x^2 + x^2 = 4$$

$$4x^2 = 4$$

$$x = \pm 1$$

ถ้า $x = -1$ จะได้ $y = (-1)^2 = 1$ และจะได้จุดตัดกันของกราฟเป็นจุด $(-1, 1)$ ถ้า $x = 1$ จะได้ $y = 1^2 = 1$ และจะได้จุดตัดกันของกราฟเป็นจุด $(1, 1)$ ทำให้เราสามารถสร้างบริเวณ R ได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid -1 \leq x \leq 1, x^2 \leq y \leq 4 - 3x^2\}$$

ข้อที่ 13. จงหาค่าปริพันธ์ $\iint_R \frac{16xy(x^2 + 1)^3}{x^4 - x^6} dA$ เมื่อ R เป็นบริเวณที่ล้อมรอบด้วย กราฟของสมการ $y = x^2$ และ $y = x^3$

วิธีทำ เนื่องจากเมื่อเราลากกราฟเส้นโค้งจากทั้งสองสมการเราพบว่ากราฟมีจุดตัดกันที่สี่เหลี่ยม สองจุด ดังนั้นในขั้นตอนแรกเราจะคำนวณหาจุดตัดกันของกราฟ $y = x^2$ และ $y = x^3$ ตามกระบวนการดังต่อไปนี้

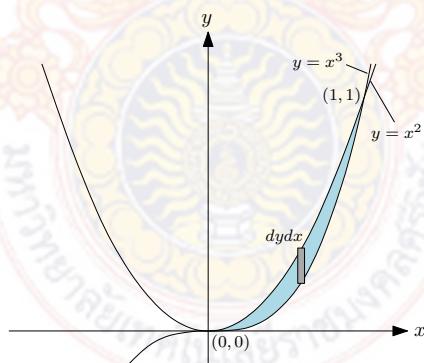
$$x^2 = x^3$$

$$x^3 - x^2 = 0$$

$$x^2(x - 1) = 0$$

$$x = 0, 1$$

ถ้า $x = 0$ จะได้ $y = 0$ จุดตัดที่ต้องการคือ $(0, 0)$ และถ้า $x = 1$ จะได้ $y = 1$ และจุด ตัดที่ได้คือ $(1, 1)$ ซึ่งจะมีกราฟดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 1, x^3 \leq y \leq x^2\}$$

เราสามารถพิจารณา $\iint_R \frac{16xy(x^2 + 1)^3}{x^4 - x^6} dA$ ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 \iint_R \frac{16xy(x^2 + 1)^3}{x^4 - x^6} dA &= \int_0^1 \int_{x^3}^{x^2} \frac{16xy(x^2 + 1)^3}{x^4 - x^6} dy dx \\
 &= \int_0^1 \frac{16x(x^2 + 1)^3}{x^4 - x^6} \left[\frac{y^2}{2} \right]_{x^3}^{x^2} dx \\
 &= \int_0^1 \frac{8x(x^2 + 1)^3}{x^4 - x^6} (x^4 - x^6) dx \\
 &= \int_0^1 8x(x^2 + 1)^3 dx \\
 &= \int_0^1 8x(x^2 + 1)^3 d\frac{(x^2 + 1)}{2x} \\
 &= \int_0^1 4(x^2 + 1)^3 d(x^2 + 1) \\
 &= \left[\frac{4(x^2 + 1)^4}{4} \right]_0^1 \\
 &= 2^4 - 1 \\
 &= 15
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\iint_R \frac{16xy(x^2 + 1)^3}{x^4 - x^6} dA = 15$

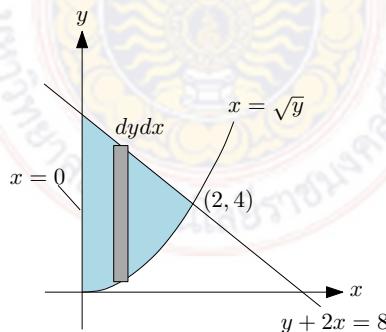
■

ข้อที่ 15. จงหาค่าของ $\iint_R \frac{6x(x^2 + 3)^2}{8 - 2x - x^2} dA$ เมื่อ R เป็นบริเวณที่ล้อมรอบด้วยกราฟ $x = \sqrt{y}$, $y + 2x = 8$ และ $x = 0$

วิธีทำ เนื่องจากสมการ $x = \sqrt{y}$ สามารถเขียนกราฟเป็นกราฟพาราโบลาหงาย โดยที่ $x \geq 0$ และสมการ $y + 2x = 8$ จะเป็นกราฟเส้นตรงที่ตัดแกน x และแกน y ที่จุด $(4, 0)$ และ $(0, 8)$ ตามลำดับ และเราจะพบว่ากราฟทั้งสองเส้นจะมีจุดตัดกันในจตุรภาคที่หนึ่งจำนวน 1 จุด ซึ่งเราสามารถพิจารณาจุดตัดของกราฟ $x = \sqrt{y}$ และ $y + 2x = 8$ ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} x^2 &= 8 - 2x \\ x^2 + 2x - 8 &= 0 \\ (x + 4)(x - 2) &= 0 \\ x &= -4, 2 \end{aligned}$$

เนื่องจากจุดตัดที่เรากำลังพิจารณาเป็นจุดที่อยู่ในจตุรภาคที่หนึ่ง ดังนั้นเราเลือก $x = 2$ ซึ่งจะได้ $y = 2^2 = 4$ ทำให้ได้ว่าจุด $(2, 4)$ เป็นจุดตัดกันของกราฟที่เราต้องการ และเราสามารถสร้างบริเวณ R ได้ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 2, x^2 \leq y \leq 8 - 2x\}$$

เราสามารถพิจารณา $\iint_R \frac{6x(x^2 + 3)^2}{8 - 2x - x^2} dA$ ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 \iint_R \frac{6x(x^2 + 3)^2}{8 - 2x - x^2} dA &= \int_0^2 \int_{x^2}^{8-2x} \frac{6x(x^2 + 3)^2}{8 - 2x - x^2} dy dx \\
 &= \int_0^2 \frac{6x(x^2 + 3)^2}{8 - 2x - x^2} [y]_{x^2}^{8-2x} dx \\
 &= \int_0^2 \frac{6x(x^2 + 3)^2}{8 - 2x - x^2} (8 - 2x - x^2) dx \\
 &= \int_0^2 6x(x^2 + 3)^2 \frac{d(x^2 + 3)}{2x} \\
 &= \left[\frac{3(x^2 + 3)^3}{3} \right]_0^2 \\
 &= 7^3 - 3^3 \\
 &= 343 - 27 \\
 &= 316
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\iint_R \frac{6x(x^2 + 3)^2}{8 - 2x - x^2} dA = 316$

■

เฉลยแบบฝึกหัด 1.1

ข้อที่ 1. $-\frac{1191}{2}$

ข้อที่ 2. $\frac{21}{4}$

ข้อที่ 3. $\ln 2 + \ln 3 - \ln 4$

ข้อที่ 4. $16(e^4 - 1)$

ข้อที่ 5. $4e^2 + 4$

ข้อที่ 6. 0

ข้อที่ 7. -4

ข้อที่ 8. 9

ข้อที่ 9. $\frac{17}{12}$

ข้อที่ 10. $\frac{e^9 - 1}{2}$

ข้อที่ 11. 11

ข้อที่ 12. $\frac{16}{15}$

ข้อที่ 13. 15

ข้อที่ 14. $\frac{2}{9}(\sqrt{8} - 1)$

ข้อที่ 15. 316

2

การหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

2.1 ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

จากการศึกษาปริพันธ์ของฟังก์ชันตัวแปรเดียว เราเคยใช้ปริพันธ์ในการหาพื้นที่ของบริเวณที่อยู่ระหว่างเส้นโค้งมาแล้ว แต่เรายังสามารถใช้ปริพันธ์สองชั้นในการหาพื้นที่ของบริเวณ R ซึ่งเป็นบริเวณที่อยู่ระหว่างเส้นโค้งได้ เช่นกัน โดยการแบ่งบริเวณที่เราพิจารณาออกเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีขนาดเล็ก และให้ dA แทนบริเวณสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีขนาดเล็กที่แบ่งได้ เมื่อเรานำพื้นที่ของ dA แต่ละรูปมารวมกันผ่านการหาปริพันธ์ในรูป

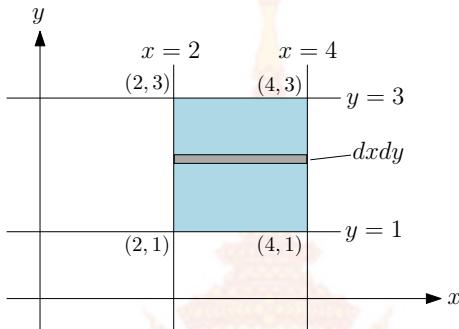
$$A = \iint_R dA$$

โดยที่ A แทนพื้นที่ของบริเวณ R ซึ่งมีความหมายเดียวกับการหาปริมาตรของทรงตันบนบริเวณ R โดยที่ความสูงของทรงตันนั้นจะถูกแทนด้วย $f(x, y)$ ซึ่งมีค่าเท่ากับ 1 สำหรับทุก ๆ จุดบนบริเวณ R

แบบฝึกหัด 2.1.

ข้อที่ 1. จงหาพื้นที่ของบริเวณที่ปิดล้อมด้วยกราฟของสมการ $x = 2$, $x = 4$ และ $y = 3$ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

วิธีทำ จากโจทย์เรารสามารถสร้างบริเวณได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid 2 \leq x \leq 4, 1 \leq y \leq 3\}$$

เราสามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

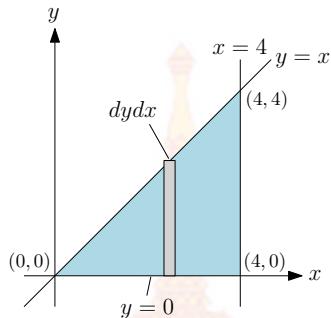
$$\begin{aligned} A &= \iint_R dA \\ &= \int_1^3 \int_2^4 dx dy \\ &= \int_1^3 [x]_2^4 dy \\ &= 2 \int_1^3 dy \\ &= 2 [y]_1^3 \\ &= 4 \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ 4 ตารางหน่วย

ข้อที่ 2. จงหาพื้นที่ของบริเวณที่ปิดล้อมด้วยกราฟของสมการ $y = 0$, $x = 4$ และ $y = x$ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

วิธีทำ จากโจทย์เรานามารถสร้างบริเวณ R ได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 4, 0 \leq y \leq x\}$$

เรานามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

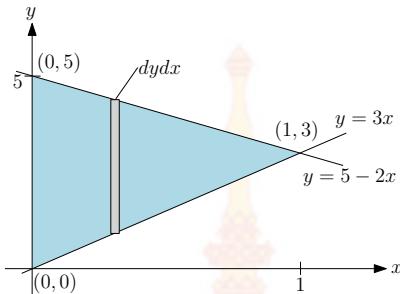
$$\begin{aligned} A &= \iint_R dA \\ &= \int_0^4 \int_0^x dy dx \\ &= \int_0^4 [y]_0^x dx \\ &= \int_0^4 x dx \\ &= \left[\frac{x^2}{2} \right]_0^4 \\ &= \frac{16}{2} \\ &= 8 \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ 8 ตารางหน่วย

ข้อที่ 3. จงหาพื้นที่ของบริเวณที่ปิดล้อมด้วยกราฟของสมการ $y = 5 - 2x$, $y = 3x$ และ $x = 0$ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

วิธีทำ จากโจทย์เราระบุตัวแปรและเส้นตรงที่กำหนดให้ได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 1, 3x \leq y \leq 5 - 2x\}$$

เราสามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

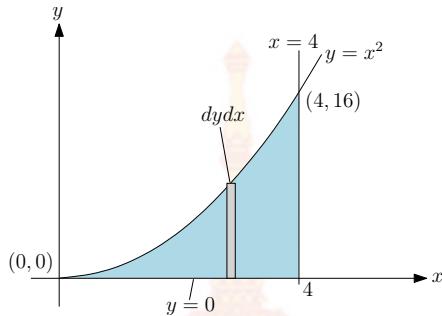
$$\begin{aligned} A &= \iint_R dA \\ &= \int_0^1 \int_{3x}^{5-2x} dy dx \\ &= \int_0^1 [y]_{3x}^{5-2x} dx \\ &= \int_0^1 (5 - 2x - 3x) dx \\ &= \int_0^1 (5 - 5x) dx \\ &= \left[5x - \frac{5x^2}{2} \right]_0^1 \\ &= 5 - \frac{5}{2} = \frac{5}{2} \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ $\frac{5}{2}$ ตารางหน่วย

ข้อที่ 4. จงหาพื้นที่ของบริเวณที่ปิดล้อมด้วยกราฟของสมการ $y = x^2$, $x = 4$ และ $y = 0$ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

วิธีทำ จากโจทย์เรานามารถสร้างบริเวณได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq 4, 0 \leq y \leq x^2\}$$

เราสามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

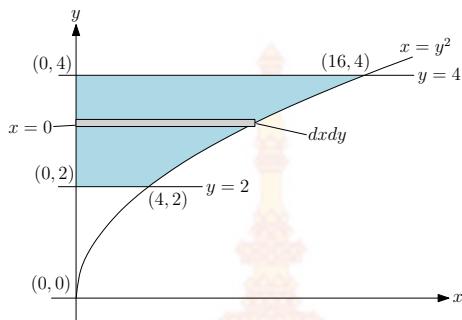
$$\begin{aligned} A &= \iint_R dA \\ &= \int_0^4 \int_0^{x^2} dy dx \\ &= \int_0^4 [y]_0^{x^2} dx \\ &= \int_0^4 x^2 dx \\ &= \left[\frac{x^3}{3} \right]_0^4 \\ &= \frac{4^3}{3} = \frac{64}{3} \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ $\frac{64}{3}$ ตารางหน่วย

■

ข้อที่ 5. จงหาพื้นที่ของบริเวณที่ปิดล้อมด้วยกราฟของสมการ $x = y^2$, $y = 2$, $y = 4$ และ $x = 0$ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

วิธีทำ จากโจทย์เรารสามารถสร้างบริเวณได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid 0 \leq x \leq y^2, 2 \leq y \leq 4\}$$

เรารสามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} A &= \iint_R dA \\ &= \int_2^4 \int_0^{y^2} dx dy \\ &= \int_2^4 [x]_0^{y^2} dy \\ &= \int_2^4 y^2 dx \\ &= \left[\frac{y^3}{3} \right]_2^4 \\ &= \frac{64}{3} - \frac{8}{3} = \frac{56}{3} \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ $\frac{56}{3}$ ตารางหน่วย

ข้อที่ 6. จงหาพื้นที่ของบริเวณที่ปิดล้อมด้วยกราฟของสมการ $y = 8 - x^2$ และ $y = x^2$ โดยใช้ปริพันธ์สองชั้น

วิธีทำ พิจารณาจุดตัดกันของกราฟ $y = 8 - x^2$ และ $y = x^2$ ซึ่งทำได้ตามกระบวนการการต่อไปนี้

$$x^2 = 8 - x^2$$

$$x^2 + x^2 = 8$$

$$2x^2 = 8$$

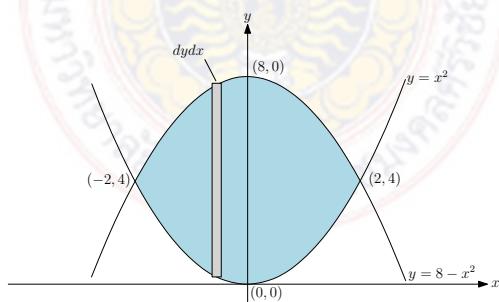
$$x^2 = 4$$

$$x = \pm 2$$

ซึ่งจะได้ว่า

- ถ้า $x = 2$ จะได้ $y = 2^2 = 4$ และจุดตัดของกราฟที่ได้คือจุด $(2, 4)$
- ถ้า $x = -2$ จะได้ $y = (-2)^2 = 4$ และจุดตัดของกราฟที่ได้คือจุด $(-2, 4)$

และเราสามารถสร้างบริเวณได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของบริเวณ R จะได้ว่า

$$R = \{(x, y) \mid -2 \leq x \leq 2, x^2 \leq y \leq 8 - x^2\}$$

ความสามารถในการคำนวณพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 A &= \iint_R dA \\
 &= \int_{-2}^2 \int_{x^2}^{8-x^2} dy dx \\
 &= \int_{-2}^2 [y]_{x^2}^{8-x^2} dx \\
 &= \int_{-2}^2 (8 - x^2 - x^2) dx \\
 &= \int_{-2}^2 (8 - 2x^2) dx \\
 &= \left[8x - \frac{2x^3}{3} \right]_{-2}^2 \\
 &= \left(16 - \frac{16}{3} \right) - \left(-16 + \frac{16}{3} \right) \\
 &= 16 - \frac{16}{3} + 16 - \frac{16}{3} \\
 &= 32 - \frac{32}{3} \\
 &= \frac{64}{3}
 \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ $\frac{64}{3}$ ตารางหน่วย

เฉลยแบบฝึกหัด 2.1

$$\text{ข้อที่ } 1. \quad 4$$

$$\text{ข้อที่ } 2. \quad 8$$

$$\text{ข้อที่ } 3. \quad \frac{5}{2}$$

$$\text{ข้อที่ } 4. \quad \frac{64}{3}$$

$$\text{ข้อที่ } 5. \quad \frac{56}{3}$$

$$\text{ข้อที่ } 6. \quad \frac{64}{3}$$

$$\text{ข้อที่ } 7. \quad 1$$

$$\text{ข้อที่ } 8. \quad \frac{95}{3}$$

$$\text{ข้อที่ } 9. \quad \frac{81}{4}$$

$$\text{ข้อที่ } 10. \quad \frac{110}{3}$$

3

ปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้าม

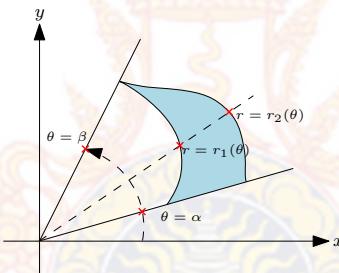
3.1 ทบทวนความรู้เกี่ยวกับปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้าม

จากการศึกษาเกี่ยวกับปริพันธ์สองชั้นเราพบว่าตัวอย่างของการปริพันธ์สองชั้นทั้งหมดนั้น เป็นการหาปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดฉาก ดังนั้นในหัวข้อนี้เราจะทำการศึกษาการหาปริพันธ์สองชั้นที่พิจารณาบนบริเวณ R บางรูปแบบและไม่สามารถคำนวณค่าปริพันธ์ในระบบพิกัดฉากได้ง่ายนัก เราจึงมีความจำเป็นที่จะต้องนำปริพันธ์สองชั้นดังกล่าวไปคำนวณค่าในพิกัดอื่นที่เหมาะสมกว่า ซึ่งเราจะเรียกปริพันธ์สองชั้นนี้ว่า ปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้าม (Double Integral in Polar Coordinates) ซึ่งสามารถเขียนปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดฉากให้เป็นปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้ามได้ในรูป

$$\iint_R f(x, y) dA = \iint_{R(r, \theta)} f(r \cos \theta, r \sin \theta) r dr d\theta$$

โดยที่

- r คือ จุดตัดบนของของบริเวณ R ที่เกิดจากการเส้นตรงที่ลากตามแนวของรัศมีเริ่มจากจุดกำเนิดหรือข้าผ่านบริเวณ R โดยที่การลากเส้นตรงนั้นจะต้องมีมุม θ คงตัว ดังรูปที่ 3.1 โดยที่เส้นตรงดังกล่าวจะลากตัดกับขอบของบริเวณ R ได้มากที่สุดสองครั้ง ซึ่งด้านในสุดและด้านนอกสุดจะตัดขอบของ R ซึ่งเป็นเส้นโค้ง $r = r_1(\theta)$ และเส้นโค้ง $r = r_2(\theta)$ ตามลำดับ กล่าวคือ $r = r_1(\theta) \leq r \leq r = r_2(\theta)$
- θ คือ มุมที่เกิดจากการหมุนเส้นรังสีจากแนวแกน x ผ่านไปในทิศทางทวนเข็มนาฬิกา รอบจุดกำเนิดหรือข้าหนี่รอบ ดังรูปที่ 3.1 ซึ่งเราจะกำหนดให้ $\theta = \alpha$ และ $\theta = \beta$ เป็นมุมที่มีขนาดเล็กที่สุดและมุมที่มีขนาดใหญ่ที่สุด ที่เกิดจากการเส้นรังสีหมุนไปตัดกับบริเวณ R ตามลำดับ กล่าวคือ $\alpha \leq \theta \leq \beta$

รูปที่ 3.1: ปริพันธ์สองขั้นในระบบพิกัดเชิงข้า

ดังนั้น จะได้ว่า

$$\iint_{R(r,\theta)} f(r \cos \theta, r \sin \theta) r dr d\theta = \int_{\alpha}^{\beta} \int_{r_1(\theta)}^{r_2(\theta)} f(r \cos \theta, r \sin \theta) r dr d\theta$$

และความสัมพันธ์ระหว่างระบบพิกัดฉากกับระบบพิกัดเชิงข้าที่ต้องทราบคือ

$$x = r \cos \theta, \quad y = r \sin \theta, \quad x^2 + y^2 = r^2, \quad \tan \theta = \frac{y}{x}$$

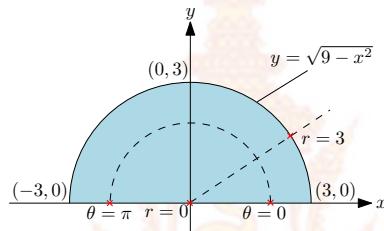
แบบฝึกหัด 3.1.

ข้อที่ 1. จะเปลี่ยนปริพันธ์ $\int_{-3}^3 \int_0^{\sqrt{9-x^2}} (2+x^2+y^2) dy dx$ ให้เป็นปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้าวพร้อม麾าค่า

วิธีทำ จากโจทย์เราสามารถเขียนขอบเขตของการหาปริพันธ์ได้เป็น

$$R = \{(x, y) \mid -3 \leq x \leq 3, 0 \leq y \leq \sqrt{9-x^2}\}$$

และสามารถเขียนบริเวณปิดล้อมไว้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงข้าว จะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \{(r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 3, 0 \leq \theta \leq \pi\}$$

จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \int_{-3}^3 \int_0^{\sqrt{9-x^2}} (2+x^2+y^2) dy dx &= \int_0^\pi \int_0^3 (2+r^2) r dr d\theta \\ &= \int_0^\pi \int_0^3 (2r + r^3) dr d\theta \\ &= \int_0^\pi \left[r^2 + \frac{r^4}{4} \right]_0^3 d\theta \\ &= \int_0^\pi \left(9 + \frac{81}{4} \right) d\theta \\ &= \frac{117}{4} \int_0^\pi d\theta \end{aligned}$$

$$= \frac{117}{4} [\theta]_0^\pi \\ = \frac{117}{4} \pi$$

$$\text{ดังนั้น } \int_{-3}^3 \int_0^{\sqrt{9-x^2}} (2 + x^2 + y^2) dy dx = \frac{117}{4} \pi$$

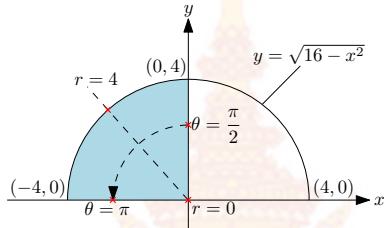
■

ข้อที่ 2. จงเปลี่ยนปริพันธ์ $\int_{-4}^0 \int_0^{\sqrt{16-x^2}} e^{2-x^2-y^2} dy dx$ ให้เป็นปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงขี้พร้อมหาค่า

วิธีทำ จากโจทย์เราสามารถเขียนขอบเขตของการหาปริพันธ์ได้เป็น

$$R = \left\{ (x, y) \mid -4 \leq x \leq 0, 0 \leq y \leq \sqrt{16 - x^2} \right\}$$

และสามารถเขียนปริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงขี้ จะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \left\{ (r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 4, \frac{\pi}{2} \leq \theta \leq \pi \right\}$$

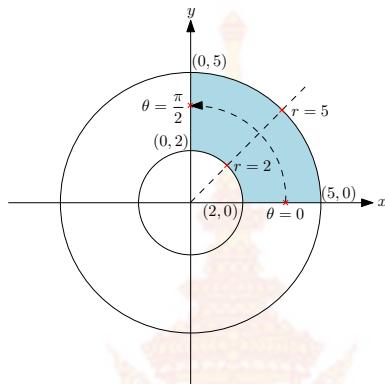
จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \int_{-4}^0 \int_0^{\sqrt{16-x^2}} e^{2-x^2-y^2} dy dx &= \int_{\frac{\pi}{2}}^{\pi} \int_0^4 e^{2-r^2} r dr d\theta \\ &= \int_{\frac{\pi}{2}}^{\pi} \int_0^4 e^{2-r^2} r \frac{d(2-r^2)}{-2r} d\theta \\ &= -\frac{1}{2} \int_{\frac{\pi}{2}}^{\pi} \left[e^{2-r^2} \right]_0^4 d\theta \\ &= -\frac{1}{2} \int_{\frac{\pi}{2}}^{\pi} (e^{-14} - e^2) d\theta \\ &= -\left(\frac{e^{-14} - e^2}{2} \right) \int_{\frac{\pi}{2}}^{\pi} d\theta \\ &= -\left(\frac{e^{-14} - e^2}{2} \right) [\theta]_{\frac{\pi}{2}}^{\pi} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= - \left(\frac{e^{-14} - e^2}{2} \right) \left(\pi - \frac{\pi}{2} \right) \\
 &= - \left(\frac{e^{-14} - e^2}{2} \right) \left(\frac{\pi}{2} \right) \\
 &= - \frac{(e^{-14} - e^2)\pi}{4} \\
 \text{ดังนั้น } \int_{-4}^0 \int_0^{\sqrt{16-x^2}} e^{2-x^2-y^2} dy dx &= - \frac{(e^{-14} - e^2)\pi}{4} \quad \blacksquare
 \end{aligned}$$

ข้อที่ 4. จงหาปริพันธ์ $\iint_R 2xy \, dA$ เมื่อ R เป็นบริเวณที่ล้อมด้วยวงกลม $x^2 + y^2 = 4$ และวงกลม $x^2 + y^2 = 25$ ในจตุภาคที่ 1

วิธีทำ จากโจทย์เราสามารถเขียนบริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตของการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงขี้ จะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \left\{ (r, \theta) \mid 2 \leq r \leq 5, 0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{2} \right\}$$

จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \iint_R 2xy \, dA &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} \int_2^5 2(r \cos \theta)(r \sin \theta) r dr d\theta \\ &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} \int_2^5 2r^3 \cos \theta \sin \theta dr d\theta \\ &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} 2 \cos \theta \sin \theta \left[\frac{r^4}{4} \right]_2^5 d\theta \\ &= \frac{1}{4} \int_0^{\frac{\pi}{2}} 2 \cos \theta \sin \theta (5^4 - 2^4) d\theta \\ &= \frac{609}{4} \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin 2\theta d\theta \\ &= \frac{609}{4} \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin 2\theta d\frac{2\theta}{2} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &= \frac{609}{8} [-\cos 2\theta]_0^{\frac{\pi}{2}} \\ &= -\frac{609}{8} (\cos \pi - \cos 0) \\ &= -\frac{609}{8} (-1 - 1) \\ &= \frac{609}{4} \end{aligned}$$

ดังนั้น $\iint_R 2xy \, dA = \frac{609}{4}$

■

ข้อที่ 6. จงหาค่า $\iint_R \sin \theta \, dA$ เมื่อ R เป็นบริเวณในกราฟ $r = 4 + 4 \cos \theta$ และอยู่นอกกราฟ $r = 4$ ในจตุภาคที่ 1

วิธีทำ พิจารณาสมการในระบบพิกัดเชิงขี้เราพบว่าสมการ $r = 4 + 4 \cos \theta$ จะมีกราฟเป็นรูปкар์ติอยด์ที่วางตัวไปตามแกน x ฝั่งบวก และสมการ $r = 4$ จะมีกราฟเป็นรูปวงกลมที่มีจุดศูนย์อยู่ที่จุดกำเนิดหรือข้อ และเพื่อความชัดเจนในการหาขอเบตสำหรับปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงขี้ เราจะพิจารณาจุดตัดกันของกราฟ $r = 4 + 4 \cos \theta$ และ $r = 4$ ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

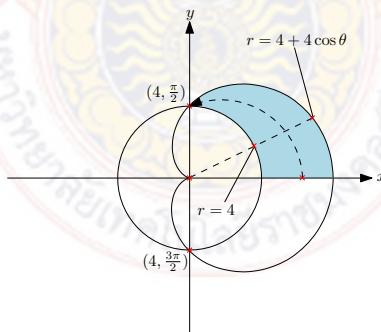
$$4 = 4 + 4r \cos \theta$$

$$0 = 4 \cos \theta$$

$$\cos \theta = 0$$

$$\theta = \frac{\pi}{2}, \frac{3\pi}{2}$$

ทำให้ได้ว่าจุดตัดกันของกราฟจากทั้งสองสมการคือ $\left(4, \frac{\pi}{2}\right)$ และ $\left(4, \frac{3\pi}{2}\right)$ ซึ่งทำให้เราสามารถเขียนบริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาขอเบตการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงขี้ จะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \left\{ (r, \theta) \mid 4 \leq r \leq 4 + 4 \cos \theta, 0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{2} \right\}$$

จะได้ว่า

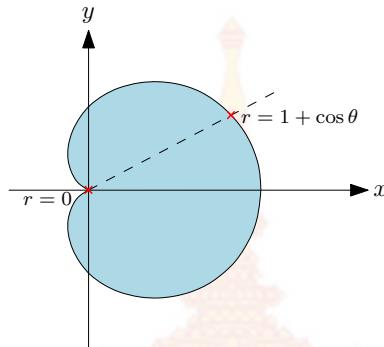
$$\begin{aligned}
 \iint_R \sin \theta \, dA &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} \int_4^{4+4\cos\theta} \sin \theta \, r dr d\theta \\
 &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin \theta \left[\frac{r^2}{2} \right]_4^{4+4\cos\theta} d\theta \\
 &= \frac{1}{2} \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin \theta ((4+4\cos\theta)^2 - 16) \, d\theta \\
 &= \frac{1}{2} \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin \theta (16 + 32\cos\theta + 16\cos^2\theta - 16) \, d\theta \\
 &= \frac{1}{2} \int_0^{\frac{\pi}{2}} \sin \theta (32\cos\theta + 16\cos^2\theta) \, d\theta \\
 &= \frac{1}{2} \left(\int_0^{\frac{\pi}{2}} 32\sin\theta \cos\theta \, d\theta + \int_0^{\frac{\pi}{2}} 16\sin\theta \cos^2\theta \, d\theta \right) \\
 &= \frac{1}{2} \left(\int_0^{\frac{\pi}{2}} 16\sin 2\theta \, d\theta + \int_0^{\frac{\pi}{2}} 16\sin\theta \cos^2\theta \, d\theta \right) \\
 &= \frac{1}{2} \left(\int_0^{\frac{\pi}{2}} 16\sin 2\theta \, d\left(\frac{2\theta}{2}\right) + \int_0^{\frac{\pi}{2}} 16\sin\theta \cos^2\theta \, d\left(\frac{\cos\theta}{-\sin\theta}\right) \right) \\
 &= \frac{1}{2} \left[8(-\cos 2\theta) - 16 \frac{\cos^3\theta}{3} \right]_0^{\frac{\pi}{2}} \\
 &= \frac{1}{2} \left(\left(-8\cos\pi - \frac{16}{3}\cos^3\frac{\pi}{2} \right) - \left(-8\cos 0 - \frac{16}{3}\cos^3 0 \right) \right) \\
 &= \frac{1}{2} \left(\left(-8(-1) - \frac{16}{3}(0) \right) - \left(-8(1) - \frac{16}{3}(1) \right) \right) \\
 &= \frac{1}{2} \left(16 + \frac{16}{3} \right) \\
 &= \frac{1}{2} \cdot \frac{64}{3} \\
 &= \frac{32}{3}
 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\iint_R \sin \theta \, dA = \frac{32}{3}$

■

ข้อที่ 9. จงหาค่าของ $\iint_R y(x^2 + y^2)^2 \, dA$ เมื่อ R เป็นบริเวณที่ล้อมรอบด้วยกราฟของสมการ $r = 1 + \cos \theta$

วิธีทำ จากโจทย์เราสามารถสร้างบริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาข้อบ่งบอกว่าบริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงขี้ว จะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \{(r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 1 + \cos \theta, 0 \leq \theta \leq 2\pi\}$$

จะได้ว่า

$$\begin{aligned} \iint_R y(x^2 + y^2)^2 \, dA &= \int_0^{2\pi} \int_0^{1+\cos\theta} r \sin \theta \cdot r^4 \, r dr d\theta \\ &= \int_0^{2\pi} \int_0^{1+\cos\theta} r^6 \sin \theta \, dr d\theta \\ &= \int_0^{2\pi} \sin \theta \left[\frac{r^7}{7} \right]_0^{1+\cos\theta} d\theta \\ &= \frac{1}{7} \int_0^{2\pi} \sin \theta (1 + \cos \theta)^7 \, d\theta \\ &= \frac{1}{7} \int_0^{2\pi} \sin \theta (1 + \cos \theta)^7 \frac{d(1 + \cos \theta)}{-\sin \theta} \\ &= -\frac{1}{7} \left[\frac{(1 + \cos \theta)^8}{8} \right]_0^{2\pi} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} &= -\frac{1}{56} ((1 + \cos 2\pi) - (1 + \cos 0)) \\ &= -\frac{1}{56} (2 - 2) \\ &= -\frac{1}{56} (0) \\ &= 0 \end{aligned}$$

ดังนั้น $\iint_R y(x^2 + y^2)^2 \, dA = 0$

■

เฉลยแบบฝึกหัด 3.1

ข้อที่ 1. $\frac{117\pi}{4}$

ข้อที่ 3. 54

ข้อที่ 5. $(e - 1)2\pi$

ข้อที่ 7. $\frac{\sqrt{2}}{8}$

ข้อที่ 9. 0

ข้อที่ 2. $-\frac{(e^{-14} - e^2)\pi}{4}$

ข้อที่ 4. $\frac{609}{4}$

ข้อที่ 6. $\frac{32}{3}$

ข้อที่ 8. $\frac{(1 - \cos 1)\pi}{4}$

ข้อที่ 10. 336π

4

การหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้าว

4.1 ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้าว

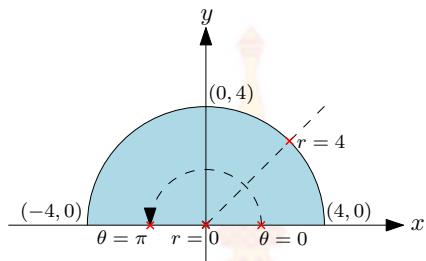
เราสามารถหาพื้นที่ (A) ของบริเวณปิดล้อม R โดยใช้ปริพันธ์สองชั้นในระบบพิกัดเชิงข้าวซึ่งสามารถเขียนอยู่ในรูป

$$A = \iint_{R(r,\theta)} r dr d\theta$$

แบบฝึกหัด 4.1.

ข้อที่ 1. จงหาพื้นที่ของบริเวณปิดล้อมของ Graf $y = \sqrt{16 - x^2}$ และ $y = 0$

วิธีทำ จากโจทย์เรามารถสร้างบริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงขี้ว จะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \{(r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 4, 0 \leq \theta \leq \pi\}$$

เราสามารถพิจานาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} A &= \int_0^\pi \int_0^4 r dr d\theta \\ &= \int_0^\pi \left[\frac{r^2}{2} \right]_0^4 d\theta \\ &= 8 \int_0^\pi d\theta \\ &= 8 [\theta]_0^\pi \\ &= 8\pi \end{aligned}$$

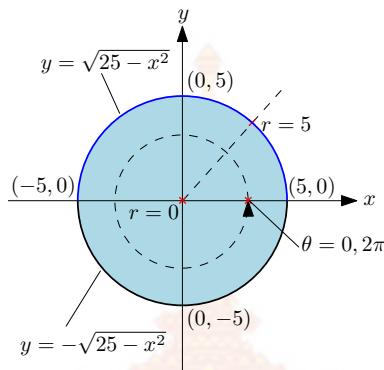
ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ 8π ตารางหน่วย

ข้อที่ 2. จงหาพื้นที่ของบริเวณปิดล้อมด้วยกราฟ $y = \sqrt{25 - x^2}$ และ

$$y = -\sqrt{25 - x^2}$$

วิธีทำ จากโจทย์เรานามารถสร้างบริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาข้อบ่งบอกการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงข้าวจะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \{(r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 5, 0 \leq \theta \leq 2\pi\}$$

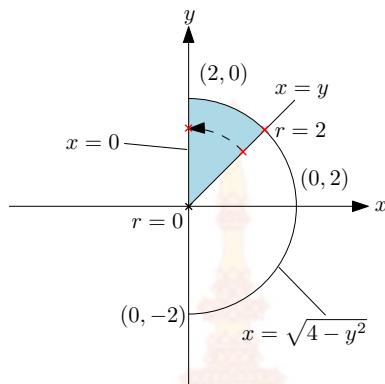
เรานามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} A &= \int_0^{2\pi} \int_0^5 r \, dr \, d\theta \\ &= \int_0^{2\pi} \left[\frac{r^2}{2} \right]_0^5 d\theta \\ &= \frac{25}{2} \int_0^{2\pi} d\theta \\ &= \frac{25}{2} [\theta]_0^{2\pi} \\ &= \frac{25}{2} \cdot 2\pi \\ &= 25\pi \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ 25π ตารางหน่วย

- ข้อที่ 3. จงหาพื้นที่ของบริเวณที่ปิดล้อมด้วยกราฟ $x = \sqrt{4 - y^2}$, $x = y$ และ $x = 0$
วิธีทำ จากโจทย์เรารสามารถสร้างบริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงขี้วจะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \left\{ (r, \theta) \mid 0 \leq r \leq 2, \frac{\pi}{4} \leq \theta \leq \frac{\pi}{2} \right\}$$

เราสามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} A &= \int_{\frac{\pi}{4}}^{\frac{\pi}{2}} \int_0^2 r \, dr \, d\theta \\ &= \int_{\frac{\pi}{4}}^{\frac{\pi}{2}} \left[\frac{r^2}{2} \right]_0^2 \, d\theta \\ &= 2 \int_{\frac{\pi}{4}}^{\frac{\pi}{2}} \, d\theta \\ &= 2 [\theta]_{\frac{\pi}{4}}^{\frac{\pi}{2}} \\ &= 2 \left(\frac{\pi}{2} - \frac{\pi}{4} \right) \\ &= 2 \frac{\pi}{4} \\ &= \frac{\pi}{2} \end{aligned}$$

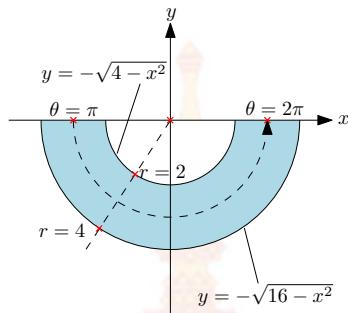
ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ $\frac{\pi}{2}$ ตารางหน่วย

■

ข้อที่ 4. จงหาพื้นที่ของบริเวณที่ปิดล้อมด้วยกราฟ $y = -\sqrt{4 - x^2}$,

$$y = -\sqrt{16 - x^2} \text{ และ } y = 0$$

วิธีทำ จากโจทย์เรานามารถสร้างบริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงข้อจะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \{(r, \theta) \mid 2 \leq r \leq 4, \pi \leq \theta \leq 2\pi\}$$

เราสามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

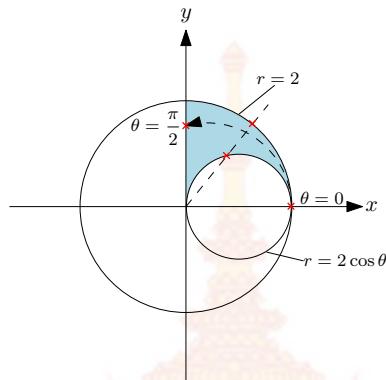
$$\begin{aligned} A &= \int_{\pi}^{2\pi} \int_2^4 r \, dr \, d\theta \\ &= \int_{\pi}^{2\pi} \left[\frac{r^2}{2} \right]_2^4 \, d\theta \\ &= \int_{\pi}^{2\pi} \left(\frac{16 - 4}{2} \right) \, d\theta \\ &= 6 \int_{\pi}^{2\pi} \, d\theta \\ &= 6 [\theta]_{\pi}^{2\pi} \\ &= 6 (2\pi - \pi) \\ &= 6\pi \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ 6π ตารางหน่วย

ข้อที่ 5. จงหาพื้นที่ของบริเวณอยู่ด้านในกราฟ $r = 2$ และอยู่นอกกราฟ $r = 2 \cos \theta$ ในจตุภาคที่ 1

วิธีทำ จากโจทย์เราสามารถสร้างบริเวณปิดล้อมได้ ดังรูป

พิจารณาขอบเขตการหาปริพันธ์ในระบบพิกัดเชิงขี้วจะได้ว่า

$$R_{(r,\theta)} = \left\{ (r, \theta) \mid 2 \cos \theta \leq r \leq 2, 0 \leq \theta \leq \frac{\pi}{2} \right\}$$

เราสามารถพิจารณาพื้นที่ (A) ของบริเวณ R ได้ตามกระบวนการต่อไปนี้

$$\begin{aligned} A &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} \int_{2 \cos \theta}^2 r \, dr \, d\theta \\ &= \int_0^{\frac{\pi}{2}} \left[\frac{r^2}{2} \right]_{2 \cos \theta}^2 \, d\theta \\ &= \frac{1}{2} \int_0^{\frac{\pi}{2}} (4 - (2 \cos \theta)^2) \, d\theta \\ &= \frac{1}{2} \int_0^{\frac{\pi}{2}} (4 - 4 \cos^2 \theta) \, d\theta \\ &= \frac{1}{2} \left(4 \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\theta - 4 \int_0^{\frac{\pi}{2}} \cos^2 \theta \, d\theta \right) \\ &= \frac{1}{2} \left(4 \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\theta - 4 \int_0^{\frac{\pi}{2}} \left(\frac{1 + \cos 2\theta}{2} \right) \, d\theta \right) \end{aligned}$$

4.1. ทบทวนความรู้เกี่ยวกับการหาพื้นที่โดยใช้ปริพันธ์ของชั้นในระบบพิกัดเชิงข้อ

71

$$\begin{aligned} &= \frac{1}{2} \left(4 \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\theta - 2 \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\theta - 2 \int_0^{\frac{\pi}{2}} \cos 2\theta d\theta \right) \\ &= \frac{1}{2} \left(2 \int_0^{\frac{\pi}{2}} d\theta - 2 \int_0^{\frac{\pi}{2}} \cos 2\theta \frac{d(2\theta)}{2} \right) \\ &= \frac{1}{2} [2\theta - \sin 2\theta]_0^{\frac{\pi}{2}} \\ &= \frac{1}{2} ((\pi - \sin \pi) - (0 - \sin 0)) \\ &= \frac{\pi}{2} \end{aligned}$$

ดังนั้น พื้นที่ของบริเวณดังกล่าวมีค่าเท่ากับ $\frac{\pi}{2}$ ตารางหน่วย ■

เฉลยแบบฝึกหัด 4.1

ข้อที่ 1. 8π

ข้อที่ 2. 25π

ข้อที่ 3. $\frac{\pi}{2}$

ข้อที่ 4. 6π

ข้อที่ 5. $\frac{\pi}{2}$

ข้อที่ 6. 6π

ข้อที่ 7. $\frac{2\pi}{3} - \sqrt{3}$

ข้อที่ 8. $\frac{\pi}{3} + \frac{\sqrt{3}}{2}$

ข้อที่ 9. $\frac{\pi}{4} - \frac{1}{4}$

ข้อที่ 10. $\frac{5\pi}{4}$